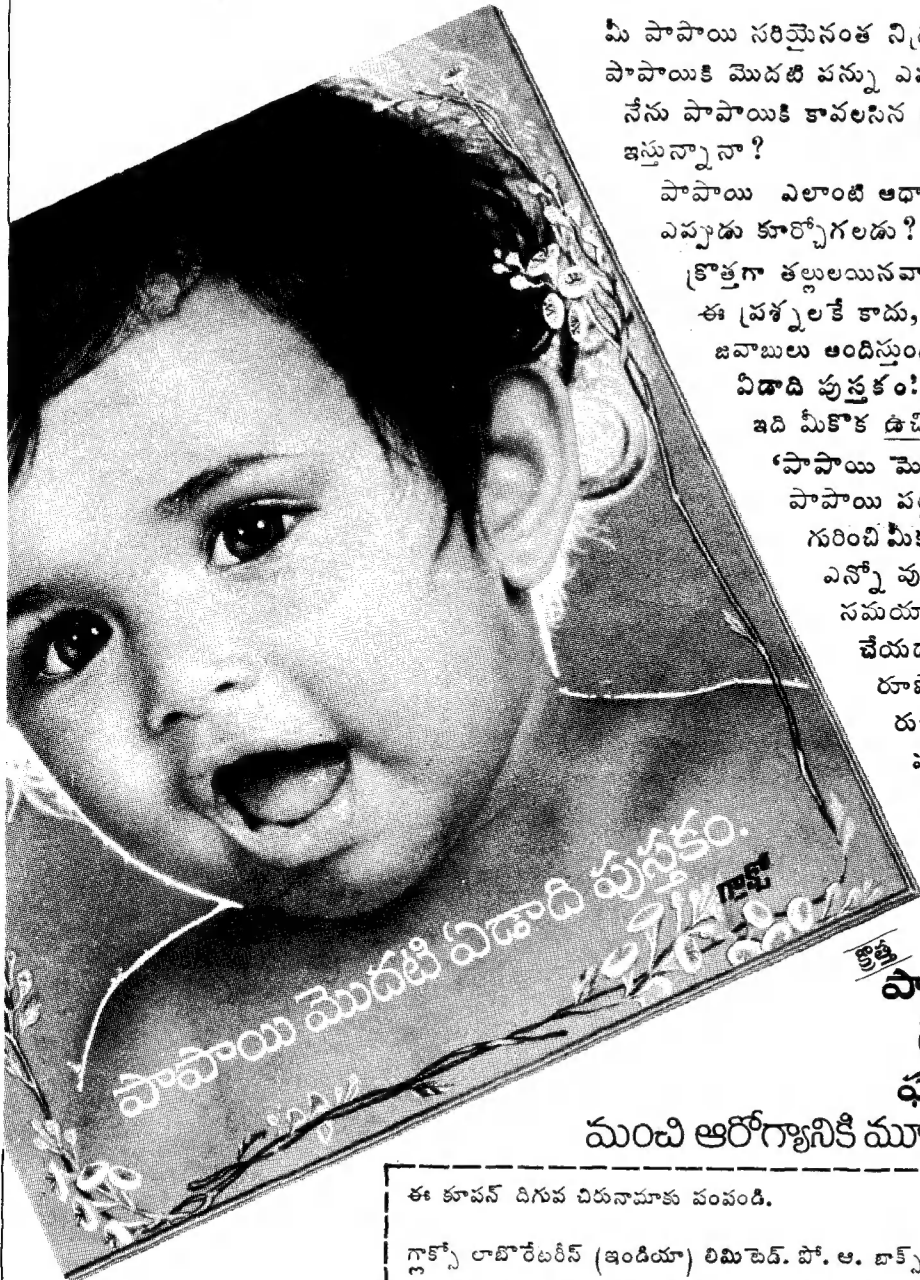

26, ఏప్రిల్-2, మ. '85

రూ. 2/-

మీ పాపాయి బరువు వయస్సుకు తగ్గట్టుగా వున్నదా?

మీ పాపాయి సరియైనంత నిద్ర పోతున్నాడా?
పాపాయికి మొదటి పన్ను ఎప్పుడు వస్తుంది?
నేను పాపాయికి కావలసిన పోషణ తత్వాలన్నిటినీ ఇస్తున్నానా?

పాపాయి ఎలాంటి ఆధారం లేకుండా నిలకడగా ఎప్పుడు కూర్చోగలడు? నిలబడగలడు?

క్రొత్తగా తల్లులయినవారు ఎదుర్కొనే ఈ ప్రశ్నలకే కాదు, మరెన్నో ఇతర ప్రశ్నలకు జవాబులు అందిస్తుంది 'పాపాయి మొదటి ఏడాది పుస్తకం'. క్రొత్త ఫారెక్స్ నుండి ఇది మీకొక ఉచిత కానుక.

'పాపాయి మొదటి ఏడాది పుస్తకం'లో పాపాయి పట్ల తీసుకోవలసిన శ్రద్ధను గురించి మీకు సహాయకరమైన వివరాలు ఎన్నో వున్నాయి. పాపాయి ఆహార సమయాన్ని అనందకరంగా చేయడానికి ప్రత్యేకంగా రూపొందించబడిన 28 రుచికరమైన ఫారెక్స్ పంట పద్ధతులు కూడా ఇందులో వున్నాయి. నేడే మీ ప్రతి కొరకు వ్రాయండి.

క్రొత్త పాలతో కూడిన ఫారెక్స్ ఘన ఆహారం

మంచి ఆరోగ్యానికి మూలస్థానం - **గ్లాక్స్**

ఈ కూపన్ దిగువ చిరునామాకు పంపండి.

గ్లాక్స్ లాబొరేటరీస్ (ఇండియా) లిమిటెడ్. పో. ఆ. బాక్స్ 19119 (FCM-25) బొంబాయి 400 025.
Glaxo Laboratories (India) Limited, P.O.Box 19119 (FCM-25), Bombay 400 025.
దయచేసి నాకు ఒక "పాపాయి మొదటి ఏడాది పుస్తకం" ప్రతి పంపండి.
తపాలు మరియు ఇతర ఖర్చులకోసం రూ. 1/- తపాళా బిళ్లలు జతపర్చబడినవి.

పేరు : _____

చిరునామా : _____

పాఠక మానస సరావరంలా పల్లవించే
మరాకెటం

మయూర

సంచిత్ర వారపత్రిక

మో అభిమాన రచయితల మనోజ్ఞమైన సీరియల్స్....

* ఆంధ్రుల ఆక్లవ రచయిత

మల్లాది వెంకట వృక్షవరత్తి ఈవిడిమేటి సప్లెస్ శ్రీలక్ష్మి!

* ప్రేమ నవలా చక్రవర్తి

కోంక్వారి వేణుగోపాలరెడ్డి నవ నవలా తరంగం!

* ఆంధ్ర హెరాల్డ్ రాబిన్స్

చందుసూరియ్య మలపుల, మలపుల జీవన సరిసమ!

**ప్రత్యేక
ఆకర్షణ!**

సూపర్ హీరోయిన్ **జయసుధ**

మయూరి కోసం ప్రత్యేకంగా రాస్తున్న
సూపర్ సీరియల్!

పై సీరియల్స్ తో పాటు కథలు, సినిమా విశేషాలు, యువతీ యువకులకు,
పిల్లలకు ప్రత్యేక శీర్షికలు, జూక్స్, కౌన్సిల్స్, వింతల-విశేషాలు.. ఇంకా... ఎన్నో... ఎన్నెన్నో-

వెల: **రెండు రూపాయలే!**

కాకతీయ పబ్లికేషన్స్

5-8-55/ఎ, నాంపల్లి డిస్ట్రిక్ టౌన్,
హైదరాబాద్ - 500 001

న్యూఢిల్లీ లేఖ

డి ఎ రామరాజుగారు చాలా పొరపాటుగా వ్రాసారు వారు అలా వ్రాసారంటే వారికి జయ దుబాషిగారి సంగతి అసలు తెలియదు అని నాకు అనిపిస్తోంది నేను వీరి గురించే వ్యతిరేక కొంటాను మరి మరి చదువుతాను. మిగతా జోక్కు, చిన్నకథలు మాత్రమే చదువుతాను.

ఎమ్ ఎ సుబ్బారావు, భీమవరం

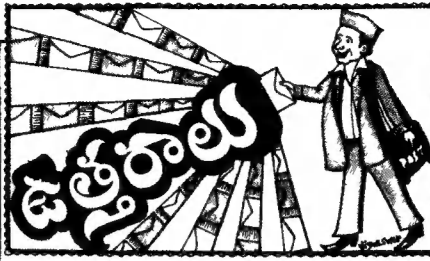
'అప్పుడేనా?'

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికలో సీరియల్ గా ప్రచురించిన 'పసిడి బొమ్మ' ఈవారం అయిపోయింది అని ప్రకటించారు ఈ నవలను శ్రీమతి ప్రమీలా జనార్దన్ అసంపూర్ణంగా ముగించటం ఏమి బాగోలేదు అనిత, విజయలను కలిపి కథ సుఖాంతం చేస్తారనుకొన్నాము కనీసం విజయ నిర్దోషి అనే విషయం అనిత గుర్తించేలాగయినా ముగించలేదు రమేష్ పాత్రను మధ్యలోనే వదిలేసారు రమేష్ లో కూడా పరివర్తన వచ్చి అనిత, విజయల కలయికకు దారి చూపించిన వ్యక్తిగా చిత్రిస్తే బాగుండేది

-డి ఎ ఎస్ ఎస్ ప్రకాష్, ధవళేశ్వరం

ఎందుకు?

ఆంధ్ర సచిత్ర వార పత్రిక చాలా బాగుంటోంది కాని 'న్యూఢిల్లీ లేఖ', ఫలాత్తుని డైరీ' ఈ రెండు పేజీలూ ఏ మాత్రం ఆసక్తికరంగా లేవు శ్రీ జయ దుబాషిగారి ఫోటో మొదటి మాట ప్రచురించడం సరి కాని ప్రతి వారం ఎందుకు వేస్తున్నట్లు? అయిన వ్యాసాల్లో తెలుగు వారికి తెలియనివి, తెలుసుకోవలసినవి ఏమీ లేవు అనిపిస్తోంది 'ఫలాత్తుని డైరీ'లో వన్నీ చాలా పాత వార్తలు దినపత్రికలలో నెలల క్రితం వచ్చినవే ఈ రెండు

'విజయ జయలుగా' యువత నుంచి పాఠశాలల్లో, కళాశాలల్లో వారికి కలిగే తమాషా అయిన, చిత్ర మైన అనుభవాలు ఆహ్వానించి వేస్తే కొత్త రకంగా బాగుంటుందేమో! (రాజకీయాలు కాదు)

ఎం మహాలక్ష్మి, పూనా

"భావ్యం కాదు"

ఆంధ్రప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి శ్రీ ఎన్ టి. రామా రావు గారు ఇటీవల ఢిల్లీ వెళ్లినప్పుడు 'భారతదేశం' పార్టీ ఏర్పాటు విషయంలో వెనుదిరిగి ప్రశ్న లేదని స్పష్టం చేశారు 'పూనా' పార్టీ ఏర్పాటు విషయమై అనేకమంది ప్రతిపక్ష నాయకులతో కూడా చర్చించారు ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో 'భారతదేశం' పార్టీ ఏర్పాటు కావడం వల్ల సంఘ విద్రోహకులు ఈ పార్టీ నీడన చేరే అవకాశమున్నది తద్వారా దేశ విచ్ఛిన్నతకి పాటుపడే ఈ విద్రోహకుల అగడాలు ఇంకా ప్రజల్లో అవకాశం వున్నది ఒక ప్రశ్న. కేంద్రంతో సహకారం అంటూనే కేంద్రాన్ని బలం పరిచే విధంగా శ్రీ ఎన్ టి ఆర్ 'భారతదేశం' పార్టీని ఏర్పాటు చేయబూసడం భావ్యం కాదు దీని రక్షణను కంటికి రెప్పలా కాపాడవల్సిన తరుణంలో శ్రీ ఎన్ టి ఆర్ దేశమంతటా ఎన్నికల వున్న వేర్పాటులను లను వికల చేసే భారతదేశం పార్టీ ప్రతిపక్షం తక్షణం ఉపసంహరించుకోమని ప్రార్థించు చున్నాము.

అబ్దుల్ రజాక్, తండ్రి శ్రీ అజీజుల్ హక్, మసీదు వీధి, కంఠంరాజా కొండూరు-522330

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు
దేశోద్ధారక కాశీనాథుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

స్థాపితం 1908

శివలెంక శంభుప్రసాద్

సంపాదకుడు:
(1938-1972)

శుక్రవారం 26 ఏప్రిల్-2 మే, 1985

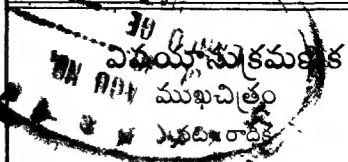
శ్రీశ్రీధన నామ సం వైశాఖ శుషష్ఠి
సంపుటము 77 : సంచిక 34

సంపాదకుడు

శివలెంక రాధాకృష్ణ

విడి ప్రతి వెల రు. 2-00
ఆరు మాసాల చందా రు. 55-90
హాస్టల్ ఏడాది చందా రు. 111-80

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము,
కొండ్లగరం, విజయవాడ-520 003

కథలు :

ఎద పలికిన వేదం 16
లిప్తు 32
అపర్ణ 48
'పూర్వ'లో 62

సీరియల్ నవలలు:

వడమట సంధ్యారాగం 8
మౌనవివంచి 24
రాగసంధ్య 42
ప్రేమించవే మననా 56

వ్యాసాలు, శీర్షికలు :

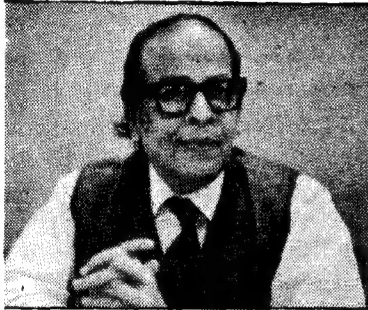
ఉత్తరాలు-4, న్యూఢిల్లీ లేఖ-5, వ్యక్తిగతం, వారఫలం-14, ఇ'వేమన' పద్యాలు-21, ప్రశ్నావళి-22, సినిమా విశేషాలు-34, ఫలాత్తుని డైరీ-40, ధర్మపథం-46, సుభాషితాలు-53, డాక్టర్ సలహాలు-54, ఘోరరాజాద్ నోట్ బుక్-66

పై వారమే ప్రారంభం!
కాత్తు సీరియల్ నవల

మల్లిక

రచన: యార్లగడ్డ కిమిర

మృత్యుశ్చైత్యే

డా. జయరామయ్య

పాత పైనికులలాగే పాత నగరాలకి కూడా చావులేదు అవి ఆలా తెర మరుగైపోతాయి రాజీవ్ గాంధీ జీవితంలో అత్యున్నత వారి మృతి అతి పెద్ద పాత్రని నిర్వహించింది కాబట్టి ఆయన ఒక విధంగా ఆలాంటి విషయాలలో నిపుణులైనప్పటికీ ఆలా భావించరు కలకత్తా ఒక మృత నగరంగా మారబోతున్నది లేదా బహుశా ఈపాటికే అది మృతనగరం అయిపోయి ఉండవచ్చని ఆయన అనుకుంటున్నారు ఆయన ఆలోచన సరైనదే కావచ్చు రాజప్రాసాదాల నగరంగా ఒకనాడు భాసిల్లి బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదానికి భారతదేశంలో రాజధానిగా ఉన్న కలకత్తా ఊరేగింపుల నగరం స్థాయినించి మృతనగరం స్థితికి దిగజారిపోయింది ప్రపంచంలోని నగరాలలో కలకత్తా ఒక మురికివాడ లాంటి హిస్సతికి దిగజారిపోయి ఉండవచ్చు కానీ ఆలాంటిది ఈ దేశంలో చాలా ఉన్నాయి బొంబాయి ఒకప్పుడు చాలా అందమైన నగరం సముద్ర తీరాన ఉన్న ఒక సామ్రాజ్యం లాగా ఉండేది కానీ ఇవాళ కలకత్తా లాగే హిసంగా, మురికిగా తయారైంది దాదాపు అన్ని నగరాలూ ఇలాగే ఉన్నాయి జనసమూహాలని అది దూరంగా ఉంచగలగటం వల్లనే ఢిల్లీ తన గత వైభవాన్ని ఇంతవరకూ నిలుపుకోగలిగింది అని చెప్పవచ్చు పెరిగిపోతున్న జనాభా తాకిడికి తట్టుకోలేక ఎప్పుడో ఒకప్పుడు ఢిల్లీ కూడా తలవంచక తప్పుడు నిరంతరం పెరుగుతున్న ఈ జనాభా మన నగరాలనే కాక మొత్తం దేశాన్నే ముంచి వేసి రోజు రాజోతున్నది

కలకత్తా మృత నగరంగా మారడానికి కారణాలు వేరు బొంబాయి కాంగ్రీస్ మహారణ్యం అయితే కావచ్చు కానీ అది మృతనగరంగా మారడం లేదు అంతేకాదు అది ధన సంపాదనకే తన శక్తి సంతా వినియోగిస్తున్నప్పటికీ సూర్యక్షేత్ర ఇటు వైపున ఉన్న చాలా అందమైన నగరం అన్నది వాస్తవం

మృతనగరంగా మారుతున్న కలకత్తా!

కలకత్తా మృతనగరం కావడానికి కారణం సూత్తుంటే చెప్పాలంటే సంవద ఆ నగరం నించి తప్పుకోవడమే ఇప్పుడది ఉపరాధక ఎగతాళితో కొట్టు కుంటున్నది మిగతావి ఎన్ని ఉన్నా అప్పుడప్పుడు నాగరికతని పునరుద్ధరించక పోతే అది అంతరించే ప్రమాదం ఉంది దానికి నిరంతరం గానో, లేదా తరచుగానో ధారాళమైన మోతాదులలో డబ్బు పెట్టుబడి పెడుతూ ఉండాలి కలకత్తా అవిధించిన 18వ శతాబ్దం కన్నా ఈ 20వ శతాబ్దం పూర్తిగా భిన్నమైనటువంటిది మొత్తం జాతీయ ఉత్పత్తికి మనం సరి అయిన వైపు ఉన్నప్పుడే మనగలుగుతాము, పెంపొందగలుగుతాము

నా మిత్రుడు ఆశోక్ మిత్రా ఏదైనా చెప్పవచ్చు కానీ దురదృష్ట వశాత్తు బ్రిటిష్ వారు తమ ఊజాధానిని కలకత్తా నించి ఢిల్లీకి మార్చి నప్పటినుండి బెంగాల్ మొత్తం జాతీయ ఉత్పత్తికి సరి అయిన వైపులేదు అదే ఆ నగరానికి తగిలిన మొదటి దెబ్బ

దానినించి అది ఇంకా కోలుకోలేదు తర్వాత దానికి తగిలిన రెండో దెబ్బ దేశ విభజన ఈరలాగా వచ్చి పడిన శరణార్థులు దానిని పీల్చి పిచ్చి చేశారు. కానీ దేశంలోని మిగతా ప్రాంతాలకి కూడా శరణార్థులు వచ్చారు అయినా పంజాబ్ దెబ్బతిన లేదు ఎందువల్లా? బొంబాయికి శరణార్థులు ఎప్పుడూ రాలేదు కానీ ఆ నగరం అన్ని నగరాలకన్నా, కలకత్తా కన్నా కూడా, చాలా వేగంగా పెరిగి పోతున్నది అయినా అది ఎప్పటిలాగే సంపన్నంగా ఉండగలుగుతున్నది అలాగే పంజాబ్ కూడా అది తలసరి ఆదాయంలో దేశంలో అగ్రస్థానంలో ఉన్న రాష్ట్రం పంజాబ్ కేంద్రానికి గాలాపట్టి అనీ, తమ రాష్ట్రం వేరుగా చూడబడుతున్నదన బెంగాలీలు అంటారు అది నిజమైతే కావచ్చు కానీ బెంగాల్ నాయకులు- వాళ్ళు కాంగ్రెసు వారైనా, కమ్యూనిస్టులైనా- ఈ వక్రపాత ధోరణుని ఎందుకు ఎదిరించరు? వాళ్ళందరూ దానిని ఎందుకు సవా

స్తున్నారు? మిత్రా, ఆయన మిత్రులు చెప్పే లెక్కలని బట్టి మీరు సహాయం, గ్రాంటులు వగైరా వివరాలలోకి వెళ్లాల్సి ఉంటుంది ఒకప్పుడు దేశానికి గర్వకారణమైన ఈ మహానగరం నేడు ఈ స్థితికి దిగజారడానికి కారణం అప్పుడు మీకు కనిపిస్తుంది

నగరం అన్నది ఒక జీవ పదార్థం లాంటిది దానికి బహిర్గతమైనదే కాక అంతర్గతంగా కూడా జీవం ఉంటుంది ఆధునిక నాగరికతా చిహ్నమైన భవనాలు, రోడ్లు, కర్మాగారాలు మొదలైనవి దాని బహిర్గత జీవానికి రూపకల్పన చేస్తాయి అంతర్గతంగా ఉండే జీవం దాని లోపలి పొరలో స్పందించే పృథ్వీ అది కొత్త సవాళ్లకి దిగజారిపోకుండా ప్రతిస్పందిస్తూ ఉంటుంది దాన్ని సద్ధాతం వర్తించే అన్ని జీవరాసుల విషయంలోనూ ఇది సత్యం మనుషులకి, జంతువులకి, నగరాలకి, నాగరికతలకి కూడా ఇది వర్తిస్తుంది ఇదే పెరుగుదలకీ, వినాశకమానికి హేతువు ఈ సవాళ్లని ఎదుర్కొనగలగటం, ఎదుర్కోలేకపోవటం అన్నది ఎప్పుడూ కొత్త సమస్యలని ఎదుర్కోలిగినటువంటి మనో నిబ్బరం, శక్తి ఉన్నప్పుడే సాధ్యమవుతుంది మీరు మానసికంగా మాత్రమే సవాళ్లని ఎదుర్కోలేరు మీకు కావలసిన శక్తిని మీరు సమకూర్చుకో లేకపోతే మీ పతనం ప్రారంభమవుతుంది వృద్ధి చెందుతున్న మీ స్వాయువులని మరో జీవి ఏదో పట్టుకుని అక్కడినించి మిగతా ప్రాంతాలకి కూడా వ్యాపిస్తుంది

శక్తి హీనత కారణంగా బెంగాల్ బాధపడు తున్నదా? మానసిక శక్తికి సంబంధించినంతవరకూ అక్కడ కొదువలేదు సత్యజిత్ రే, మృణాళినీ సేన్ వంటి వ్యక్తులు, బిధాన్ చంద్రరాయ్, జ్యోతిబసు లాంటి రాజకీయవేత్తలు హిందూస్థాన్ లీవర్ కి చెందిన ఆశోక్ గంగూలీ వంటి ఉన్నతశ్రేణి మేనేజర్లు

గ్రామబాల

నవ వనితా పక్షపత్రిక

బాలరంజని

పిల్లల సాహిత్య మాసపత్రిక

న్యూఢిల్లీ లేఖ....

ఉన్నారు కానీ దురదృష్టవశాత్తు అశోక్ గంగూలీ బొంబాయి నించే తమ విధులను నిర్వహిస్తారు కానీ అది సరిపోదు ధన సంపాదనే ఆభివృద్ధిని నిర్దేశించే ఈ కాలానికి అనుగుణంగా పారిశ్రామికవేత్తలని బెంగాల్ తయారు చేయలేకపోయింది ఒకప్పటి బెంగాల్ ఉన్నతికి కారకులైన బిర్లాలు, గోయంకాలు ఇప్పుడు అక్కడనించి తప్పుకున్నారు అసలు కలకత్తా నిర్మాతలైన బ్రిటిష్ వారు అక్కడ నుంచి

వెళ్లిపోయారు వాళ్లు కంపెనీలు పోయాయి మూల పడిన పరిశ్రమలు కొన్ని ప్రభుత్వపరం అయినాయి వాటిని ఆ ప్రభుత్వం కూడా సరిగా నిర్వహించలేక పోవడం, మిగతావారు బయటివారి పోటీకి తట్టుకోలేక పోవడం జరుగుతున్నది బొంబాయిలోని ముఫత్లాల్ లేదా ధీరాబాయ్ అంబానీ వంటి శక్తివంతమైన పారిశ్రామికవేత్త ఒక్కరు కూడా బెంగాల్ లో లేరు కనీసం పూనాలోని కిర్లోస్కర్ లాంటి వారు కూడా అక్కడ ఎవరూ లేరు బెంగాలులో ఉన్న లేక బెంగాలీలచే నడపబడుతున్న ఏ కంపెనీ దేశంలోని అతి పెద్ద 50 కంపెనీలు, ఇంకా చెప్పాలంటే పెద్ద 100 కంపెనీలలో ఒకటిగా కూడా లేరు బెంగాలీలలో మంచి మేనేజర్లు, కార్య నిర్వహణాధికారులు ఉండవచ్చు కానీ వారు మాత్రమే సరిపోరు మానేజర్లనేవాళ్లు ఇతరులకి చెందిన సంస్థలని నిర్వహించగలరు కానీ మీకు కావలసింది సంస్థలని నిర్మించేవారు అంబానీ మొట్టమొదట ఒక పెట్రోలు బంకులో గుమాస్తాగా తమ జీవితాన్ని ప్రారంభించారు కానీ ఇవాళ ఆయన దేశంలో అతి పెద్ద కంపెనీ అయిన తాతా ఉక్కు సంస్థతో, కార్పొరేట్ రంగంలో ప్రథమ స్థానం కోసం, పోటీ పడుతున్నారు మెదడు మాత్రమే ఉంటే దానివల్ల మీకు వారిగేదేమీ ఉండదు ఆర్థిక శ్లాఘంలో నోబెల్ బహుమతి పొందిన వారు మిగతా దేశాలకన్నా బ్రిటన్ లో ఎక్కువ మంది ఉన్నారు కానీ ఆ దేశంలో ఆర్థిక వ్యవస్థ ఎలా ఉందో చూడండి మరో వంక జపాన్ లో ఇద్దరికి మించి లేరు కానీ వారి ఆర్థిక వ్యవస్థ ఎలా ఉందో మీకు తెలుసు మీ తెలివి తేటలని, శక్తిని ఏ రకంగా వినియోగిస్తున్నారన్నది ముఖ్యం. జ్యోతిబసు తమ రాష్ట్రంలోని విద్యుత్ సమస్యని ఏడేళ్ల నింపీ పరిష్కరించ లేక పోతున్నారు జపాన్ మనకన్నా పదింతలు శక్తిగల విద్యుత్ కేంద్రాన్ని మూడేళ్లలో నిర్మించింది. ఆ సమస్య పశ్చిమ బెంగాల్ రాష్ట్రంలోని మహా మేధావుల శక్తికి మించినంతటి జటిల మైనదా? కలకత్తాని చూసి ఎవరైనా విచార పడాల్సిందే కానీ అది మృతనగరంగా మారడానికే నిర్ణయించు కున్నట్లు కనిపిస్తున్నది

ఆటలో గెల్చారు దాహంతో వచ్చారు.

ఇదిగో, ఇక్కడ తయారు
క్రోత్త రెక్స్ ట్రింకా
వారిపై రుచిద గెలుపు!

మళ్ళీ వీరే గెల్చారు!
గుంపులు గుంపులుగా వచ్చారు.
గోల-గోలగా ఇంట్లోకి దూరారు.
సంతోషంతో కేకలు వేశారు. చల్లబడి
పానీయం కావాలని అడిగారు. లేత-లేత
ముఖాలు ఎండలో ఆడి-ఆడి కందిపోయాయి.
మరి నేను కూడా వారిని గెలవడానికి సిద్ధంగా
వున్నాగా! క్రొత్త రెక్స్ ట్రింకాతో. ఎందుకంటే
నాకు తెలుసు దాని మధుర రుచి అందరికీ ఇష్టం
నచ్చుతుందని.
అంతేకాదు, రెక్స్ (నా విశ్వాసాన్ని చూరగొన్న
వారు) ఇప్పుడు నాకు కావలసింది ఎంచుకొనే
అనుకూలం కూడా అందించారు.

పొడర్ ప్యాకెట్ — 6 పెద్ద గ్లాసుల
పానీయం తయారు చేసుకోవడానికై.
క్రోత్త లిక్విడ్ కాంసెంట్రేట్ — నిల్వ
చేసుకోవడానికి వీలుగా 3 సీసాల సీరప్
తయారు చేయగలిగింది ఇదొక్కటే. 50 పెద్ద
గ్లాసుల పానీయం తయారు చేయడానికై. వీటి
సహాయంతో ఇష్టే చిటికెలో ఒక ప్రే నిండుగా
రుచికరమైన, ఉల్లేఖకరమైన, సేదతీర్చే
చల్లబడి పానీయం తయారు చేశా. త్రాగినంతనే
పిల్లలు సంతోషం పట్టలేక గంతులు వేశారు.
'ఇంకా-ఇంకా కావాలంటూ' కేకలు వేశారు.
ట్రింకా ఇచ్చి నేను సులభంగా గెల్చిపోయా!

లిక్విడ్ కాంసెంట్రేట్ —
50 గ్లాసుల
పానీయం తయారు
చేస్తుంది.

పొడర్ ప్యాక్
చిటికెలో 'పే'తో
సమృద్ధం చేయబడినది.
6 గ్లాసుల
పానీయం తయారు
చేస్తుంది.

ట్రింకా
రుచిలో అన్నిటికన్నా మిన్న!

పడుమట సంధ్యారోగం ఆడూరి సావిత్రి

(గత సంచిక తరువాయి)

“ఈ మధ్య నలు ఇటువేపు రావటం లేదే?” పదిహేను రోజుల తరవాత ట్యూషన్ కొచ్చిన లీల నడిగింది చావు.

“పెళ్ళికెళ్ళాను మేడం.” అన్నది లీల.

“సరే. కూవో. ఇంతకుముందు నీకు ప్రైవేటు సెక్టార్ గురించి చెప్పాను గదా? దాంట్లో కొన్ని ప్రశ్నలిస్తాను. ఆస్పర్ చెయ్యి. తరవాత పబ్లిక్ సెక్టార్ గురించి చెబుతాను.” అంటూ కొన్ని ప్రశ్నలిచ్చింది చావు.

ఆరగంట తరవాత లీల రాసిన ఆస్పర్ పేపర్ చూసి విస్తుపోయిందామె. లీల మరి మొద్దుకాదు. చెప్పితే అర్థం చేసుకోగలదు.

కానీ... ఇదేమిటి? ప్రశ్నకు ఏ మాత్రం సంబంధంలేని జవాబు...

“ఈ పేపర్ చూడు లీలా. ఓంట్లో బావుండ లేదా? పోనీ... ఈ రోజుకు రెస్ట్రీ తీసుకో.” తను రాసిన ఆస్పర్లు చూసి తనే సిగ్గుపడిపోయిన లీలతో అన్నది చావు.

లీల కళ్ళలో నుంచి నీళ్ళు ముత్యాలలా రాలాయి...

తను గమనించలేదు గానీ... ఈ పదిహేను రోజుల్లో లీలలో ఏదో మార్పు వచ్చింది. మొహం జబ్బుపడ్డట్టుగా, కళ్ళు దీనంగా ఉన్నాయి.

“ఏమయిందమ్మా? నీ నమస్సుకు పరిష్కారం చూపించలేనేమో గానీ...విని అర్థం చేసికోగలను. మనసులో బాధను ఓంటరిగా అనుభవించటం అన్నా, ఎవరితోనైనా పంచుకుంటే కాస్త తగ్గినట్లుంటుంది. మామూలుగా గొడవలేనా?”

“కాదు అని నాకలవాటయిపోయాయి. నేను పారాయించుకోగలను.”

“మరి? నువ్వు పారాయించుకోలేని కొత్తవేం జరిగాయి?”

“నాకు చెప్పాలనే ఉంది. ఎలా మొదలుపెట్టాలో...”

“ఎలా మొదలుపెట్టినా పక్కేడు.”

జరిగిన కథల్లో: ఇందుకూరు కాలేజీలో చావు లెక్చరర్ గా చేరింది. ఆమెవెంట తల్లి అన్నపూర్ణమ్మ, తమ్ముడు రాజీవ్ ఇందుకూరు వచ్చేసారు. సుదీర్ చావు వాళ్ళ మేడమీద గదిలో ఉంటుంటాడు. చావు కుటుంబానికి విజయ కుటుంబానికి సన్నిహితం ఏర్పడుతుంది. సుదీర్ చావును ప్రేమిస్తాడు. చావు మేనమామ చావును పెళ్ళిచేసుకుంటాననిచావు తల్లితో చెప్తాడు. చావు అందుకు నిరాకరించిందని అతను కోపంగా వెళ్ళిపోతాడు. విజయ చెల్లెలు రేణు పెళ్ళికి వెళ్ళి పస్తారు సుదీర్, చావు, రాజీవ్. వెళ్ళిన అనమాయ రాజీవ్ కు ప్రేమలేఖ రాసింది. రాజీవ్ అనమాయకు రాసిన ఉత్తరం ఆమె తండ్రి చేతిలో పడింది. అది చావు, అన్నపూర్ణమ్మల దృష్టికి వచ్చింది అనమాయ వాళ్ళ ఇల్లు కానీ చేసి వెళ్ళిపోయారు.

చుట్టూ ఓమారు చూసి, నెమ్మదిగా చెప్పసాగింది లీల... “నాకు పద్దెనిమిదేళ్ళు దాటాయి. అయినా నేను ఇంటరే చదువుతున్నాను. తెలివి తక్కువదానని, ఫెయిలయ్యా కాదు.

టెంట్ అయ్యాక, కాలేజీలో చేరటానికి సరిగ్గా మూడు సంవత్సరాలు ఇంట్లో పోరాటం సాగించాలిసాచ్చింది...

అదలా వదిలేయ్యండి ఆ మూడేళ్ళలో మావాళ్ళు నాకో సంబంధం చూశారు. పెళ్ళికొడుకుపేరు రవి. అతనికో చెల్లెలుంది.

“మీరు మా అమ్మాయికో మంచి సంబంధం చూసి పెటిల్ చేస్తే...మీ లీలను మా ఇంటి కోడలుగా చేసుకుంటాం.” అన్నాడు రవి తండ్రి.

ఆ ఒప్పందం మీద మావాళ్ళు ఆ అమ్మాయికి మా పిన్నికొడుకును మాట్లాడారు. అతను ఎయిర్ ఫోర్స్ లో పనిచేస్తున్నాడు. ఇది కుదిరి, రవి చెల్లెలు పెళ్ళి అయ్యేసరికి ఒక సంవత్సరం పట్టింది.

ఆ పెళ్ళికి నన్నూ తీసికెళ్ళారు వాళ్ళ కోరికమీద. పెళ్ళియ్యాక మావాళ్ళు నా విషయం అడిగారు.

“మీ లీల మా రవికి నచ్చలేదుట వాడు ఒప్పుకోటలేదు” అన్నాడు రవి తండ్రి.

రవి మానంగా, ఏం పట్టనట్లుగా ఊరుకున్నాడు

మొదటిసారిగా నా కన్నెనుననుకు తగిలిన గాయమది. ఓర్పుకోటం చాలా కష్టమయింది...

వాళ్ళనో నాలుగు తిట్టుకుని “దరిద్రపు జాతకం నీది. ఆ పిల్లకు చటుక్కున పెళ్ళయింది. నువ్వుమాత్రం ఇలాగే తగిలడావు. ఈ పీడ మాకంత త్వరగా ఓదులుతుందా...” అంటూ నా గాయమీద ఒత్తుగా కారం అడ్డారు మా వాళ్ళు.

గాయాలను చేసే భగవంతుడే... వాటిని మాపుటానికి కాలం అనే మందునుకూడా ఇచ్చాడు..

రవి ఉష అనే అమ్మాయిని పెళ్ళి చేసుకున్నాడు. పెళ్ళయిన ఆరునెలలకా రవి తండ్రి, మా పిన్ని కొడుకు.... అంటే... రవి చెల్లెలు భర్త యాక్సిడెంటులో మరణించారు

ఇంట్లో ఇద్దరు విధవలు...

“తమకి ప్రత్యేకంగా ఓ గది ఉండాలి... తావిద్దరూ సరదాగా షికార్లకూ సీనిమాలకు తిరగాలని, నవ్వుతూ తుళ్ళుతూ ఉండాలి” ఉష కోరిక.

“వాళ్ళెదురుగా అలా ఉండటం బాగోదని, ముఖ్యంగా తన చెల్లెలు తట్టుకోలేదని” రవి వాదన.

పెద్ద బొట్టుతో, తలనిండా పూలతో, రంగురంగుల చీరలతో తిరిగి ఉషమీద ఈర్ష్యతో, రవి రాగానే ఆమెమీద లేనిపోనివన్నీ చెప్పి, బుడిబుడి దీర్ఘాలు తీస్తూ అతన్ని ఉషమీదకు ఎక్కెసేవాళ్ళు తల్లి కూతుళ్ళు...ఉషతో ప్రేమ ఉండటం చాలాకాక, వాళ్ళమాలలు విని ఆమెనే హింసించేవాడు రవి.

ఇది భరించలేక తిరగబడింది ఉష.

ఇదీ ఆ ఇంటి చరిత్ర.

ఆ హింసలు భరించలేక... రవిని తనవేపు తివ్వకోలేక. నిరాశతో...ఉక్కోషంతో మీద కిరణనాయిలు పోసుకుని నివ్వంటించుకున బలవంతంగా పనిపోయింది ఉష.

అదంతా జరిగి ఆరునెలలయింది మేడం.

మొన్నమేంవెళ్ళిన పెళ్ళికి రవికూడా వచ్చాడు. “వేసు లీలను కానీ కట్టుం లేకుండా పెళ్ళి చేసుకుంటాను.” అని అతను మావాళ్ళ దగ్గర ఉదారంగా ప్రకటించాడు.

నీళ్ళు నేను ఒదిలిపోతేనే చాలని సంతోషంగా ఒప్పుకున్నారు ఎవరూ లేకుండా చూసి నాచెయ్యి పట్టుకుని “చలవ్వా లీలా,” అన్నాడు రవి.

రగిలిపోయింది నాకు. ఈడ్చి దవడమీద కొట్టాను. ఈ విషయం చాలాదూరం పోయింది.

అంతా నాదే తప్పన్నారు. అనాధనుకదా...నాకెవరి సపోర్టులేదు. చునవాళ్ళకు బలం ఎటువేపుంటే అటు మాట్లాడటమే అలవాటు.

నేను మాత్రం అతన్ని చచ్చినా చేసుకోనని చెప్పాను మొండేగా.

ఇహ ఇంటికొచ్చాక కొత్తరకం నరకం మొదలయింది నాకు.

ప్రతిచిన్న విషయానికీ నేనుచేసిన పని గురించే ఎత్తిపాడుస్తూ ఎన్నాళ్ళయినా ఈ శని మాకు విరగడయేలా లేదని తిట్టిపోస్తూ...కాళ్ళు దగ్గరకొచ్చిన అవకాశాన్ని కాలదన్నానని దెప్పిపాడుస్తూ....

తినటానికి తిండిలేకపోయినా, అహనిని అడ్డేలేదని ఎత్తి పాడుస్తూ... నీ మొహానికి రెండోపెళ్ళి నాడు' పనికిరాదా అని నిలదీస్తూ....

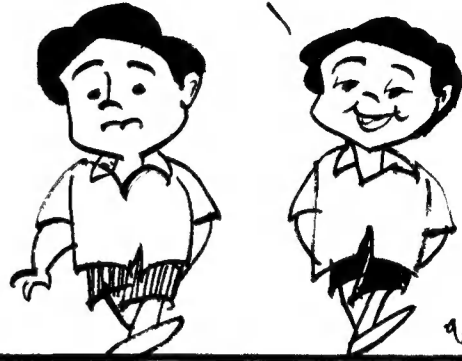
నన్ను అన్నం కూడా సరిగ్గా తిననివ్వటంలేదు మేడం మా వాళ్ళు.

యమ దుష్టానా నడుస్తున్నావు -
మీదే కులం?

శాశ్వతమైన నామ కులం

పడమట సంధ్యారాగం

మీరు చెప్పండి. నిజంగా...నేను చేసింది తప్పువా?
అతను అవకాశవాది. నీచుడు.

భార్యను బలవంతంగా ఆత్మహత్యకు పురికొల్పిన మూర్ఖుడు
తల్లికి, చెల్లికి భార్యకూ మధ్య సంయమనం కుదుర్చుకోలేని పిరికివాడు.

ఆ రోజు "లీల నాకు వచ్చలేదు." అని చెప్పి ఈ రోజు
ఒంటరిగా చెయ్యి పట్టుకుని ప్రేమ పాతాలు వల్లించబోయిన దర్శిడుడు.
నేనెవని తిరస్కరించటం తప్పి?

ఇప్పటి వరకూ నా జీవితంలో అభిమానం, ఆనందం అనే వాటికి
చోటు లేదు.

కానీ... నేను ఆశావాదిని.

భగవంతుడు అన్నీ కష్టాలే ఇవ్వడమే, చీకటి తరవాత వెలుగు
వచ్చినట్లే... నాకు కూడా వెలుగునిచ్చే రోజులు ముందున్నాయనే ఆశతో
బ్రతుకును లాక్కొస్తున్నాను.

చింతతో చీట్లు తీయించుకుని...ఎల్.క్లావిక్ జోన్సన్ చెప్పించు
కుని "నీ జీవితం ముందు ముందు మంచి స్థితిలో కొస్తుంది. నీ దాంపత్య
జీవితం బ్రహ్మాండంగా ఉంటుంది" అనే కోయజోన్సన్ విని, అందమైన
భ్రమతో బ్రతుకుతున్నాను మేడం నేను. అలాంటిది ఇంత స్పష్టంగా
అతని గురించి తెలిసి కూడా ఆ క్రూరమృగాలున్న బోనులోకి నేనెలా
దూరమ? చేతులారా నా జీవితాన్ని ఇంకా నాశనం చేసుకోనా?" అంటూ
లీల గట్టు తెగిన ఏరులా భోరున ఏడిచేస్తుంటే మౌనంగా దగ్గరకు
తీసుకుని తం నిమిరింది ఛాయ.

ఆమె గుండెలు బరువెక్కియి.

ఏమని ఓదార్చాలి? ఈ అమ్మాయి వయసెంత? ఆ కష్టాల
తూకమెంత?

"నువ్వు మంచివని చేశావు లీలా. విరిక్తితో...మీవాళ్ళ ఫోర్స్ తో
అతన్ని చేసుకుని, మరో ఉష్ణగా మారకుండా ధైర్యంగా నిలబడ్డందుకు
నిన్ను అభినందిస్తున్నాను. మీవాళ్ళు ఎన్నాళ్ళు పొదిపెత్తారు? ఆ వేడి
తగ్గితే వాళ్ళే ఊరుకుంటారు. నువ్వేం పట్టించుకోకు. ప్రతి సమస్యకూ
ఓ పరిష్కారం తప్పకుండా ఉంటుంది. ఒక్కసారి అది అభించటానికి
టైం పట్టొచ్చు. నువ్వు మనసును చదువుమీద కాన్సన్ట్రేట్ చెయ్యి..."
అన్నది ఛాయ.

ప్రవాహంలో కొట్టుకుపోతున్నవాడి కామాత్రం గడ్డిపోచ చాలు!
వాన వెలిసిన ప్రకృతిలా నవ్వంది లీల.

* * *

లెదర్ కేస్ చేత్తో పట్టుకుని, చొరవగా లోపలికొస్తున్న ఆగంత
కుట్టి పరిశీలనగాచూసి, చదువుతున్న పుస్తకం విసిరేసి "హామ్!

అన్నయ్యా!" సంతోషంగా అరుస్తూ అతని చేతిలో లగేట్ అందు
కున్నాడు రాజీవ్.

"ఎవరూ? శ్రీనివాసా! ఎన్ని సంవత్సరాలకి మేం గుర్తొచ్చా
మయ్యా! అసలు నువ్వు మమ్మల్ని మరిచిపోయి ఉంటావనుకున్నాము. రా
కాళ్ళు కడుక్కో! అమ్మావాళ్ళంతా బావున్నారా?" అన్నది అన్నపూర్ణమ్మ.
అవిడ మరిది కొడుకతను. మంచి జీతం, పెద్ద హోదా కలిగిన
ఉద్యోగి. పేరున్న రచయిత. ఇంకా పెళ్ళికలేదు.

"ఒరే అన్నయ్యా! నువ్వు...నువ్వెప్పుడొచ్చావ్? అసలు..
మమ్మల్ని చూడాలనే ఐడియా నీకెలా వచ్చింది? అన్నట్లు...నేను గుర్తు
న్నానా? నా పేరు ఛాయ." నిష్కారంగా, సంభ్రమంగా అన్నది ఛాయ.

"మరీ టూ మచ్ గా యాక్టు చెయ్యకు. నువ్వెన్ని ఉత్తరాలు
రాశావు? ఏ మాత్రం గుర్తించుకున్నావు? ఎన్నిసార్లొచ్చావు?"

యు నో ఛాయా...ఆ ఊరికి ఈ ఊరెంతదూరమో...ఈఊరికి
ఆ ఊరూ అంతే." నవ్వుతూ అన్నాడు శ్రీనివాస్.

"ఇదవ్యాయం. నేను ఆడపిల్లని. ఒంటరిగా నీ దగ్గరకు
అంతదూరం ప్రయాణించేసి రాలేనిదాన్ని. అబలని. నీకూ నాకూ
పోటీనా?"

"అది జ్ఞానకమొచ్చే, చివరకు నేనే వచ్చేశాను. ఉత్తరాలు కూడా
రాయరా అబలలు?!"

దొరికిపోయినట్లుగా చూసించి ఛాయ. అయినా దింకం నడల
కుండా "ఉత్తరాలు రాస్తేనే అభిమానమున్నట్లా? లేకపోతే లేనట్లేనా?"
అన్నది.

"అసలు పాయింటు కొచ్చావుగదా. మనుషులు కలిస్తేనే మమత
లున్నట్లా? లేకుంటే లేనట్లేనా?" అన్నాడు శ్రీనివాస్.

"అయ్యా రచయితగారూ తమ రెలాగయినా మాట్లాడగలరు. ఏ

రంగయినా పూసి జాననిపించగలరు. ఆ టాకింగ్ వరకు నాకెక్కడ
మంచొస్తుంది?"

"టాకింగ్ వరకు నీకే ఉండాలి. లెక్చరర్ వి గదా! నాకు లేదు.
లేకున్నా వర్లేదుకూడా. మాకు రైటింగ్ వరకూ... థింకింగ్ వరకూ
ఉంటే చాలు."

"మీరద్దరూ మాట్లాడుకుంటున్నారా... పోట్లాడు
కుంటున్నారా?" సందేహంగా అడిగాడు రాజీవ్.

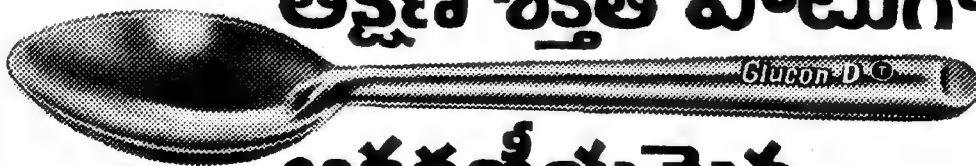
ఇద్దరూ నవ్వేసి మామూలు మూడ్ లో కొచ్చేశారు.

"ఇంకా పెళ్ళి ప్రయత్నాలేం చెయ్యట లేల్లేదా?" అన్నది
అన్నపూర్ణమ్మ.

"నాకేం పెళ్ళి పిన్ని! ఇంత నల్లటివాణ్ణి ఎవరు చేసుకుంటారు?"
హాస్యంగా అనబోయినా... ఒక భావావిచిత్ర అతని ముఖంలో తేలిపోవటం
ఛాయ దృష్టిలో పడింది.

ఊరుకొమ్మన్నట్లు తల్లికి పైగ చేసింది.

ఉచిత కానుక! గ్లూకోస్-డి యొక్క తక్షణ శక్తితోపాటుగా

ఆకర్షణీయమైన స్ట్రెయిన్లెస్ స్టీల్ చెమ్మా ఒకటి.

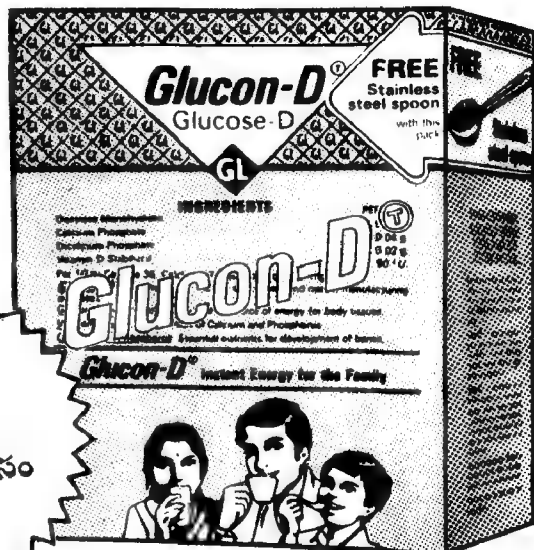
తక్షణ శక్తినిచ్చే మిడినసరి పొనియం.
దాన్ని కలుపుకోడానికొక చక్కని సాధనం.
ఈ తరతర మెరిసే స్ట్రెయిన్లెస్ స్టీల్
చెమ్మా గ్లూకోస్-డి 400 గ్రా. ప్యాక్ తో
పూర్తిగా ఉచితం.

కాకాదనాన్ని, చల్లగా శక్తిని ఇచ్చే
గ్లూకోస్-డి విటమిన్ డి, క్యాలియం,
పాస్ఫరస్లతో విలవరచబడినది. దాన్ని అలాగే
తీసుకోండి, లేదా వర్తరసం, పాలు, లేదా,
కాఫీ, లేదా మంచినీళ్లలో కలిపి తీసుకోండి.
అయితే ఒక్కటి! దాన్ని గ్లూకోస్-డి
ప్రత్యేక కానుక చెమ్మాతో మట్టుకు కలిపి
తీసుకోండి!

HTB-GLL-9686

400 గ్రా.
ప్యాక్ పై
ఈ కానుక కోసం
చూడండి

ప్రాకు పరిమితం, నిర్దిష్ట స్థలాలలో
మాత్రమే లభ్యం.

మంచి ఆరోగ్యానికి
మూలస్థానం
గ్లూకోస్

తక్షణ శక్తి కోసం - గ్లూకోస్-డి

పడమట సంద్యారాగం

అవిడది పట్టించుకోకుండా "నీ అందం ఎవరిక్కాలయ్యా! ఇప్పుడు నీ జీతం, హోదాచూచి ఏ ఆదపిల్లయినా ఎగిరి గంజేసి చేసుకుంటుంది." అన్నది.

"అదే నాకు బోర్తిగా ఇవ్వాలేననిది." బలవంతంగా అన్నాడు శ్రీనివాస్. ఆతనికా ప్రసక్తి ఇవ్వాలేనట్లు గ్రహించిన ఛాయ "అమ్మా అన్నంపెట్టు ఆకలేస్తోంది. ఉదయం టిఫిన్ కూడా తినరా నేను" అన్నది.

"రండి వడ్డించేస్తాను." అంటూ తోపరికెట్టింది అన్నపూర్ణమ్మ.

అన్నం తిన్నాక కాసేపు నిద్రపోవటం అవిడకలవాలు. రాజీవ్ బ్యూటీఫీల్ గాడు.

గదిలో శ్రీనివాస్, ఛాయ కూర్చున్నారు...

"ఇప్పుడు చెప్పవ్వయ్య, నువ్వెందుకు పెళ్ళిని వాయిదా వేస్తావు?" అన్నది ఛాయ.

"నువ్వు అలాగే చేస్తున్నావుగా?" అన్నాడు శ్రీనివాస్.

"నా సంగతివేరు. ఈ కుటుంబం నామీద ఆధారపడి ఉంది ప్రస్తుతం. పెళ్ళిచేసుకోకూడదనే నియమం నాకులేదు. రాజీవ్ టైపు, షార్టు హౌండుకూడా నేర్చుకుంటున్నాడు. వాడికి ఉద్యోగం వచ్చిన మరుక్షణం నేను పెళ్ళిచేసుకుంటాను. ఇప్పుడే చేసుకుంటే, నా సంపాదన వీళ్ళకి పెట్టటం నాభరత్తిష్టం లేక పోవచ్చు. ఆ రకంగా మా మధ్య మనస్సర్దులు రావచ్చు. ఆ విధమైన రిస్క్ తీసుకోటం ఇవ్వాలేదు నాకు. నీకిలాంటి బాదరబందీ ఏంలేదుగా?"

"నన్ను నన్నుగా ప్రేమించగల అమ్మాయి కావాలి ఛాయ. నాకు నా నిరీక్షణ అంతలేనిదని—నా ఆన్వేషణ ఫలించదని, నాది మరెవరికీ

అని నాకు బాగా తెలుసు. అయినా—మనసు సరిపెట్టుకోలేను. మనసు చంపేసుకుని నా సావాచర్యం చేసే అమ్మాయిని నేను భరించలేను... అందుకే నాకీ జన్మలో పెళ్ళి యోగం లేదనుకుంటున్నాను."

"మీ రచయితల ఊహాశక్తి ఇలాంటి వెర్రితలలే వేస్తుంటుంది అప్పుడప్పుడు. నిన్ను పెళ్ళిచేసుకున్న అమ్మాయి నిన్నునిన్నుగా ప్రేమించక ఇంకొకరిగా ప్రేమిస్తుందా?"

"అందరి సంగతివేరు. నా సంగతివేరు. నామీద నాకు ఆ మాత్రం కాన్ఫిడెన్స్ లేకుండా చేసింది నా శరీర వర్ణం ఒకటే కాదు. చిన్నప్పట్నుంచి నాకెదురైన సంఘటనలు..... నా మట్టు ఉన్న రకరకాల వ్యక్తులు..." అంటూ తన జీవిత పుటలు ఒక్కొక్కటే విప్పి చూపసాగాడు శ్రీనివాస్.

విభ్రాంతిలో చూస్తోంది ఛాయ.

రైలు ఇంకొన్ని శతాబ్దాల్లో ప్లాట్ ఫాం మీదికి రాబోతోంది... విచరితమైన టెన్షన్ అనుభవిస్తూ అంబాసిడర్ కారు నానుకుని స్పీషల్ వెలువల నిలబడి ఉన్నాడు శ్రీనివాస్.

అతని ఆలోచనల వేడికి అద్దం పడుతున్నప్పుడు పెదవుల మధ్య ఎర్రగా వెలుగుతోంది సిగరెట్టు...

తను నలుపు. బాగా నలుపు. కేవలం ఈ రంగు మూలంగానే తను ఎన్నో హేళనలు, అవమానాలు ఎదుర్కొన్నాడు... చిన్నప్పడు అమ్మ పక్కన కూర్చుంటే...

"అబ్బ! నీ కొడుకంత నలుచే పైచూ! తెల్లగా ఉన్న నీ పక్కనయితే నీడు మరి... పొత పోసిన నల్లరాలి శిలా విగ్రహంలా ఉన్నాడు," అనే వారు బంధువులు.

కాస్త ఎదిగాక ...

ఓ!
నేను స్విచ్చి వేయడం మరచాను.
దోమలు ఉండటంలో ఆశ్చర్యం లేదు మరి.

వేప్ ఎలక్ట్రానిక్ దోమల వినాశకారి

వేప్-ఎలక్ట్రానిక్ దోమల వినాశకారి. వాడిన తరువాత ఎటువంటి చెడు ఫలితాలు కలగవు. చెడు వాసన ఉండదు. పైపెచ్చు దాని పరిమళభరితమైన సువాసన మిమ్మల్ని సుఖంగా నిద్ర పోనిస్తుంది.

వేప్ వాడండి
దోమలను పార్లదోలండి.
ELECTRONIC MOSQUITO DESTROYER

ఆంధ్రప్రదేశ్కు డిస్ట్రిబ్యూటర్లు
మహావీర్ ఎంటర్ప్రైజెస్,
తిలక్ రోడ్, హైదరాబాద్ - 1 PH: 221198, 34819

డాడీ-మన కలర్ టీవీకి కొత్తట్యూబ్ వెయ్యాలంటే ఎంతైతంది?

Chinakinnam

అన్నయ్య హఠాత్తుగా చనిపోయాడు. వాడు అమ్మలాగా తెల్లగా అందంగా ఉంటాడు.

"అయ్యో... ఈ శ్రీనుగాడు పోయి, వాడయినా ఉండ కూడదూ? బంగారంలాంటి పిల్లడు పోయాడు." అని అమ్మ నాన్నతో అంటూ ఏడవటం నేను విన్నాను.

నా మనసు రాయిలా బిగుసుకుపోయింది.

ఏ కొడుకూ వినకూడని... విని భరించలేని మాటలవి. ఏ దురదృష్ట ఖిలాలు ఆమె చేత ఆలా అనిపించాయో!

అవి తన మనసులో గాఢంగా ముద్రించుకుపోయాయి.

కాలేజీలో...

"ఎవరో ఆతను?" మంజుల గొంతు.

"ఆతనా? ఆతని పేరు శ్రీనివాస్." అంటూ నవ్వుతో అమ్మాయి.

"ఓహో! అచ్చం ఆపర శ్రీనివాసునిలా... ఆ విగ్రహం కలర్ లోనే ఉన్నాడు గదే!" హేళనగా అన్నది మంజుల.

తను చాలా బలంగా ఉంటాడు. వెనక్కివెళ్ళి అమ్మాయి చెంపలు అదిరిపోయేలా కొడితే?

కానీ...ఆలా అన్న ప్రతివాళ్ళకూ అనే బహుమతులిచ్చుకుంటూ పోతే చివరకు తనెక్కడ తేలతాడు?

మెంటల్ హాస్పటల్లో.

అందుకే...తనలోని ఎగ్జియిట్ మెంట్ ను అతికష్టమీద అణచుకునేవాడు.

తన కనీసంలా చదువుమీద మాపిస్తూ...తన వ్యధనంతా సిరాగా మార్చి పెన్నులో పోసుకుని రచనలు చేస్తూ...వాటినే తన ఆత్మీయులుగా భావిస్తూ తనచుట్టూ ప్రపంచాన్ని నిర్మించుకున్నాడు.

నాలుగంకెల జీతగాడయి...ఒక స్టేటన్ కు చేరుకున్నాడు. రచయితగా గుర్తింపబడ్డాడు.

తన రచనల్లో అర్చి పాతకుల హృదయాలను మెలివేసేది.

తను రాసిన "నమ్మా మనిషిగా గుర్తించండి." అనే నవల పాతకుల్లో విపరీతమైన సంచలనాన్ని కలిగించింది.

అనేకరకాలైన ఉత్తరాలు వస్తూ ఉండేవి...

లలిత అనే అమ్మాయినుంచి వచ్చే ఉత్తరాలు తనన బలంగా ఆకర్షించేవి.

"మీ రచనల్లోని ఆర్చి, ఆవేశం, భరించలేని వేదన, నమ్మ మీవేపు వెడుతున్నాయి. మిమ్మల్ని నా హృదయానికి దగ్గరగా చేర్చుకుని అనునయించాలనిపిస్తుంది..." అంటూ ఆత్మీయంగా ఎప్పోరాసేది.

మనది 'లోబడ్డెక్' చిత్రం కదందీ! 'గ్లిజరిన్' బదులు ఉల్లిపాయరసాన్ని కంటిలో వేస్తాం!!

నవలలోని హీరోలా ఆ నవలా రచయితనే ఊహిస్తూ...ఆ హీరో అలవాట్లు, అందచందాలు, అనుభవాలు, సాహసాలు, పిటర్నిటీని ఆ రచయితకే ఆపాదించుకుంటూ కలలుగనే మానసిక జాడ్యం చాలామంది ఆడపిల్లల కుంటుందని నాకు తెలుసు...

లలితకూడా అలాంటిదేనని ఆమె తీసుకుంటున్న చొరవే చెప్పలేంది.

అయినా... ఏదో ఆకర్షణ. ఒకరకమైన సుత్తు

కనీసం ఉత్తరాల్లోనయినా దొరికే... ఎన్నడూ అనుభవంలేని ఆ అనురాగాన్ని పొగొట్టుకోలేని బలహీనత... దీన్ని ఆధారం చేసుకుని ఆనతికాలంలోనే తనకు చేరువయింది లలిత.

తన హోదా మాసి ఇవ్వడవరూ తనని హేళన చెయ్యరు. అడంబరంగా అభిమానాన్ని ఒకబొమ్మంటారు.

అయినా తను ఒంటరి!

చిన్నప్పట్నుంచీ తనచుట్టూ గిరిగోసుకుని అందులో తననులానే బంధించుకునేవాడు.

ఆ వలయంలో తనకు తనే ఆత్మీయుడు... స్నేహితుడు... ఇవ్వడు లలిత తనకు తెలియకుండానే దాన్ని చేదించుకుని రోసల జొరబడింది...

"మిమ్మల్ని చూడాలనుంది. ఎవ్వడు?" అని రాసింది లలిత.

తన గుండెలో రాయిపడింది.

తనను చూడగానే ఆ అమ్మాయి ప్రేమకు రెక్కలాచ్చి ఎగిరి పోతే?

దాహంతో అలమటిస్తున్న వాడికి చల్లని మంచి నీరు దొరికి నట్లు, తనకు దొరికిన ఒకే ఒక్క మధురప్రకృతి లలిత. అది ఎండమావి అయితే...

రైర్యం చాలటంలేదు. ఆమెను చూడకుండా ఆ ఉత్తరాలలోని మధురిమనిలాగే ఆస్వాదించాలనుంది.

ఆమె వినదు. ఆత్మత వదులుతుంది. నిష్కారమాడుతుంది. ఊపిరి సలపనివ్వదు.

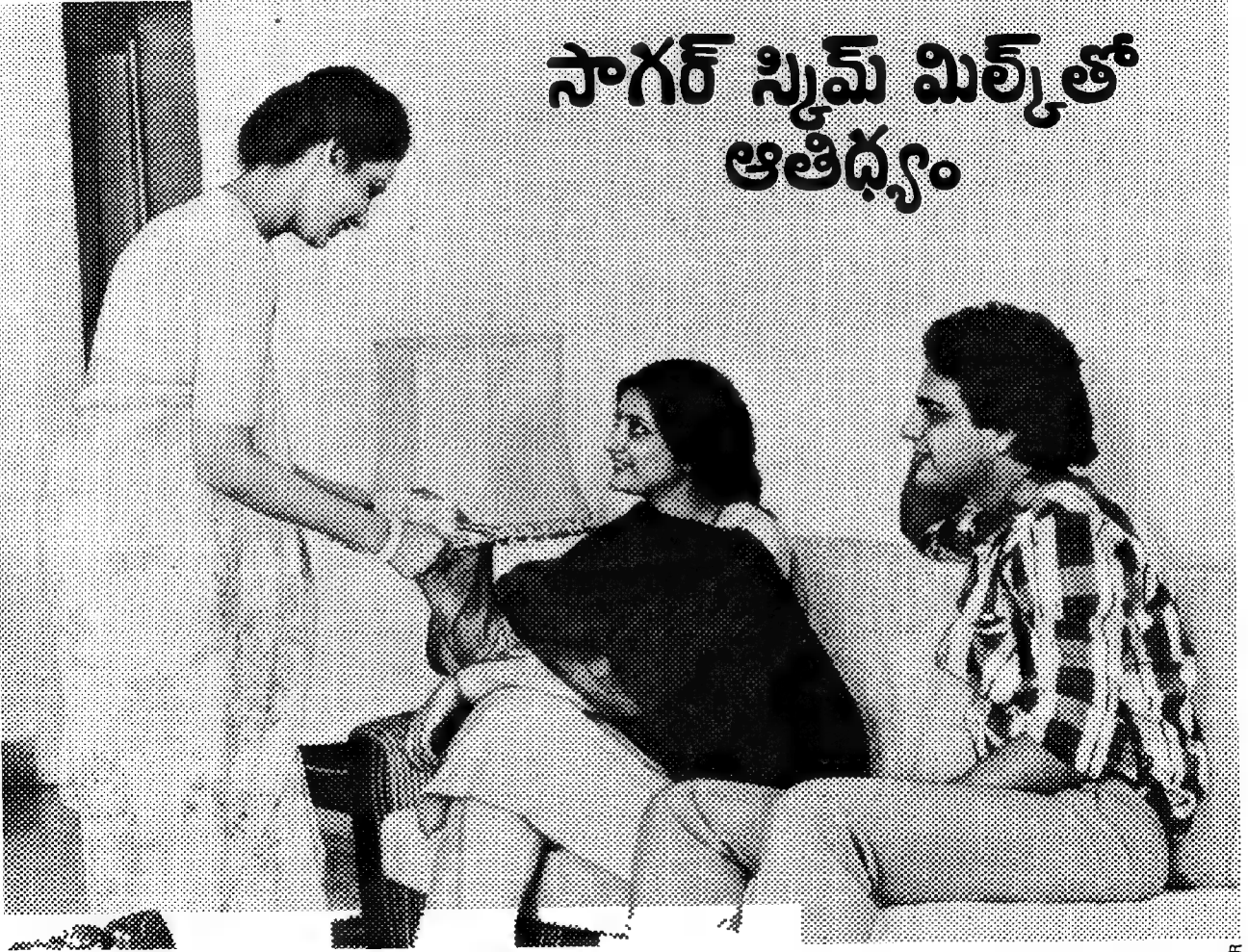
హఠాత్తుగా...

ఫలానా ట్రైన్ లో వస్తున్నాను. రిసీవ్ చేసుకోమని రాసింది.. తనెలా ఉంటుందో. ఏ చీరకట్టుకుందో రాస్తూ "మీరు టేట్స్ చేకచేసి తీసుకునే ఎంట్రన్స్ దగ్గర నిలబడండి." అని రాసింది.

ఆమె ఆదేశం ప్రకారం తను రావటంకన్నా గత్యంతరం లేక పోయింది.

(ఇంకావుంది)

సాగర్ స్కిమ్ మిల్క్ తో ఆతిథ్యం

మీ యింటికెవరైనా రాగానే, గడపకొక్క లోపలికి రాగానే, మీ అతిథులకి మీరు చేసే సత్కారం ఏమిటి? ఓ చిరునవ్వు, ఓ కప్పు టీ—అవునా? మరి పరంపరాగతంగా వసూన్నదది—మీ సంప్రదాయం, సంస్కృతి, ఆచరణ—వీటి చిక్కిని పరిణామ స్వరూపం.

మరి వాళ్ళొచ్చేసరికిలా మీ యింట్లో పాత అయిపోయాయనుకోండి. మీ కెలాగో యిబ్బందిగా అనిపించదూ? ఇక అప్పటి కప్పుడు ఉన్న పళంగా పాత రిమ్మంటే ఎలా వస్తాయి గనక?

సాగర్ స్కిమ్ మిల్క్ పౌడర్, మరి మీ అమ్మగారి, అమ్మమ్మగారి నుంచి తరతరాలుగా వస్తున్న ఆ చక్కని సంప్రదాయాన్ని నిలబెడుతుందిక. అది గూడా పొదుపుగా, త్వరితంగా, తేలికగా. ఇక తీసి వదలాలూ, పుడ్డింగులూ అవీ చేసుకోవడానికి యిడెండ్ బాగుంటుంది.

అకర్షణీయమైన
కాత్త ప్యాక్ లో

సాగర్ స్కిమ్ మిల్క్ పౌడర్

పాలలోని మంచిదనాన్నంతా యిస్తుంది, కొవ్వు పదార్థాలు లేకుండానే.

మార్కెట్ చేసేవారు:
గుజరాత్ కో-ఆపరేటివ్ మిల్క్ మార్కెటింగ్ సొసైటీ లిమిటెడ్
హెడ్ క్వార్టర్స్ 10, అవండ్ 388 001, గుజరాత్.

ASP/SMP/5/84 R

ఆరోజు జడయ్యగింది ఎవలోపల ఏదో తెలియని వేదన ఎందుకో తెలియని ఆవేదన మనసు లోలోపలి పొరల్లో ఎక్కడో దాగిన ముఖం - తెలకరి చినుకులకు పువ్వు తల్లి గర్భాన్ని పిల్చుకుని వెలికి వచ్చే ఎచ్చి మొక్కలా బయల్పడాలని ప్రయత్నిస్తున్న సంధివేళ శ్రమిస్తే చెమట బిందువులు ముత్యాల సరాల్లా ముంగుర్లకి క్రింద నుదుటి భాగాన అలంకారంగా వెలసనట్లు ముఖానిక ప్రతీకగా వెలువడే అశ్రువులు కనుకోలకుల్లో ముత్యాల్లా వెలికి రాబోతున్నాయి ఏమైంది యీ వేళ తనకి?

ఎందుక ఆకారణ ముఖచ్ఛాయలు!
పేగు తెగి క్రింద పడబోయినంత బాధ!
మదిలో మెదులుతున్న ముఖ ప్రదిలి కదిలి కదిలి నదిలా సాగి వరదలా లేగి కడలిలా పొంగి పొంగి పొతున్నది ఇది తనని ముంచెసుందా!

అమ్మా! పసిబిడ్డ తల్లిని! బిచ్చం వెయ్యమ్మా!
అల్లంత మాత్రాన గేటు-

ఆ గేటు కావల రొమ్మ చానిపై గేటు ఆనుకుని కడుపు నింపుకోవటంకోసం పొట్టబిచ్చం చేసి ఆక్రంచన కడుపు పండన పాలించరాల్సి ప్రార్థన!

ఎదపలికి వేదం యజుర్ స్మృతి

హం!

తనే ఓ ముఖ ద్వీపంలో వున్నట్లుంది యీవేళ ఇప్పుడు యింకోకరి ఆర్తి తల్లెళ్ళ తనలో లేదు 'మా లక్ష్మీ తల్లీ! దయగల తల్లీ! న చేతి బిచ్చం పెట్టమ్మా! జాలింతను తల్లిని ఎల్లనూ బ్రతికెంచు తల్లీ!'

గుండెల్లో ఎక్కడైనా దాగివుంటే జాలిని కదిలించి పూటనిచేసి పూరణంపు పొందే ఎడంగా ఆర్తి స్తున్నది

ఇది పరిస్థితులు పలికెంచే పలుకులా! లేకపోతే అడుక్కోవటం వృతిగా నేర్చిన నిత్య

పారాలా! జీవనయానంలో ఎదురయ్యే ఒడుదుడుకులు నేర్చిన కఠోర సత్యాల్లా!

ఆమె ఆలోచనల చారం ఊహల గాలిపటం ఆచారంగా సాగిపోతున్నది

తల్లీ! దయతలచమ్మా! బేగి బిచ్చం ఎయ్యి తల్లీ!

కంఠంలో తొందర - ఆకలికి తాళలేని తనమో! మరో యిల్లు మరో యిల్లు వెతుక్కోవాలనే తొందర!

దప్పున సుమంబి వేదపతి తన బాధలతో గాఢలతో యితర్లని వేధించటం ఎందుకు

చేయి తిరిగ్గా లేదు వెళ్లిరా! అని చెబితే వెళ్లిపోతుంది తనకి లోపలికి వెళ్లి ఆన్లమో, కూరో - బియ్యమో తెచ్చి వేసంత శాతి ప్రశాంతి లేవు ఊరకో తమ యింటు ముందు ఎందుకు పడిగావులు పడనివ్వాలి! అలస్యంచేసి చేసి ఆఖర్ పూరకో పంపితే - పైకి కాకపోయినా - మనస్సులో నయినా తిట్టుకుంటారు కొందరయితే పబ్లిగ్గనే విసుక్కుంటారట -

లేచి మంచున్న వేదపతి కదిలింది

పాలపొట్టుతో పున్న పరిపైరు మంగిషట్టు నిండుగా పూసిన వెన్నముల్లతో మంగిన రెమ్మలాగా చండిగా కళాన కాయల బరువుక మంగిన కొమ్మలాగా ఆమెకి బరువనిపించింది నిలచిన పొడుగుతో నడిచే కామచేసువులా నడిచింది

ఈ రెండు నెలలనుంచే రోజూనో - రోజూ మార్చి రోజో దాక్కురు వచ్చి యింజక్తున్న యిస్తూనే పున్నది తన క్లాస్ మేట్ - తన రహస్యాన్ని శాశ్వతంగా గుండెల్లో దాచుకునే ఆత్మీయురాలు దాక్కుర్ జయంతి అయినా యీ 'బరువు ■ 'బాధ' తప్పటం లేదు

మొగ్గ పూవై ఫలమయ్యక కలిగే అనుభూతిని చెప్పు ఎలా దాచుకోగలదు?

తనకి ప్రకృతి ప్రసాదించిన వరాన్ని- సృష్టికి ప్రతి సృష్టి చేయగల ప్రకృతికి ప్రతికృతి స్త్రీకి దైవదత్తంగా దివ్యంగా లభించే ఏకైక అవకాశాన్ని- ఎన్నీ తన నుంచి దూరం చేసుకోగలుగుతుంది!

తనో నిర్భాగ్యురాలు!
తను దౌర్భాగ్యురాలు!!
తనది అభాగ్య జన్మ!!!

నకల సంపదలూ పున్నా - అన్నీ అరచేతిలో లాగా అమరే అవకాశం వుండినా - సాంఘిక దురన్యాయం - పాతకాలపు కట్టుబాట్లు - పురుషాహంకారం చేసే వీర విహార వికృత కార్యం తనని యీ రోజూ - యీ స్థితికి తెచ్చాయి

తలుపు తీసి - తలపులు ఆమె - నుంచుంది వేదవతి

అమ్మా చదుగల తల్లీ!
ఆమెని చూడగానే బిచ్చగత్తై మళ్ళీ అర్పించింది ఆవును! ఈ యింటి ముందు నుంచి ఏ యాచకుడూ భాళీ చేతులతో వెళ్లరు వెళ్లలేదు అన్నపూర్ణ - తన తల్లి పేరు సార్వకం అయింది ఈ పీఠిలో అడుక్కునే ఎవరికయినా యీ నీలిరంగు మేడలో స్వచ్ఛమైన అచ్చమైన చల్లని మనస్సున్న తల్లి వుందని తెలుసు

కానీ ఆ తల్లి తన విషయంలో మాత్రం 'అమ్మా! బాలింతరాలిని బిడ్డకింత అముదం ఓ అంగీ బట్టే - నాకో రైకో - తలకో గుడ్డే - నడుం బిగించుకోదానికో పేలికో - లేకపోతే నువ్వు కడ్డి ఎడిచిన పీరో - ఏదో ఒకటి

ముఖం తేటగా వుంది నల్లని ఒత్తయిన జుత్తు సన్నని నడుము నిండైన వక్రస్థలము పచ్చని పసుపు పూసుకున్న బాలింత చిహ్నాలు చంకలో

బంగారు వర్ణంలో పసిబిడ్డ తలకప్పేస్తూ చిక్కని తలకట్టు బాబో - పాపా ఏమిటి యీ ఎర అలజడి ఆ చంకలో ని బాబు ముఖం యిటు తిప్పాడు

లక్క పెదతలాంటి చిన్ని నోరు పెచ్చ కళ్ళు విశాలమైన నుదురు పాలుగారే బంగారు బుగ్గలు కెంపు ముక్కల్లాటి పెదాలు మొనతేలిన గడ్డం

ఆ బాబుని చూడగానే చంద్రోదయానిక వికసించే కలువలా తొర్లమినాడు పోటు పొడిచే సంధ్రంలా ఆమె మనస్సులో ఏదో హాయి చూడలేననుకున్నది చూచినట్లు - పొంచలే ననుకున్నది పొందినట్లు - ఏ జన్మలోనో తప్ప పోయిన వస్తువు యీ జన్మలో తనకై తను లభించినట్లు - అంతులేని ఆనందం

తదేకంగా చూసింది వేదవతి ఆమె అలా బిడ్డను చూస్తూంటే ఎక్కడ వున్న సోకుతుందో అన్నట్లు ఆ బిచ్చగత్తై పైరి కప్పింది బాబు పూర్తిగా పైట వెంగు చాటుకి పోలేదు పూర్ణ శిని సగం మాత్రమే కప్పగలిగిన చిరుమేఘంలా వుండి పైట లో పలికి రా!

బిచ్చం వేయలేనని చెప్పటానికి వెళ్లిన వేదవతి పలిచింది పెద్దిల్లు పెద్దింటి ఆడపడచు ప్రేమగా చూస్తూంది కన్నతల్లిలా బిక్కు పెడుతుంది బట్టి పాత్రో యిస్తుంది ఆశతో వచ్చింది లోపలికి

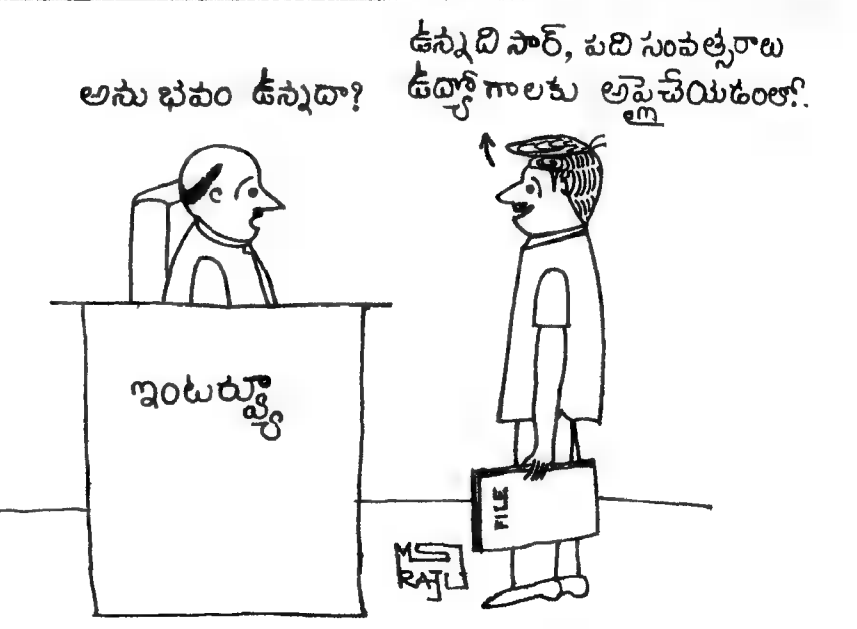
ఎంపెరు? లక్ష్మీ!
చప్పున పెదాలపై చిరునవ్వు రాబోయి ఆగింది పూట పూట తిండికోసం యాతనతో యిల్లిల్లు అడుక్కుంటూ తిరిగేయి యువతి లక్ష్మీ అవును నిజమే లక్ష్మి యిల్లిల్లా తిరుగుతూ వుంటుంది కదా! ఒక చోట బుద్ధిస్తే - నిలేస్తే నిలిచేదా! వుండేదా! దాస్తే నల్లనై పోతుందా

బంగారు తల్లి ఎవరు బాబా? పాపా? మగపల్లాడే నమ్మాయిగారూ! పెరాతో అంది ఎంపెరు? క్రిష్ణయ్య ఎన్నెల్లు! మూడో నెల నిండిందమ్మాయిగారూ! కూర్చోలో పలికి వెళోస్తాను! మీ చదువ్మాయిగారూ! లోపలికి వెళ్లింది వేదవతి

తల్లిని అడగలేదు తన గదిలోకి వెళ్లింది ఓ మాత్రం పాతబడిన చీర, లంగా, రవిక, తువ్వాయి తీసింది బాబుకి యిచ్చేందుకు యీ యింట్లో అంతటి చిన్నారి ఏదో? ఆమె గొంతులో చుఃఖం సుళ్ళు తిరిగింది నాభి నుంచి చుఃఖం తన్నుకోచ్చింది అన్నీ సక్రమంగా వుంటే -

ఆ బంగారు బాబు - ఏ లోకాల్లో వున్నాడో - బ్రతికే వుంటే యిప్పటికీ యీ యింట్లో పూయల లూగేది ఆనందం ఉరకలు వేసేది సంబరం ఎన్నెన్నిరకాల చేక్కాలు నగలు అడుకోటానికి బొమ్మలు పడుకోటానికి పరుపు పూగేసుకు పూయల వే! తనో దౌర్భాగ్యురాలు! తన కుంత అప్పచ్చమా! బిచ్చగత్తై అయినా తన యీదున్న ఆ అమ్మాయి అప్పచ్చవంతురాలు

అదజన్మని సార్వకం చేసే మహత్తర మాతృత్వ భాగ్యం పొందింది ఎల్లాదని ఒక్కో వేసుకుని - బిచ్చమెత్తుకుని అయినా పోషిస్తోంది తనూ వుంది! ఎందుకు! తన జన్మ నిరర్థకం! చదువుకుని.

మాడరన్ ప్యూస్ పుండి, అల్లా మాడరన్
వాతావరణంలో పెరిగి ఆఖరికి
చీ! చీ! అనుకోవానికేసుగ్గుగావుంది
బయటికి నడిచింది వేదవతి
గది గడప దాటబోతూ వుండగా పొత్తి కడుపు
పైభాగంలో ఏదో చల్లగా జిక్కుగా మృదువుగా ఎండ
తాపాన్ని పైతం శతలమయం చేసిట్టు చల్లగా
చేత్తో తడుముకుంది
బ్రా తడిసిపోయింది చివర్లంతా
చల్లగా జగురుగా
క్షణకాలం సిగ్గు - విద్రుమం
పదాలు తడబడ్డాయి
ఆ బిచ్చగత్తె ముఖం చూశ్చేసిననిపించింది
అయినా మళ్ళీ ఆ పండిబొమ్మని చూడవచ్చని
గబగజా వచ్చింది
ఖాళీ నోడా బోన నోరులా లేడిని మింగిన
వృలి నోరులా లేగమాడని గబుక్కుమని నోట్లో
వేసుకున్న సింహంలా కొలనులో కాళ్ళు కడు
క్కునేందుకు వచ్చిన పల్లాడ్ని పొట్టిన పెట్టుకున్న
మొసలిలా
ఉప్పురుముంటూన్న మనస్సుని ఓదార్చుకుని
గేటుదాకా వచ్చింది
అల్లంత దూరంలో ఆ బిచ్చగత్తె
'లక్ష్మీ'
అమెకవినిపించేంత గట్టిగా పిలిచింది
అన్నపూర్ణమ్మ గారు పల్లెం నిండా అన్నం కూరలు
పెట్టగానే వెళ్ళిపోయింది ఆ బిచ్చగత్తె పిలుపు విని
తిరిగి చూసి, వేదవతి చేపైగ వెంట వచ్చింది
చప్పున
ఇండ!
తను తెచ్చినవి యిచ్చింది
'చల్లని తల్లి! మాయమ్మ ఎంత దొడ్డ
మనసు! పిల్లా పాపల్లో చల్లగా వుండమ్మా!'
దీవెనలాగా అంది
గుండె పగిలిపోయేంత దుఃఖం వచ్చింది
వేదవతికి
మరోసారి బాబుని చూసింది
గుమ్మడి పువ్వలా, జల్లేడు పూగుత్తిలా
ఎంతందం!
ఏ కలవాళ్ళింట్లోనో జన్మ యివ్వరాదూ ఆ భగ
వంతుడు! తనకే కడుపు నిండని స్థితిలో వున్న
యీ యువతి కడుపిలా పండించాలా? ఏమిటి
భగవంతుని సంకల్పం! పృష్టి చిత్ర విచిత్ర
మౌళనం చేయటమేనా ఆయన నిత్యకృత్యం!
బిచ్చగత్తె వెళ్ళేదాకా అలాగే చూస్తూ లోపలికి
వెళ్ళింది వేదవతి
ఆమె బ్రాసరి, జాకెట్ మార్చేసి, ఎవరూ
చూడకుండా జాకెట్ లోని బకెట్ లో పడేసింది
* * * * *

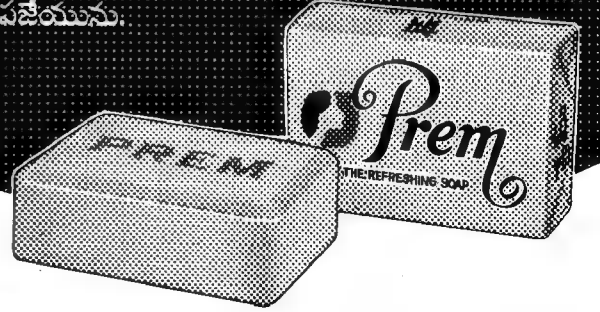
ఎదపలికిన వేదం

మనసు మేల్కొటానికి అనుభూతి కావాలి!
అనుభవమూ కావాలి
వేకువనే పక్షులు కలకల రవం చేస్తూ లేస్తాయి
■ కలకలారావోలతోనే జనమూ జగతీ మేల్కొం
టుంది
అది నియతి
రోజూ ఉదయం ఎనిమిది దాటి దాటక ముందే ■
బిచ్చగత్తె లక్ష్మి ఆ వీధి మొగసాల్లో వుంటుంది
ఆ తర్వాత అయిదారు నిమిషాలకి అటూ
యిటూగా ఆ యింటి గేటు కిర్రు మంటుంది
మేఘగర్జనకి ఎదురు చూసే నెమలిలా -
చంద్రోదయానికి చంద్రికావర్షానికి తప్పించేలా
చాతకం లా ఆ కిర్రుమనే గేటు చప్పుడు కోసం
తనువునంతా శ్రవణేంద్రియంగా మార్చుకుని - ■
తర్వాత ఆరనిముసానికి మనసంతా కళ్ళు చేసుకుని
వచ్చి ■ పైబొమ్మని చూస్తుంది వేదవతి
ప్రతిరోజూ ఆ బిచ్చగత్తె వెళ్ళిన తర్వాత బ్రా
జాకెట్ మార్చివేయవలసిందే
లేగదూడ ముట్టి సోకి సోకగానే జల్లున చేపే
గోమతలా ఏమిటి వింత అనుభూతి!
హోగొట్టుకున్న శిశువుకు దక్కని స్తన్యం యిలా
పరదపాలయ్యే ఎరులా పొంగి పోతూ వుండ
వలసిందేనా?
అర్థం కావటం లేదామెకి
రోజూ లక్ష్మికి దబ్బిస్తున్నది మంచి తిండి కోసం
- బలమైన ఆహారం కోసం - బాబుకి బట్టలు
కొనుక్కోమంటూ ఓ రోజు ఇరవైరూపాయలిచ్చింది
మరు రోజు పాత బట్టల గుట్టలో ఎంపిక చేసి
లక్ష్మి కొని తెచ్చిన నల్ల చొక్కాలో బాబు మసి
పాతలో మాణిక్యంలా కనిపించాడు
'ఏమే! పాతగా వుంది చొక్కా!'
'అవునమ్మా! పాత గుడ్డలమ్మే వాని దగ్గర కొన్నా!'
చివుక్కు మంది వేదవతి మనసు సిల్లు గుడ్డల్లో
శోభించ వలసిన రూపం పాత గుడ్డల్లో మరుగు పడి
పోవాలా! వీళ్ళ అడుక్కు తినే బద్ది పొనివ్వలేదు తను
శబ్దు యిచ్చింది అయినా కొనబానికి మనసు
రాలేదు - ఏం మనిషి
లక్ష్మి యీ భావన గ్రహించినట్టుగా 'అమ్మా! కొత్త
చొక్కా కొనుక్కుని తొడిగినా ఎక్కడో దొంగ తనం
చేసిందంటారు జనం దయగా నువ్వు శబ్దులిచ్చినా
అందుకే కొత్త చొక్కానే అయినా కొట్టుకు పోయి
జేరం చేస్తే బిచ్చగాళ్ళని చూసి నవ్వుతారు నాలాటి
దాన్ని చూస్తే యిగిలిస్తారు ఇంకా పోకిరి
చూపులు చూస్తారు -' అంది బాధగా
'అవును! లోకరితే లోకనీతి ఎంత బాగా చెప్పింది
బియ్యే పానైన తనే లోకానికి భయపడింది ఆస్తి
అంతస్సు వున్న తనూ, తలిదండ్రులే సంమానికి

జడిశారు 'అవ్వారాల్ - ఓ బిచ్చగత్తె - అండా
ఆపూలేని యువతి భయపడటంలో ఎంతేముం
దిలే! అనుకుంది
సరేలే! అంది పైకి
బిచ్చం తీసుకుని, దండం పెట్టి వెళ్ళి పోయింది
కదులుతున్న ఆలోచనలు - రగులుతున్న ఎద -
మరుగుతున్న వేదన - వేదవతిని యింట్లోకి
నడిపించాయి
లక్ష్మీ! * * * * *
ఆరోజు నాయంకాలం కూడా రమ్మంటే
పిల్లవాడిని ఎత్తుకుని వచ్చింది లక్ష్మి వరండాకి
అటు వైపు వీధిలోకి కనిపించని చోట కూర్చున్నా
రిద్దరూ
లక్ష్మి ఒడిలో బాబు కుర్చీ ఒడిలో వేదవతి
'వీళ్ళ నాన్న పోలికా బాబూ?'
'కాదమ్మాయి గారూ! మా పెనివెటి నల్లగా -
వుంటాడు -'
లక్ష్మి కూడా ఛామన ఛాయే!
వేదవతి ఆశ్చర్యపోయింది జన్మకాన్డం ఒక్కో
సారి వింత వింత తీర్పులు చెబుతోందేమో!
'అమ్మాయి గారూ!'
'ఏమిటి లక్ష్మీ!'
'మీకు ఎందుకింత ప్రేమ!'
ఉప్పురని నిట్టూర్చింది ఏం చెబుతుంది! లక్ష్మాది
కారి కూతురయి వుండి తను పొందలేని భాగ్యం యీ
బిచ్చగత్తె పొందిందని చెప్పుకో గలుగుతుందా!
'లక్ష్మీ! ఈ బాబుని నా కిచ్చేస్తావా! నే
పెంచుకుంటానే చూడు నీ దగ్గరే వుంటే మీదా మీది
బాబులాగా 'సుమ్మలు' చెప్పుకుంటూ బతకాలి!
ఆరూరూ, యిల్లిల్లా తిరిగి జీవనం గడపాలి
చదువు, ఉద్యోగం, సంస్కారం, చక్కని యిల్లు,
సంసారం యివేవీ వుండవు -'
'అమ్మా! గుండెలకి పాతుకుంది నే నివ్వను
అమ్మాయిగారూ! అంది భయం భయంగా రోజూ!
మారు ప్రేమగా యింతిస్తున్నారని నేను రావటం
లేదు నా దేవుడ్ని చూసి మురిసిపోతున్నారని వచ్చి
చూపించి పోతున్నా! గుళ్ళొకెళ్ళి దండం పెట్టు కుని
అంతోటి పూర్వోక విగ్రహాన్ని ఎత్తుకెళ్ళామనుకుంటే
ఎల్లాగమ్మా! అంది నిమ్మరంగా
'ఛ! ఛ! నాకంత దురాళ లేదే! చుక్కల్లో
చంద్రుడులాగున్న యీ బాబుని చూసి ముచ్చట
పడి నాక్కుని చదివించి మంచి సంస్కారం నేర్చి నా
కొడుకుగా తీర్చిదిద్దాలనుకున్నాను అంతే!
'అలా గడక్కండమ్మాయిగారూ! కొడుక్కు పాలు
కుడుపుతూ అంది
'పాలు చాలున్నాయటే! చాలవంటే 'తన
స్తన్యం' ధారపోస్తానన్నంత ఆవేగంతో అడిగింది
'బాబు అన్నీ తాగ లేదమ్మా! యింకా మిగిల్తే
నొప్పులని నొక్కేసా! బలవంతంగా పడే అజీర్తి
చేస్తదంట!' అంది

ప్రేమ్ సబ్బుతో స్నానం రోజంతా ఉల్లాసం

నీ శరీరమునకు పృథుత్వమునిచ్చి సహజ
సాందర్యమును పెంపొందించు సబ్బు ప్రేమ్.
దీని స్వచ్ఛమైన మరగ, పరిమళము
మీ మనసును వలకొప్పజేయును.

గులాబి మతేయు అకుపప
రంగులలో లభించును.

జయలక్ష్మి
గుంటూరు వారి తయారీ

లక్ష్మిని అప్పుడు చూసింది! కామధేనువులా అనిపించింది లక్ష్మి
అలాగే బాబుని తనవలెగా చూస్తూంటే మళ్ళీ బ్రాసరీ తడిసిపోయింది
'లక్ష్మి ' నీ బాబుని ఒక్కసారి చూస్తే' అంది
లక్ష్మి అందించింది
మళ్ళీ జన్మలో అవకాశం రాదన్నట్లుగా గుండెల కేసే హత్తుకుంది ఎద తీయని రాగం తీసినట్లు తొలిసారి మాతృత్వం పరిమళం పంచినట్లు ఎదలో పలకెడి యమునా నది తీయని పరుగులు తీసినట్లు
ఎంత హాయి
చేబారిన వజ్రం ముక్కలు కాకుండా చిక్కినట్లు
'అమ్మాయిగారూ! మిమ్మల్ని చూస్తూంటే ఏమని పిలిచిందో చెప్పనా!'
ఉలికి పడింది
'తొలిచాలు బాలింతరాలు మొదటిసారి బిడ్డ నెత్తుకున్నట్లున్నారూ!' అంది
వేటగాడి బాణం సూటిగా వేడి గుండెల్లో నాటుకుంది
చెక్కిచెక్కి విద్యసాగింది వేదవతి
బిడ్డ చెక్కిళ్ళు ముద్దాడుతూ, గుండెలకేసే హత్తుకుంటూ, కర్ణుడిని చూసిన కుంతిలా శకుంతలని వీడిపోయే మేనకలా

ఎదవలికిన వేదం

లక్ష్మి గుండె కదిలింది దాని ఎదలో ప్రేమ ప్రదిలింది అది ప్రవహించింది
'అమ్మాయిగారూ! ఈ బిడ్డని మోకే యిచ్చేదాన్నే! కానీ అమ్మాయిగారూ' - నాకూ పుట్టగానే కన్ను మూసిన నా బిడ్డ పోయిన దుఃఖం నుంచి తేరుకోక ముందే దేవుడిచ్చినట్లు యీ బిడ్డ డబ్బు - మూటలాగా దొరికినాడమ్మాయిగారూ! కన్నప్రేమ కంటే పెంచిన ప్రేమ ఎక్కువయిందమ్మాయేగారూ - అందుకో - అందుకో'
అశ్రుధారగా అడిగింది వేదవతి
'ఈ బాబు నీ బిడ్డ కాకూ!'
తలాడించింది అడ్డంగా 'దొరికినాడు ఈ పూరు రాక ముందు ఓ పూళ్లో ఓ నాలుగంతస్తుల మేడ నీడలో నేను ఏడుస్తూ పడుంటే ఈ బిడ్డను గుడ్డలో చుట్టి మెత్తని తాడుతో మేడ మీది నుంచి కిందికి దించి నా రమ్మాయిగారూ! దువ్వముడేసి బిడ్డ దిగ్గానే తాడు చేదుకున్నారు -
'ఏ పూరూ? ఏ వీధి? ఏ మేడ?' ప్రాణాలన్నీ ప్రశ్నల్లో దాచి అడిగింది
'ఎవరంటే-' చెప్పింది మెల్లిగా 'వీధి' అది ఎవరించింది మేడ 'అగురూ' చెప్పింది

ఏ బంగారు మొలకొ కనేన కన్నబిడ్డని చెప్పుకోలేక యిలా యిడిచిపండుకున్నా! పోయిన నా బిడ్డే యీ రూపంలో పగవంతుడిచ్చినాడనుకున్నా!
వేదవతి కన్నీరు మున్నురుగా ఏడుస్తూంది
బాబుని పదే పదే ఎచకోసో హత్తుకుంటుంది బుగ్గలు కంటేలా ముద్దాడుతోంది
రహస్యం బయటకు రాబోతుంది ఆగిపోతోంది ఆఖరికి గరళంలా కుంభంలోనే ఆగింది లక్ష్మి బాబు నెత్తుకుని వెళ్లిపోయింది శూన్య పృథ్వీలో నుంచని పోయింది వేదవతి

* * * * *
నాన్నా! అమ్మా! ఇది నా నిర్భయం
మీరు కాంటే మోకు మీ బిడ్డ చక్కయి
నేను చచ్చిపోను ఎటో వెళ్లిపోతాను మీ కూతురేమయిందో మీరు ఎవరికో చెప్పుకోలేక అవమానంతో ఎయోగంబో కుమిలి కుమిలి పోతారు మీకు మీ బిడ్డ ఎంతో - నాకూ నా బాబు అంతో! పుట్టగానే బాబు చనిపోయాడన్నారూ నెలలు నిండలేదన్నారూ వికారంగా వికృతరూపంలో, అంబ విహనంగా పుట్టాడన్నారూ నువ్వు కన్నులపని వెనుక తోకలా మరో కాలు మొలిచిందని, ఆరు వేళ్లని, చెప్పారు ఎక్కడో సగ్గుతున్నా జరిగే విపరీత పుష్టి జరిగిందన్నారూ
పాప పలితంగా పలిచిన పాప పాప రూపం పొందిననారూ అందుకో బ్రతికనా చంపిందన్నారూ

మాతన యవ్వనం పొందండి! సంతానం పొందండి. చర్మ వ్యాధులనుండి విముక్తులు కండి. పాస్త ప్రయోగమువలన కలుగు న ర ము ల బ ల హీ న త, శీఘ్ర స్కంధము, అంగము చిన్నదగుట, అవసర కాలమందు అనంతపుష్టి, సంతానము లేక పోవుట, నమస్తో చర్మవ్యాధులకు అద్భుత చికిత్స! పొన్ను వ్యారా చికిత్స కలను.

"క్యాంపులు": ప్రతి ఆదివారం 'భీమవరం' షెడ్యూల్ లాడ్జ్లో ఉదయం 8 గం. నుండి సాయంత్రం 6-30 గం. వరకు. ప్రతి నెల 1 మరియు 16 తేదీలలో 'రాజమండ్రి' హోటల్ ఆకోకాల్ కోటగుమ్మం దగ్గర మధ్యాహ్నం 12 గం. నుండి రాత్రి 9 గం. వరకు.

డా॥ డి. మార్కండేయులు

ఆయుర్వేద బిషక్, పెక్స్ & స్కిన్ స్పెషలిస్ట్,

పార్కురోడ్, గుడివాడ. 521301

ఫోన్ : 522 & 540

మనిషి పుట్టుక పెరుగుదలల గురించి
యండమూరి వీరేంద్రనాథ్

జన్మశాస్త్ర పరిశోధన, హరర్ సైన్స్ లతో
మేళించి చేసిన మరో అపూర్వ నవలా సృష్టి

అష్టావత

మొదటి భాగం
పేల: 20/-

రెండవ భాగం
పేల: 20/-

శ్రీరత్నం!

రక్తసింధూరం

యంత్రమంత్రి రేపుకొత్త శిలికైరెక్ట్ సవల!

నవభారత్ బుక్ హౌస్ క్యాపిటల్స్ కోల్కతా విజయవిహార్

అన్ని బుక్ స్టాల్స్ లోనూ లభించును
అడాప్ట్ పంపిన VPP లో పంపబడును

నంత వికారపు బిడ్డ చచ్చే పుట్టించని చెప్పారు
నేనూ గుంతె రాయి చెసుకున్నాను
హ్యూమానిటర్ చదివిన నేను హ్యూమన్ సైకాలజి
తెల్పుకోలేకపోయాను నాన్నా!

మీరు నన్ను-కన్నబిడ్డను అబద్ధం చెప్పి మోసం
చేస్తారని మోసగించగలరని అనుకోలేదు
నిజం చెప్పండి! మీ కన్నబిడ్డ తలమీద చెయ్యి
ఒడ్డున చెప్పండి

నాబాబు అంత వికృతంగా పుట్ట చనిపోయాడా?
ఆరాత్రి తల్లిన తలద్రాని నిలవేం అడగింది వేద
వతి

పాపా! జరిగిపోయిందాన్ని గురించి ఎంచుకమ్మా
యీ చర్చ!"

నిజం తెల్పుకోవాలి నాన్నా! పరువు ప్రతిష్టల
కోసం మీరు నిలుపునా పి శిశువుని- అప్పుడే
కళ్ళు తెరిచిన లీత గులాబి మొగ్గని తుంచెయ్య
గలరని నమ్మలేక అడుగుతున్నాను-

అయిన జవాబివ్వలేదు
మోహన్ పూ వ్యామోహం నాకళ్ళు కప్పించి
ఆతనంత అంచంగా నన్ను చగా చెయ్యగలడని
నేననుకోలేదు ఆతడ నచర్యాన్ని అసవ్యాయం
కున్నాను అలాటి సచుడ్చి దగ్గరికి వెచ్చుకోవటం
యిష్టం లేక ఆ మోసగాడితో జీవితం పంచుకోవటం
యిష్టంలేక అన్ని ఆచారాలున్నా కోర్కెకు లాగి,
నాకన్యత్వాన్ని చంగ పరిచి నన్ను తల్లిని చేసిన
నేరానికి జైలుకు పంపలేకపోయాను అక్కడా
మనస్సు పరువు ప్రతిష్ట అడ్డం పచ్చాయి-

కానీ నారక్కం పంచుకుని నాకడుపు చించుకుని
పుట్టిన ఆబిడ్డలో నారక్క మాంసాలున్నాయి! వాడిని
రాశిక్షణలోనే శిశువుగా పెంచుకునే దాన్ని-లేదాచి
అనాదాశమానికో యిచ్చేసి కొన్నేళ్ళు గడిచాక
జీవితంలో స్వరపడ్డాక తెచ్చిపెంచుకునేదాన్ని

మీకు తెలుసు-నేనెంత మొండిదానో-

ఇంత రామాయణం అయ్యాక మళ్ళీ కన్నెల్లరా
మరో మగాడ్చి మోసపుచ్చి అతనితో జీవితం
పంచుకోలేనని అవివాహతగానే వుండిపోతాననీ
ఆనాడే చెప్పాను

మీరూ అంగీకరించారు!

ఇప్పుడు నాబిడ్డ గురించి చెబితే- నా అంచకారం
బతుకులో వెలుతురు కన్పించే మార్గం వుంది!

కొద్ది నిమిషాల నిశ్శబ్దం

మీ మేనమామ అరోజు ప్రసవం కాగానే
చెప్పుకుంటూ పోయాడే అయిన

పావు గంట గడిచింది

అన్నపూర్ణ పిడుసున్నది అయినా చుట్ట
స్థనాడు

కానీ వారికి విరుద్ధంగా నవ్వింది వేదవతి

తనదైన బ్రతుకు మార్గాన్ని నిర్దేశించుకున్న
వేదవతి

నాన్నా! అమ్మా! నాబిడ్డ బ్రతికే వున్నాడు వాడి

ఇవేమన'పద్యాల

కొంప మునిగిందేవ్! అబ్బబ్బకి
నాలుగు లక్షల ఇన్సూరెన్స్ పొట్టినా
బాబ్ల కబ్బం తగలెనీ - అతనిదికి
పది లక్షల
అబ్బబ్బం వుంటుంది!

నవ్వి

కలిగి యున్నవాని కనిపట్టి యిచ్చిన
మనువు పొంగి పాలు మరిగినట్లు
లోననిగిరి కలిమి లొట్ట పోకుండునా
విశ్వదాఖిరామ వినురవేమ

కడుపు చల్లదనం కోసం నానస్యం మిగిలినట్టి
నాకడుపు చల్లగా వాడు హాయిగా వున్నాడు వాడిని
నేను రేపే తెచ్చుకుంటాను ఆ జన్మరహస్యం తెలి
సింది ఆ యిల్లానికి ఎంతయినా ఎంత బిచ్చగత్తె
అయినా అమెకూడా ప్రేమ తృప్తి

ఆ బాబుని పెంపకులాగా తెచ్చుకుంటాను
అప్పుడు మీ గౌరవ ప్రతిష్టలకి లోపం వుండదు
నామాతృత్వానికి లోటుండదు. వాడికి కన్నతల్లి

ప్రేమ దూరంకాదు నాన్నా! ఇది నానిర్ణయం! నావిద
పల్కిన వేదం! వెదానిక తిరుగులేదు అది
శాసనం అది మీ కన్న కూతురుగా యీ వేదవతి
కూడా అర్పింపు రూపంలో శాసనం! మనస్సుకి
మించిన చర్మశాస్త్రం లేదుకదా!

అలాగే తల్లీ! నువ్వు మాకెంతో - నీకూ నీ బిడ్డ
అంతే! కూతురి నిర్ణయంతో ఏకబేబించి, రేపటి
దాకా ఆగలేని అయిన అప్పుడే లేవాడు మనవడి
కోసం.

ఎమ్. ఎస్. కె. బొంబాయి.

కె రా గారూ మనం ప్రేమించే వాళ్ళకంటే మనని ప్రేమించిన వారిని పెళ్ళి చేసుకోవాలి అంటారు నిజమా?

★ ఒకరి నోకరు ప్రేమించు కుంటేనే- పెళ్ళిదాకా వచ్చేది

మీది ప్రేమ వివాహమా?

★ అవును

జి. హెచ్. ఆర్. కాకినాడ.

పువ్వు లేదుకు అందరినీ ఆకర్షిస్తాయి?

★ వాటికి భాష రాదు మౌనం గంభీరంగా వుంటుంది, అవే అనుకుంటున్నాయో మనకి తెలియదు అంచేత- ధైర్యంగా- ఎంత బాగున్నాయో అనగలం

వి. ఎమ్. ఆర్. మహబూబ్ నగర్.

★ రామలక్ష్మి గారూ నేను నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను నువ్వే నా సర్వస్వం నువ్వు లేనిదే బ్రతక లేను అనే మాటలు నల్లరిలో చెప్పే అమ్మాయిని విమనాలి?

● నాటకంలో పార్సన్ ప్రాక్టీసు చేస్తోంది అనుకోవాలి

టి. ఎస్. భీలాయి.

★ మీరు చక్కగా జవాబులిస్తుంటారు ఒకోసారి సరైన జవాబు ఒకోసారి తలపొట కుటుంబి

● అంతే- నేను ఆశించేది!

★ మీ తల్లి తండ్రులు మీ పేరు మరిచి పోయి పెద్దినట్లున్నారు రామావతారానిక లక్ష్మి ఎదాచింగు ఎమిటో? మీకు బాగుందా?

● బాగుంది ఎదాచింగు వల్ల కాదు- అది మా అత్తయ్య పేరు అని!

ఇ ఎస్ ఆర్. ఖమ్మం.

చదువుకనే డబ్బు సంపాదించడం గొప్ప అంటారా? వ్యాపారం చేసి డబ్బు సంపాదించడం గొప్ప అంటారా?

● డబ్బు సంపాదించ కల్గడమే - గొప్ప విషయం బ్రదర్ ఈ రోజుల్లో అదెలా సంపాదించారు అని అడిగే చాందసులు లేరు!

కె. ఎ. భీలాయి.

★ మీ ఇష్ట వైదం ఎవరు?

● దైవం ఏరూపంలో వున్నా ఒక్కడే కద

కళ్యాణి. బెండమూర్తింక.

★ అక్కయ్యా ఈ రోజుల్లో కుర్రాళ్ళకి ప్రేమించడానికి ప్రేమనుకి ఎంతో గొప్పగా కబుర్లు చెప్పడానికి సినిమాలక వికారానికి రమ్మనడానికి వుండే ధైర్యం పెళ్ళి చేసుకుంటానని తల్లి తండ్రులకి చెప్పి ట్లిముకి మటుకు పిరికి వారుగా తయారవు తున్నారు ఆ ధైర్యం ఎక్కడికి పోతుంది? ప్రేయసికి ఆశలు కల్పించి చేతకాని వాడిలా పతాయనం చిత్తగించే మగరాయిళ్ళను పిం చేయాలి?

● అది వాళ్ళ వైజం అది తెలిసీ 'ప్రేయసి గారి బుర్ర పిమ్మె పోయింది? ఆ సినిమాలకి వికారానికి కర్చు పెట్టే డబ్బు అతని తల్లి తండ్రులపని తెలియదా? ఎవరైతే యింకోకరోపై ఆర్థికంగా ఆధారపడి వుంటారో వాళ్ళక స్వతంత్రం ఎక్కడిది! సరదాగా ప్రేమిస్తారు తల్లి తండ్రుల మాటవిని కట్టుం కానుకలతో కళ్యాణానికి సిద్దం అవుతారు సినిమాలకి, వికారానికి ప్రేమ కబుర్లకి ఎక్కమై పోయే అమ్మాయిల విలువలు- వాళ్ళూ గ్రహిస్తారు అందుకో ప్రేమ- ప్రేమించడం అలాటపా వ్యవహారం కాదు చాలా సరియనే విషయం అనడం

కె. బి. హెచ్. ఆర్. టాటానగర్.

స్త్రీలు పెండ్లి అయిన తరువాతే మగవాడిని ప్రేమించేవారు ఇప్పుడు పెళ్ళికి ముందే ప్రేమించుకుంటున్నారా?

● కాలం మారింది - మార్పు గమనించలేదా! □

18 నెలల గ్యారంటీ

మీరా ఎలాంటి మిక్సర్ షానైన బిళ్లనన్నంగా ఉంటుంది.

ఏలాంటి బాధలూ లేదా దిగుమతి చేసుకొన్న మహిళలైన సర్దిగా అమరి ఉండే ఏకైక స్టైలిన్ లెస్ స్టైల్ గ్రౌండర్ ఎటాచ్ మెంట్స్. మీరా గ్రౌండర్ ఎటాచ్ మెంట్ శ్రేష్టమైన స్టైలిన్ లెస్ స్టైలుతో చేయబడినది. ఎక్కువ పదార్థాన్ని రుబ్బడానికి పెద్ద గ్రౌండర్ కప్పు మరియు లోపలి బాగము కనబరచే విధంగా మూకుడు. దీర్ఘకాలం నిలచి, త్వరితంగా, సులువుగా రుబ్బడానికి ప్రత్యేకంగా రూపొందించబడి పదునైన రంపపుపళ్ళు భేడు కలది.

మీరా meera

యునివర్సల్ గ్రౌండర్ ఎటాచ్ మెంట్

4 సైజులలో మరియు 3 రకాలలో లభిస్తుంది.

ఆంధ్రప్రదేశ్కు డిస్ట్రిబ్యూటర్లు

మహావీర్

ఎంటర్ప్రైజెస్, లింక్ రోడ్, హైదరాబాద్ 1

PH : 221198, 34819

LOANS

HURRY UP !!!

Register your name by remitting Rs. 35/- and avail Loans.

AVAILABLE LOANS EVEN WITHOUT MORTGAGE / PLEDGE / GUARANTORS, THROUGHOUT INDIA.

1. A simple interest, at the fixed rate of 21% per annum shall be charged, on debit balance, for all types of loans.
2. Loans may be sanctioned within a period of 15 days from the date of receipt of completed loan documents.
3. **LOANS SHALL BE GIVEN FOR THE FOLLOWING PURPOSES :**
(i) Construction of House, Hotel, Theatre, pumpset House, Poultry & Piggery Sheds, Industrial Premises etc.; (ii) Purchase of Vehicles i.e. Truck, Taxi, Auto-Rickshaw, Bus and Two-wheeler etc ; (iii) Land Development, Crop Loans, Purchase of Electric Motors, Diesel/Electric Pump-sets, Tractors, Power Tillers and Harvesters etc.; (iv) Sinking of New Well, (v) Dairy, Poultry and Piggery Farming; (vi) Development or Establishment of an Industry; (vii) To Develop and to Start any Business/Contractorship, (viii) Loans for Film Industry, (ix) Marriage, (x) Personal Loans, (xi) To Purchase Old Vehicles, Machineries, Factories, Plants, Houses, Theatres etc. and for their Repairs, (xii) To Redeem Old Debts (Loans); (xiii) For Working Capital, (xiv) To Purchase of Plots, Estates, Agricultural Lands and other Properties.
4. Repayment period may be allowed to the maximum of 10 years by monthly / Quarterly / half-yearly / yearly instalments.
5. **ELIGIBILITY TO APPLY FOR LOAN**—Only Registered members are eligible to apply for loan.
6. **HAVE YOU REGISTERED YOUR NAME UNDER LOAN SCHEME ?**—If not please hurry up and do not miss this golden opportunity and get your name registered by remitting a sum of Rs. 35/- (Rupee thirty five only) towards registration fee

NOTE—The necessary details and guidance for raising loan and loan documents shall be sent to our registered members only as per usual procedure.

Send immediately your amount (Rs. 35/-) by M.O. / I.P.O. / Bank Draft towards Registration Fee to :

Registered with Govt.
of India and No
assigned as
A / 31639 / 81

SATNA SYNDICATE BANKER

SATNA - 485 001 (M.P.) Ph 3007

an indigenous bankerthe name you can trust.

• For Agency Details remit Rs. 10/— •

ప్రియ మన విమర్శి ఆరంభమే చేశాం

(గత సంచిక తరువాయి)

మామయ్య!

తొలిసారిగా, తుదిసారిగా నా గుండెల్లో గాఢంగా నాటుకున్న ఆశల్ని, అపోహల్ని నీ ముందుంచడంలో ఆర్థంలేదని యెరిగిన్నప్పటికీ వ్రాయకుండా వుండలేకపోతున్నాను. అమ్మమ్మతో యీ యింట బిక్కు బిక్కు మంటూ అడుగు పెట్టిన నాటి నుండి, యీ ఊణం వరకూ గతాన్ని పునరావృతం చేసుకుంటే నాకు మిగిలింది ఆద్యంతాల మధ్య నున్న శూన్యమేనని పుష్కలమయ్యింది. అంధకారంలో నిలబడి వెలుతురుకై వెలుక్కుంటున్న తొలి ఊణంలోనే అమ్మ నాకు ఆశ్రయమిచ్చింది. ఆ ఆశ్రయంలోనే నా బ్రతుకు బాట మలుపు తిరిగింది మామయ్య. అమ్మ బ్రతికున్న రోజుల్లో మీ గురించి తరచు చెప్తూ వుండేది ఆమె మాటల ప్రభావం వల్ల మీతో పరిచయం ఉన్నట్లే అనిపించేది బహుశా అందు వలనే అనుకుంటాను మామయ్య యీ యింటల్లో నేను త్వరగానే యిమిడి పోయాను ప్రపంచంలో అమ్మ ప్రేమ తప్పించి చనిచూడని నేను యీ చల్లని నీడన లభించిన ఆదరణకు ఆశ్చర్యపోయాను

చాలా రోజులు యిక్కడ నా జీవితం స్థబ్దంగానే గడచిపోయింది నిన్ను చూచిన తొలి ఊణం నుండి నీ పూజకై యీ గడ్డిపువ్వు వి

జరిగిన కథ-18 : అక్క కూతురు రాజ్యంక్వీ చనిపోవ

డంతో ఆమె కూతురు ప్రభాతను తన ఇంటానే ఉంచు కొంటుంది ప్రభాతమ్మ. రామస్వామి, ప్రభాతమ్మల పెద్ద కొడుకు కృష్ణ చైతన్య. అతనికి ప్రభాతంపే అనితిమైన అభిమానం. కృష్ణ చైతన్య చిన్ననాటి స్నేహితుడు శరత్. శరత్, రాధలు ప్రేమించుకొంటారు. అబంతా, ఎల్లోరా వెళ్లి నవ్వుడు అక్కడ కృష్ణ చైతన్య రమేష్, ప్రభాతలకు డా॥ విద్యను పరిచయం చేసాడు. రమేష్ డా॥ విద్యను తను ప్రేమిస్తున్నట్లు కృష్ణ చైతన్యకు ఉత్తరం రాసాడు. రాధ పెళ్లి శరత్తో జరిగి పోయింది. డా॥ విద్య తాను మాతృత్వాన్ని పొందలేనని, కృష్ణచైతన్యకు ఉత్తరం రాసింది. కృష్ణ చైతన్య మిత్రుడు రవి వచ్చాడు. రవికి బిజినెస్ వ్యవహారాల్లో సహాయ నిమిత్తం మద్రాసుకు వెళ్తున్నానని చెప్పి, వెళ్లివచ్చిన కృష్ణచైతన్య ముఖంగా ఉండటం ఇంటిల్లిపాదినీ ఆశ్చర్య పరిచింది. మామయ్యలోని మార్పు ప్రభాతలో సంచలనాన్ని కలుగ జేసింది. కృష్ణచైతన్య పెళ్లి డా॥ విద్యతో జరిగిపోయింది. ప్రభాత రోజుల్లో తండ్రి సహాయంతో అనాథ శరణాలయంలో ఉద్యోగంలో చేరను నిశ్చయించుకుంది. ఆమెకు ఆ ఉద్యోగం వచ్చింది. కృష్ణచైతన్య డైరీలో అతను తను తండ్రిని కాలేనని రాసుకున్న వాక్యాలు చదివి మామయ్య తొందరపడ్డాడని దుఃఖించింది ప్రభాత.

యోగింపబడాలని వాంఛిస్తున్నదని నేను నీకు ముందెప్పుడూ చెప్పలేదు కదూ! మొదట్లో నువ్వు నన్ను గమనించి గమనించనట్లుండేవాడివి. అలాంటి నిన్ను కేవలం ఆరాధించడంతోనే తృప్తి చెందాను. కానీ, నిశ్శబ్దంగా సాగుతున్న నా జీవితంలోకి సందడి మవ్వలేవావు మామయ్య! నీకెందుకనిపించింది నాకు చదువు చెప్పాలని? నీ వెండుకు కొరకున్నావో గానీ నన్ను సంస్కరించాలని; నీలో కలిగిన ఆ కోరికే నాలో అలబడి రేపి నన్ను ఎండమావుల వెంట పురకలు పెట్టించింది. నీ కోసం చదువు ప్రారంభించిన నేను, నాకే తెలియకుండా నాటుకున్న ప్రేమ బీజం మొలచి, పెరిగి పెద్దదవడాన్ని చాలా అలస్యంగా గుర్తించాను. గుర్తించిన నాడు నీ చేత ప్రేమించబడుతున్నానని గూడా భ్రమశాసు ఆ భ్రమలో యెంతో కాలం గడిపాను.

నిజానికి నెనింకా సందేహంలోనే సతమతమవుతున్నాను. నువ్వు నన్ను ప్రేమిస్తున్నావన్న నా భావన కేవలం భ్రమేనంటావా? అందులో సత్యం లేదని నీవు గట్టిగానే అనగలవా! మామయ్య! వొక్క మాట, నా మీద కేవలం జాలితోనే ప్రవర్తించావా? సంస్కరించాలన్న ధ్యాస తప్ప నాలో రేగే పూచాలను గుర్తించలేదా! నాకలాంటి ఆశలు కలుగుతాయని నీవనుకోలేదా? అలా నేను భావిస్తే నా అజ్ఞానం అడుకున్నావా? అసలు నువ్వేమనుకున్నావు? నీ ప్రతి పనీ నాలో ఆశల్ని పెంచుతుందని నీవు గ్రహించలేదా? అంత పెద్దవాడివి, చదువుకున్న వాడివి నువ్వు గ్రహించలేదంటే నా కాళ్ళ ర్యం గా వుంది సానీలే, మామయ్య. ఆశల్ని వంపుకుంటాను. మనుతల మాలను తెంపు కుంటాను. నన్ను మానుంటే నీకు చాలా గర్వంగా వుంటుందికదా మామయ్య. ఎందుకుంటే నీ చేతిలో మలచబడ్డ శిల్పాన్ని, నీచేత సంస్కరించబడ్డ అనాగరిక అతివను. నువ్వు అందమైన కుండీలో అమర్చిన గడ్డిపువ్వును. నన్నెందుకు శిలగా వుండనీయలేదు! నన్నెందుకు నా అజ్ఞాతంలోనే బ్రతకనీయలేదు? నన్నెందుకు అడవిలోనే వుండనీయలేదు. నన్నెందుకు స్పందింపజేశావు? నాలో అనురాగాన్ని వింటి, చివరకు నా మనసును నిర్ణయంగా నలిపేశావు: నా చిన్న పరిధిలోనుంచి నన్నీ విశాల ప్రపంచంలోకి తెచ్చి నాగరికతతో నాకు సానపెడుంటే నన్ను నీకు అనుగుణంగా మార్చుకుంటున్నాననే అనుకున్నాను. నాకీ చదువు, సంస్కృతి అలవడకపోతే పోయివుండేది. అప్పుడు నిన్ను ప్రేమించే ఆర్థతలేదని తెలుసుకున్నా నేను యిలా అకాంతి పాలయ్యేదాన్నికాను. సారీ మామయ్య; నేరం..నాడైతే నిన్ను నిందిస్తున్నాను. భూమిపై వున్నా, వాకోలోవున్నా గడ్డిపువ్వు విలువ మారదని తెలుసుకోలేని మూర్ఖురాలి. ప్రయోజనం లేని విషయాల్ని చర్చించటం అవివేకం. నేను నీకీ తెలులు వ్రాయ తల పెట్టిన వుద్దేశం వేరు కానీ పట్టు తప్పిన మనసు యెక్కడెక్కడకో దీన్ని నడిపించింది. మామయ్య, నిన్ను, అమమ్మనూ కాదనగల శక్తి నాకులేదు ఇన్నాళ్ళూ మీ రాగవూరితమైన పీడనకాలం వెళ్ళుచున్న నాకు స్వతంత్ర జీవనం సాగించాలన్న వాంఛ బలియంగా నాటుకుంది. గతం ప్రసాదించిన విషాద ఛాయలనుండి సుదూరంగా పారిపోవడానికే నిశ్చయించుకున్నాను. అయినప్పటికీ, నన్నా నీడలు వెంటాడతాయన్న నిజాన్ని కప్పివేయాలని ప్రయత్నించడం పుధా ప్రయాసయేమో కదా!

రోజుల్లో నాస్వగా! కొండంత మనసుతో నాకీదారి చూపించారు. ప్రస్తుతం ఆ మార్గాన మొదలుపెట్టే నా పయనాన్ని మలుపులులేకుండా ముళ్ళపాదలు అడ్డురాకుండా సాగించాలనే నా ఆరాటం. అందాల కోసం సీమతో స్థాపించబడిన అనాధాశ్రమంలో నాకొక వుద్యోగం లభించడం అపురూపంగానే అనిపిస్తోంది. బాహ్యదృష్టి యీ దూరం దాటలేనది కానప్పటికీ, అంతరాలకు అడ్డుగోడ కాదంటావా? నువ్వేమన్నా, నేనలాగే కావాలని కోరుకుంటున్నాను.

ఇంతకాలం నీ మాటను శిరసావహిస్తూ వచ్చాను. నీవు పెదవి విప్పి చెప్పకపోయినప్పటికీ నీ యిష్టాలనేకం కనుగొని, అనుగుణంగా నడిచాను. ఇప్పుడు నేను నీ యెడలోని యిచ్చను కాను కాబట్టి నా

కోరికల చాయలనుండి దూరంగా నడచిపో నిచ్చగించాను నన్ను వద్దని ఆదేశించి అడ్డుపడకు. ఆశీర్వాదించి పంపించు. నాకు యింకా యెక్కువ గడువు లేదు. మరో పదిరోజులకు అక్కడ వుండాలి. ఈ విషయం అమ్మమ్మకు చెప్పగల శక్తి నాలోలేదు. అన్నిటికీ సమర్థుడవు నువ్వే ఆ పని చెయ్యి.

(నిభాతి.

నా పేయమైన మామయ్యా!

ప్రాసిన యీ వుత్తరం నీకందేలా వుంచేటందుకే నీ డైరీ తీశాను. మువ్వ వేర్చిన పండ్కారం అడ్డుచెప్పున్నా భాతరు చెయ్యకుండా; నా ప్రసక్తి వుండటం వలనే ఆయినప్పటికీ, నీ డైరీ వదవటం నేరం నాకేం ప్రాయాలో, యెలా ప్రాయాలోగూడా తోచనిస్థితిలో నిల్చున్నాను నువ్వన్ని దినాలుగా గుండెల్లో మోస్తూ వచ్చిన నిజాన్ని నమ్మడం, నమ్మి జీర్ణించుకోవడం దుస్సాధ్యం.

నాకు అకారణంగా అన్యాయం చేయలేదన్న ఆనందం, సుఖాలను పంచి యివ్వడానికి నన్ను యేంచుకుని, నీ వ్యధలో భాగం తీసికునే అమాళం నాకివ్వకుండా తృణీకరించిన విధాధాన్ని; ఆ ఆనందం ప్రేమింగి వెయ్యలేక పోతోంది. విద్య అంటేనే చేపట్టటం నీ న్యాయ పరిశీలనా దృష్టికి పుదాహరణ మాత్రమే. అందువలన నాకెలాంటి న్యాయం చేకూరలేదు. సహజమైన మాతృత్వాన్ని ప్రతి స్త్రీ కాంక్షిస్తుంది. ఆ కోరిక తీరకపోతే వ్యధ చెందుతుంది. ఆయితే ఆ బాధ నిన్ను యీ జీవితకాలానికి దూరం చేసికున్న దానికన్నా ప్రబలమైనది కాదు. నీకన్నా పుట్టని పిల్లలమీద నాకెక్కువ మమకారం వుంటుందని నీవెలా భావించావు? నీ భావనకు బలం లేదు. ఈ సృష్టిలో నీకన్నా అమూల్యమైనది, ప్రేమించదగినది యింకేమున్నది? సాహ చర్యంలో యీ జీవిత కాలాన్ని ఒక్క శ్వాసలో గడిపెయ్యగల నన్ను యే యితర లోటులూ బాధించలేవు. తీర్చలేని లోటును, దారిద్ర్యాన్ని నువ్వే సృష్టించావు.

అత్యంత విద్యాధికురాలిని చేపట్టిన నీ జీవితం నరదననలా వెలు గొందాలి. నా పెదవుల మీద వెలిగే చిరునవ్వు ఆరిపోగూడదు. మనసులోని మంచితనం మారిపోకూడదు. మువ్వ నవ్వుతూ నవ్విస్తూ బ్రతకాలి. వేను? వేను... నీ జ్ఞానకాలతో, నీ తలపులతో, యీ జీవితాన్ని ఖుగి ప్తాను. రాతంతా నిద్రలేదు. కళ్ళు మూతలు వడిపోతున్నాయి. నిద్ర ముంచుకొస్తోంది. ఆ నిద్ర శాశ్వత నిద్ర కాకూడదూ! మూతలు వడిన ఆ రెప్పలు మరలా తెరవకుండా వుంటే. అబ్బా... మామయ్యా వేనిక ప్రాయశ్చము.

(వభ.

మౌనవిపంచి

నిట్టూర్పు నణమకుంటూ పేపరు మడచి యదా స్థానంలో వుంచాడు. డైరీ వ్రాయగలిగిన మనో నిబ్బరం సడలిపోగా మూసి లోపల పెట్టాడు. కళ్ళు మూసుకుని అలసటగా కుర్చీలో వాలిపోయిన కృష్ణ చైతన్యను చూచి అక్కడకు వచ్చిన విద్య నిశ్శబ్దంగా వెను తిరిగి పోయింది.

అతడు యెవ్వడు, యెవరో యేమని చెప్పాడో కాని వాకరి తరువాత వాకరు ఆమెను అభినందించి, ప్రశ్నల వర్షం కురిపించారు వారి ప్రశ్నలకు ప్రభాత క్లుప్తంగా చప్పింది.

చివరకు వచ్చిన ప్రభాతము "ఎందుకు తల్లి యీ నిర్ణయం తీసుకున్నావు ? ఇక్కడ నీకేం తక్కువైంది ?" అంటున్నప్పుడు యెంత ప్రయత్నించినా కన్నీటిని అరికట్టలేకపోయింది.

అన్నీ తెలిసీ తెలియనట్లు అడుగుతున్న అమ్మమ్మకు యేమని చెప్పగలదు ?

"నాకిక్కడ చాలా బాగుండమ్మమ్మా! నా కంటూ యేదో వాక యేర్పాటు చేసికోవాలి కదా ! అవకాశం వచ్చినప్పుడు వదులుకోవడం యెందుకు ?,

"నీ పెళ్ళి చేస్తానని మీ అమ్మకు మాటిచ్చాను. అది నిర్వహించ లేకపోతే బ్రతుకున్న నా మనసుకు శాంతి వుండదు. మరణించాక నా ఆత్మకు తప్పే వుండదు."

"నువ్వైనా, అమ్మైనా నా సంతోషాన్నే కదా కోరుకునేది. మీరు కోరుకునే ఆ సంతోషం నేను యెంచుకున్న యీ మార్గంలో లభ్య మవుతుందనే నా విశ్వాసం."

"అంత మాటనకు. నేనేమీ చేయలేని నిస్సహాయరాల్సి. నన్ను కపించకు." అంటున్న అమ్మమ్మ కన్నీరు తుడిచింది.

"నీ కిష్టమైన ప్రదేశానికి చేసికోవడాన్ని ఖండించే అధికారం నాకు లేదు. నా పిల్లలకే చెప్పలేకపోయాను. నీకెలా చెప్పగలను ! నీకు సచ్చిన వ్యక్తి తటస్థపడతే నాకు సంతోషమే. నాకు మాత్రం నీ పెళ్ళి చేసే అవకాశాన్ని, చూచే అదృష్టాన్ని కలిగించు."

ప్రభాత మౌనం ఆమెను మరింత కలవరపెట్టగా వ్యధా భరిత హృదయంతో కొడుకు దగ్గరకు వెళ్ళి "ప్రభాత మళ్ళి యిక రాదుటా?" అంది.

"నాకెలా తెలుస్తుందమ్మా?"

"నువ్వు అలాగంటే యెలా? అది యేడుస్తూ యీ యింట అడుగు పెట్టింది. యేడుస్తూనే వెళ్ళాలా?"

"నేనేం చెయ్యగలనమ్మా ? వాళ్ళమ్మ యిచ్చిన బ్యాంకు పాస్ బుక్ యిచ్చేశావా?"

"ఐతే పంపాలిందేనట్రా?"

శుష్క హాసం చేస్తూ "ప్రభాత వెళ్ళడానికే నిశ్చయించు కున్నాక మనం పంపక చేయగలిగిందేమీ లేదు" అన్నాడు.

ఆమె వెళ్ళాలి అన్నాక, అతడు వెళ్ళడాన్నే అంగీకరించాక అడ్డంకే ముంది? ఆమెతో యెవ్వరు వెళ్ళాలన్న ప్రశ్న పురయించినప్పుడు బదులు తేలిగ్గా లభించలేదు. నందకిశోర్ పెళ్ళి ప్రసక్తికై అతని కాబోయే అత్త, మామగార్లు రాబోతున్నారు, అందువలన ప్రభాతము కానీ, రామస్వామిగారు కానీ వెళ్ళను వీలేదు. అప్పటికే లీవులు అన్నీ పువ యాగించుకోవడం వలన, పరీక్షలు సమీపిస్తున్నందు వలన కృష్ణచైతన్యకూ, విద్యకు కుదరడంలేదు.

"రాధకు ఫోన్ చేసి చెప్పరా." అంది ప్రభాతము.

తర్జన భర్జనల్ని తిరిగ్గా నిన్ను ప్రభాత "నేనొక్క దాన్నే వెళ్ళ గలను" అంది.

"కొత్తచోటికి వొక్కదాన్నే యెలాపంపుతాను" అంది ప్రభాత అమ్మమ్మ.

"ఒక్కదాన్నే బ్రతకడానికి కదమ్మమ్మా వెళ్ళాంది, అదిలోనే వెనుకంజవేయను."

ఆమె కంఠంలో ధ్వనించిన ధృఢత్వాన్ని గుర్తించిన యెవ్వరూ యేమీ అనలేకపోయారు.

"అల్ రైట్...నీయిష్టం" కృష్ణచైతన్య డిక్లేర్ చేయడంతో ప్రభాతము మాట్లాడలేదు.

ఆ రోజే అతడు గోదావరి ఎక్స్ ప్రెస్ కు రిజర్వేషన్ టికెట్ తెచ్చి ఆమె చేతిలో పెట్టాడు. "ప్రయాణానికి యేర్పాట్లుచేసికో."

"నేను సిద్ధంగా వున్నాను."

"ఎవ్వడు వెళ్ళిపోవాలా అని చూస్తున్నావా."

"....."

"నేను రాక్షసుడిలా కనుపిస్తున్నానా?"

"దేముడిదగ్గరే అయినా స్థానం లెనవ్వడంకు?"

ఎన్ని మాటలు నేర్పింది! నిజానికి తనుకదూ ఆమెనిలా తయారు చేసింది ! ఆమె తన సాధన.

నిట్టూర్పాడు.

ప్రభాతకు వీడ్కోలు యివ్వను అందరూ బాధపడ్డారు. రాధ తన యింటనుండి భర్తతోగూడా వచ్చింది. ప్రభాత సెలవు పుచ్చుకుంటున్న విధానం అందరి హృదయాలనూ కలచివేసింది.

"కృష్ణ యిలా చేశాడేమిటోయ్" అన్నాడు శరత్ రాధతో.

వెళ్ళబోతున్న ఆమెను సమీపించి మనసారా కాగలించుకుని "మీ అమ్మకేమీ చేయలేకపోయానన్న వ్యధ సన్నిహిత కాలివేస్తూనే వుంటే, అది చాలదేమానని నువ్వెలా శిక్షిస్తున్నావు" అంది ప్రభాతము కన్నీళ్ళు మధ్య.

"అమ్మమ్మ! అమ్మ తరువాత అమ్మలా ఆదరించావు. నా అసలు అమ్మమ్మ యెలా వుంటుందో నాకు తెలియదు. అమ్మకు నీలో అమ్మను చూపించి నాకు అమ్మవై నావు. నీదగ్గర లభించిన యీ ఆదరణ, అడ పిల్లకు కావాల్సిన రక్షణ నీకు దూరమయ్యాక నాకు లభించవని తెలిసి నవ్వుటికీ యీ నిర్ణయం తీసికోక తప్పలేదు. నిన్ను కష్టపెడుతున్నాను నన్ను ప్రేమిస్తున్నందుకే మన్నించగలవు."

ప్రభాతను స్పృశిస్తున్న దింపను కృష్ణచైతన్య మాత్రమే బయలుదేరాడు.

"మీరూ రండి అంటే" విద్యను వేడుకుంది.

"నాకు తలనొప్పిగా వుండమ్మా. మీ మామయ్యతో వెళ్ళు" అంది.

రామూ యేడుస్తూ వచ్చి ప్రభాత సామాను డిక్లీరో పెట్టాడు లభింపాలి అందరివద్దా వీడ్కోలు తీసుకుంది.

మానంలోని బాధను మననం చేసుకుంటూ వుండగానే స్పృశనుకు చేరారు. కారు దిగి సూటుకేసు, బెడ్డింగ్ పుచ్చుకున్నాడు.

"నాకోకటి యివ్వు."

"ఇకనుండి మవ్వే మొయ్యాలి."

"నా బాధ్యతను గూడా మామయ్యా"

"ఆ బరువు నీకు కష్టంగా తోచినప్పుడు మామయ్యను గుర్తు చేసుకుంటావా?"

"నీ ఆశీస్సుల బలంకాక నాకింకేముంది?"

సామాను ప్లాట్ ఫారంమీదపెట్టి "నీ వస్తునాకోకటి కారోనేవుంది తెస్తాను" అని వెళ్ళిన అతడు చేతిలో పెద్ద పాకెట్ తో వచ్చాడు.

అరోజు ఆర్టు యెగ్జిబిషన్ లో తీసుకున్న ఆర్టును ఆమె వెంటనే గుర్తించింది.

"నాకెందుకు మామయ్యా!"

TEL 6643/3799

ప్రశ్నలు అడగనంత కాలం

నాలుగు గోడల మధ్య అజ్ఞానంలో
లేదా బహిరంగంగా ఇక్కడ
తింటూ - కంటూ - జీవించడం
అసలే నేరం కాదు-----
మీరు ఇబ్బంది కలిగించే ప్రశ్నలు అడగనంత కాలం
ఆరాటం-ఆర్తితో
అంతరాత్మను విననంత కాలం!
కావాలని లేదా పొరపాటున
ఎక్కువగా తెలుసుకున్నారో
చైతన్యం మీరి - వ్యవస్థలోకి
చొచ్చుక పోయారో
ఈ ప్రజాస్వామ్యం పేర
మీకు బతికే హక్కు అసలే లేదు!!

-నిఖిలేశ్వర్

మౌన విపంచి

"నీ వస్తువు. నీ కిస్తున్నాను."

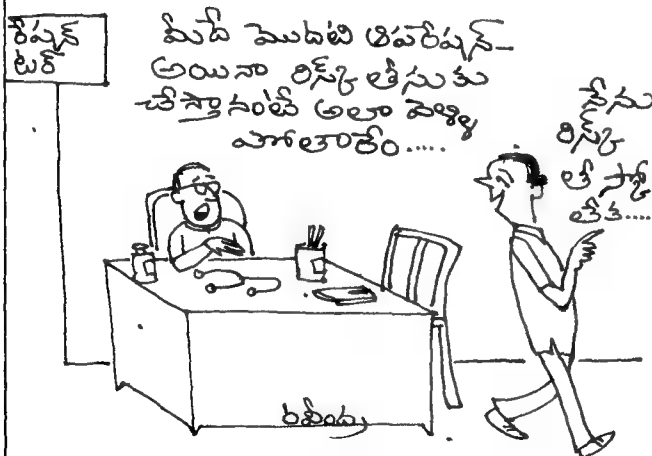
"....."

"ప్రభా! ఈ పెయింటింగ్ నీకోసం కొన్నప్పటి నా అంతర్య

మేమిటో నీకు నేను చెప్పకపోయినా అర్థమయ్యింది. అలాగే మర్చిపోకుండా
యిప్పుడు నీకిస్తున్న వుడ్డేశాన్నిగూడా గ్రహించుకుని మనులుకో."

"మామయ్య!"

"అవును ప్రభా. ఈ బొమ్మలోని భావనే నన్ను నీనుండి దూరం

చేసింది. అందుకోసమే... మువ్వలా స్పష్టిలోని మాధుర్యాన్ని చనిచూడాలన్న కోరికతోనే విన్న నేను త్యాగం చేసికున్నాను. నన్నొక మూర్ఖుడిగా నిలబెట్టుకు. నా వేదనను రెట్టింపు చెయ్యకు."

నీళ్ళు నిండిన కళ్ళతో అతడ్ని చూచింది.

తన త్యాగం వ్యర్థమౌతుందేమోనని అతడు కుమిలిపోతుంటే ఆమె అనునయింపలేకపోయింది.

ఎంత గొప్పవాడు! ప్రపంచం కన్నా విశాలమైన హృదయం కలవాడు!

ప్రేమిస్తూ, కాంక్షిస్తూ, నిస్వార్థంగా వదులుకోగలిగిన అతడి పట్ల అనురాగం అధికమౌతుండేటప్పు యెలా తరిగి పోతుంది?

ఆమె మౌనాన్ని శరణువేడి, కన్నీటిని ప్రత్యక్షం కావద్దని ప్రార్థిస్తోంది.

"ప్రభా కొన్ని నిమిషాల వ్యవధి మాత్రమే వుంది. మాట్లాడు."

"ఆ వ్యవధి వ్యర్థం. మాటలు నిరుపయోగం."

"అవును. వీడ్కోలు సందర్భంగా మొదటిసారిగా మనసు విప్పి మాట్లాడు కోవాలనుకోవడం నిష్ప్రయోజనమే అయినప్పటికీ...కొంత శాంతిని ప్రసాదించలేదా?"

"....."

"నీకే కష్టం కలిగినా, అవుసరం యేర్పడినా..."

అతని మాటలను మధ్యలోనే త్రుంచివేస్తూ "వద్దు మామయ్య. మనం యిలాగే విడి పోదాం" అంది.

"ఓ.కె. అన్నీ నీ యిష్ట ప్రకారమే జరుగుతాయి."

"వచ్చిన దగ్గర్నుండి నువ్వు నా యిష్టాల్ని గుర్తించి మన్నిస్తూనే

వచ్చావు. నేనెలా మర్చిపోగలను?"

"మర్చిపోకు ... జ్ఞాపకం వుంచుకో. అలాగే నీ జీవితం పట్ల నా అభిమతాన్ని గూడా గుర్తుంచుకో."

"....."

"విప్పిపొర్లు నొక్కి చెప్పినా నువ్వు మౌనం వహిస్తున్నావు."

"మన్నించు మామయ్య, మాటల్లో వెలువడే నా నిర్ణయం నీకు కష్టంగా వుంటుంది."

గోదావరి యెక్స్ ప్రెస్ ప్లాట్ పాం మీదకు వస్తున్న యెనామ్మ మెంటు వివరించిన వెనువెంటనే బండి వచ్చేసింది. ప్రయాణికుల హడావుడితో గందరగోళంగా వుంది.

కృష్ణా చైతన్య సామాను పుచ్చుకుని బయలుదేరగా, ప్రభాత పెయింటింగ్ చేత బుచ్చుకునే అతన్ననుసరించింది.

ఆమెకు యిష్టం కలిగేలా నీటు కిటికీ ప్రక్కనే వుంది. అతడు దిగి వెళ్ళి పండ్లు, పుస్తకాలు తెచ్చివచ్చాడు. బండి బయలుదేరడోయే సమయానికి అయిష్టంగా అతికష్టంగా, క్రిందికి దిగివచ్చాడు.

గార్లు వచ్చడేండా పూపాడు.

రైలు ప్రయాణానికి అది నాంది.

ఈ ప్రయాణం ఆమె జీవిత ప్రయాణానికి నాంది.

"మామయ్య" కిటికీలో నుండి పూవుతున్న ఆమె చేతిని గట్టిగా పట్టుకుని మనసులో అణచివేయబడిన మమతలువెలికిరాగా, తొలిసారిగాతన పెదవులతో ఆ చేతిని మృదువుగా స్పృశించి వదిలేశాడు.

రైలువేగాన్ని వుంజుకుంటూ అతని గుండెలమీదుగా వెళ్ళి పోతుంటే వెళ్ళిపోతున్న ఆమెను అవశేష అశక్తుడై అతడు నిల్చున్నాడు. ఆమెను ఆతడునుంచి దూరంచేస్తూ, విధిరా కర్మశంకగా ధ్వనిచేస్తూ కదలిపోతున్న రైల్లో వెళ్ళిపోతున్న ప్రభాత క్రమంగా కనుమరుగౌతూ కన్నీళ్ళుమధ్య మనకనునగా కనుపించిందతనికి.

(అ యి పో యి ం ది)

నాణ్యతను పోల్చి చూడండి, దరను పోల్చి చూడండి.
ఉత్తమమైనది ఎంపిక చేసుకోండి.

మహారాజా

బహుప్రయోజనకారి కిచెన్ మెషిన్

గృహిణులకు మరేదీ యింతకంటే సహాయపడదు. మహారాజా సంపూర్ణమైన బహుళ ప్రయోజనకారి కిచెన్ మెషిన్, 500 వాట్లు, హెచ్.డ్యూటీ, 35 విముచాములవరకు నిరాటంకంగా పని చేయగల మోటారు, 18000 అర్.పి.ఎమ్.కో. గాటు.

210 నుంచి 240 వోల్ట్ల వరకు సాఫీగా పడుతుంది. గ్రెయిండర్ ఎంత శక్తివంతమైనదంటే, గట్టి పసుపుకొమ్మలను కూడా మెత్తటి పాచుగా చేస్తుంది. పాడి పస్తువుల గ్రెయిండింగ్, తడి పస్తువుల గ్రెయిండింగ్, ముద్ద చేయడానికి, చిలకదానికి అత్యంత అనువైనది.

భారతదేశపు అతి దృఢమైన, అతి శక్తివంతమైన కిచెన్ మెషిన్

Maharaja

SERVICE CENTRE: A. P. M. INDIA

Challapalli Bungalow
Eluru Road
VIJAYAWADA

29, 30 T. S. R.
Municipal Complex
VISHAKHAPATNAM

Adarsh Nagar
Ritz Hotel Road
HYDERABAD

ఆంధ్రప్రదేశ్ పత్రిక

చాయా చిత్రాల పోటీ !

(పోటో గ్రఫీ పోటీ)

మొత్తం బహుమతులు రు. 3000

మొదటి బహుమతి రు. 1000

రెండవ బహుమతి రు. 750

మూడవ బహుమతి రు. 500

ఒక్కొక్కటి రు. 250 చొప్పున మూడు ప్రత్యేక బహుమతులు

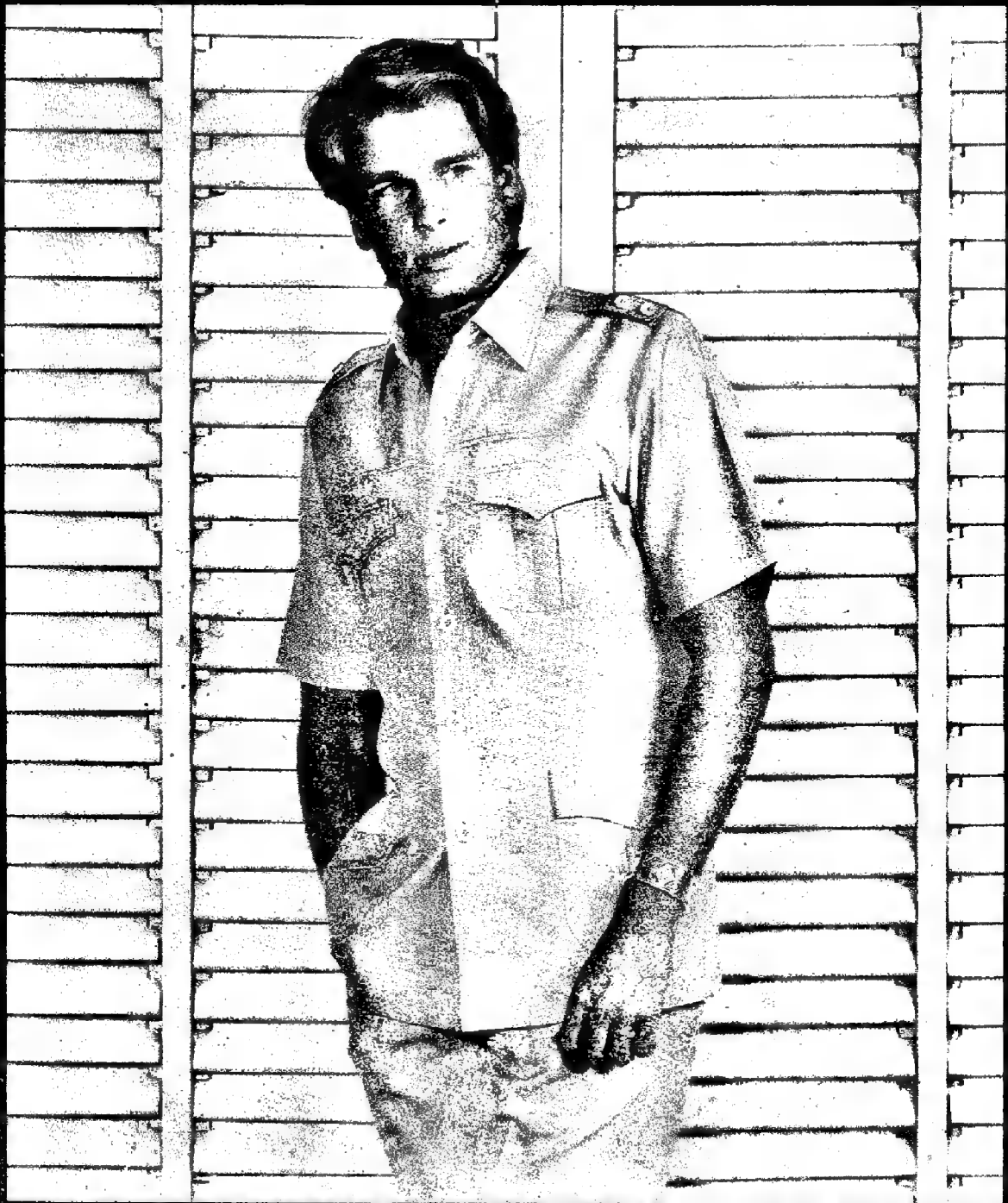
ముగింపు తేది : 15-6-85

వి ఐ ం థ న లు

1. పోటీ నలుపు-తెలుపు చిత్రాలనే సంపాది. రంగుల చిత్రాలు పంపరాదు. చాయా చిత్రాలు తెలుగు సంస్కృతిని ప్రతిబింబింప చేసేవిగా ఉండు చుంవిది. ప్రకృతి దృశ్యాలని కూడా పంపవచ్చు.
2. చాయా చిత్రాల పైకా 8" X 6" కి మించకూడదు. పోటీకి ఒక్కొక్కరు 3 చిత్రాలకన్నా ఎక్కువ పంపరాదు.
3. పోటీకి పంపే ప్రతి చాయా చిత్రం వెనుక కైపు అది తాము స్వయంగా తీసినదేనని హామీ రాస్తూ దానికి సంబంధించిన పాఠశాల వివరాలని పేర్కొనడం అవసరం.
4. పోటీలో విజయవంతమై పొందిన చాయా చిత్రాలని తప్పి నెంబర్లవారు వాటితో పాటు తగినన్ని తపాలా దిక్కులు జతపెట్టిన స్వంత చిరునామా కల కవరు జతపెట్టి పంపాలి. తక్షణమే వాటిని తప్పి పంపడం సాధ్యం కాదు.
5. విజయవంతమై పొందిన చాయా చిత్రాలని తప్పి పంపే విషయంలో తగిన జాగ్రత్తలు తీసుకోవడం జరుగుతుంది. కానీ వాటి విషయంలో ఎలాంటి దాఖలనీ స్వీకరించటానికి ఏమీకాదు.
6. పోటీకి పంపే చాయా చిత్రాలు జూన్ 15వ తేదీకి మా కార్యాలయానికి అందాలి. ఆ తర్వాత వచ్చే వాటిని స్వీకరించడం జరగదు.
7. పోటీకి పంపే చాయా చిత్రాలని పంపాదకుడు, ఆంధ్రప్రదేశ్ వార్తాపత్రిక, గాంధీనగరం, విజయవాడ-520003 అన్న చిరునామాకి పంపాలి. వ్యక్తుల పేర పంపరాదు. కవరు పైభాగంలో "చాయా చిత్రాల పోటీకి" అని స్పష్టంగా రాయాలి.
8. పోటీలో తుది విజ్ఞయం సంపాదకునిదే. పోటీలో పాల్గొనే వారందరూ దానికి బద్ధులై ఉండాలి.

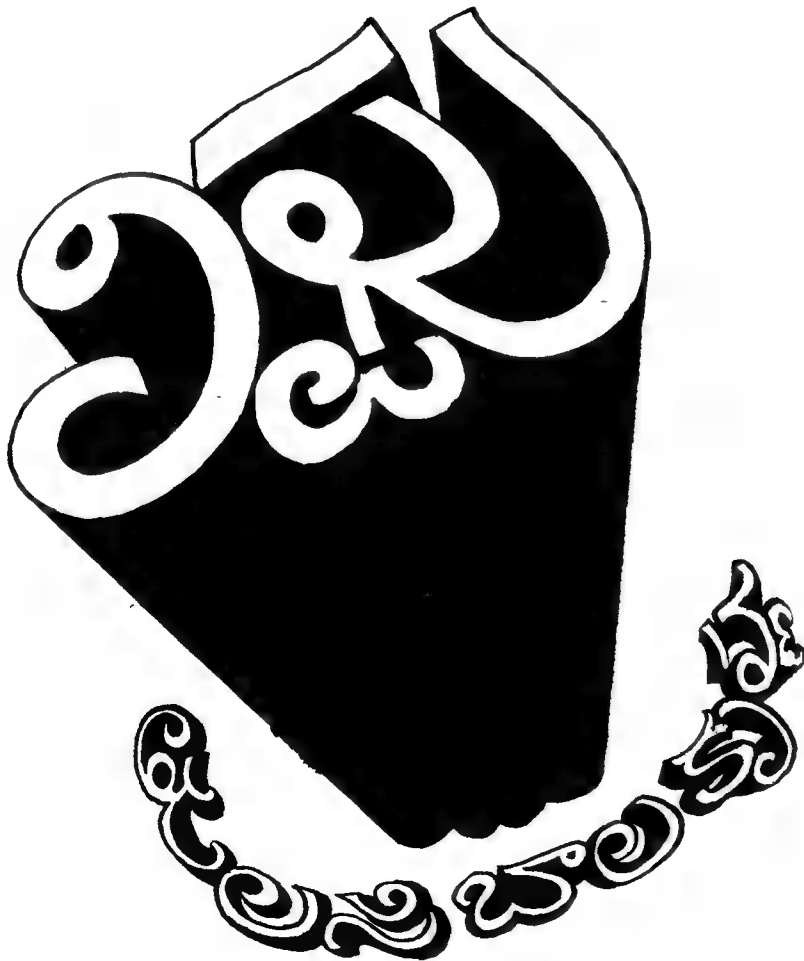
— సంపాదకుడు

మీరు చూస్తున్నది
 మా కొత్త అంతర్జాతీయ సూటింగుల సముదాయం

వర్క్ టైడ్ కాలరెస్ పాలియూరైడ్ బెండ్లెడ్ సూటింగ్

ఎజార్
 కలెక్షన్స్ సూటింగులు
 బోంబే డిజైన్స్

“చారస్తా దాకా లిప్తు గవాలె పాక్”
ఉరిక్కినదామ! నా చెవుల్ని వేసే నమ్మలేక
పోయాను!

“ఏంటండీ...?” అన్నాను- మళ్ళీ =
అమృతపు పలుకుల్ని రివీల్ చెయ్యమన్నట్లుగా-
“అన్నగొండ చారస్తాదాకా...” తర్వాత
అక్షరాలు అతని మృదు మధురమయిన గళగళ
గొంతుతో ఉచ్చరించాడు గాని, ఆనందంతో
ఉబ్బిరబ్బిబ్బువుతూన్న నాకు వినిపించలేదు-
వివాల్సిన అవసరమూ లేదు.

“వెల్ కమ్- రండండ”న్నాను ఉల్లాసంగా.

చిరునవ్వు చిందించి, తన ఏభయికిలోల కుడి
కాలుని నాలుగు కిలోల బూటుతో సహా ఎత్తి,
పైపై మీదుగా సర్కస్ వాళ్ళ పెర్ఫార్మెంటులా
యాంట్ క్లాక్ వైజ్గా తిప్పి, నెమ్మదిగా
స్కూటర్ కి రెండో వైపు నేలకాన్చి, ‘హూం’
అంటూ సీటుమీద పైపైకి నాకు మధ్య కూరుకు
కూలబడేసరికి, నేను ఆరంగుళాలు ముందుకు
నెట్టబడటం, ముందు చక్రం మొండికెత్తిన
గుర్రంలా పైకి లేచడం ఒక్కసారే జరిగాయి.
గాభరా పడుతూనే ఎంతో సమయమూర్తిగా
రెండు కాళ్ళూ బలంగా నేలకాన్చి, శక్తంతో
చేతుల్లోకి తెచ్చుకుని, గుండెలనిండా ఊపిరిపీల్చి
హ్యాండ్లైట్ క్రిందికి అదిమి, బండిని కంట్రోల్
లోకి తెచ్చుకుని, ‘ఒక్క రెండు కిలోమీటర్లు
భారం మోసి, నా పరువు నిలబెట్టవే బంగారు
తల్లి’ అని బ్రతిమాలి, ‘రేపు నీకు అభ్యంగన
స్నానం చేయించి, అయిల్ పెట్టించి, పాలిష్
కొట్టించి, ముస్తాబు చేస్తాగా’ అని ఆశపెట్టి,
గేర్ లో వేసి, క్లచ్ వదిలాను... ఉహూ...
కదల్తే !! ఏమయితే అయ్యిందని డ్రాటిల్ ఫుల్ గా
తిప్పి, ఒక్కసారిగా క్లచ్ వదిలిపెట్టాను...
అప్పుడు కదిలింది గుసుమ్మా... అంత రైజ్
చేస్తే వంద కిలోమీటర్ల స్పీడుతో వెళ్లాల్సిన
బండి అయిదు కిలోమీటర్ల స్పీడుతో ఒణుకుతూ
నడుస్తోంది. నా సీటులో కూడా మూడొంతులు
అతగాడే ఆక్రమించేసుకోవడంతో మిగిలిన కొద్ది
స్థలంలోనూ కూర్చోనడమే ఇబ్బందిగా వుంది.
పైగా అతగాడి బెల్టు నా మొవ్వూసకి కుదుపు
పున్నపుడల్లా గుచ్చుకుని, యమబాధపెడతే-
ఎలాగో సర్దుకుని, జాగర్రగా నడుపు
తున్నాను, కష్టపడుతూనే.

అయితే- మానసికంగా చాలా ఆనందంగా
వుంది నాకు. చెకింగ్ కోసం ఆపాదని భయపడు
తూన్న నన్నే లిప్తు కోసం రిక్వెస్టు చేసాడంటే
ఆనందంకాదూ మరి? ఇహ నేను ఇతగాడి
లైన్స్ పున్నంతకాలం లై సెన్సెల గురించి భయ
పడనక్కరలేదు. హాయిగా, రూంమ్యూని దూసుకు
పోతుండొచ్చు. నా అదృష్టం కాకపోతే నా
స్కూటర్ ఇతన్ని అకర్షించాలా?

మాంచి వయసులో వున్న కుర్రాడికి యింకా
మాంచి కండిషన్ లో వున్న స్కూటర్ ని
నడవడంలో వున్న ఆనందం యింకా దేనిలోనూ
దొరకడేమో అనిపిస్తూంటుంది ఒక్కసారి
నాకు. ఫుల్ స్పీడ్ లో, హారన్ మీద వేలు నొక్కి
పెట్టి వుంచి, అందర్నీ ఓవర్ టేక్ చేసుకు
పోతూంటే- ఓహో- గొప్ప ధీర !!

అయిదున్నరకి బ్యాంక్ పడుల్తూనే,
జానందపూర్ గుర్రం ఎక్కినట్లు స్కూటర్
మీదకు ఎగిరి కూర్చుని, కిక్ కొడుతూనే క్లచ్
వదిలి ఏక్సిలరేటర్ రైజ్ చేసి, బండిని ముందుకి
దూకించాను షాడోలో ‘అశోకా ధియేటర్ చేరి,
రెండు టెక్వెట్లు తీసుకుని, రూంకి పోయి
ముస్తాబై ‘ఫయాస్ఫీ’తో సినిమాకి వెళ్లాననేది
నా తొందర.

గోపాలస్వామి గుడి, ఎం.జి.ఎం. మెరుపు
వేగంతో దాటేసాను. కె.ఎం.సి. చేరుతుండగా...
అదిగో... అక్కడ పడిందయ్యా బ్రేకు...నా
స్కూటరు స్పీడుకి, నాలోని ఉల్లాసానికి.

ఒక ‘తాను’ కాకీ ప్యాంటులో రెండు తొన్న
తెల్లచొక్కా కుక్కి, నాలుగంగుళాల వెడల్పు
బెల్టుతో, వాటిని బిగించిన లాపుపాటి నల్ల

మీసాల పోలీసు- నా స్కూటర్ కి అడ్డువస్తూ,
చెయ్యి పూపుతున్నాడు ‘ఆప’మన్నట్లుగా.

గొప్ప నిష్పత్తువ ఆహ్వానేసింది నన్ను-
అంతకుమించి విపరీతమయిన కోపం కమ్మేసింది
కూడా. బక్కవలచుకోవాడో, ఓ మోస్తరు
పెర్ఫార్మాలిటియో అయితే నిస్సంకోపంగా గుడ్డిం
చేసి, ముందుకు దూసుకుపోయే వాణ్ణి-ఎమయితే
అవుతుందని. కానీ... కొండంత ఆకారం -
చూస్తూ చూస్తూ... హమ్మో!! నా ముద్దుల
స్కూటరూ, వేమా... నాపరుసాని లేకుండా
పిండి అయిపోయేమా?!

కానీ, బండిలై సెస్సు గాని, డ్రైవింగు
లై సెస్సుగాని, ఏవీ దగ్గర రేపు. అందులో
యితగాడు పరమ కర్మోటకుడనీ, జేబులు ఖాళీ
చేసిగాని వదలదని విన్నాను చాలామంది చెబితే.
ఏందారి? ... ఆలోచించేంత టైమూ లేదు...
ఇంకొంత ముందే గమనించి వుంటే...లెన్స్ టర్న్
తీసుకుని వేరే దారి పట్టించే వాడిని... ఖర్మరా
నాయనా... !!

‘కిమ’మని బ్రేకు నొక్కుతూ, అతగాడి
ముందు ఆసాను బండిని- దడదడలాడే గుండెతో,
వేరన్నుడిలా చూస్తూ.

బొత్తగా కండోలెన్స్ మీటింగ్ కి వెళ్తున్నట్లు మౌనంగా పుండటం యివ్వలేక, “మీ పేరేమిటండీ?” అని పలకరించాను.

“ఈరానాని?” అన్నాడు.

నా పేరూ అడుగుతాడనుకున్నాను. అడగ లేదు. నేనే చెప్పేద్దామనుకుంటూండగా, “కాలు వేడసార్ తవడి?” అన్నాడు.

‘బుద్ధి పోనిచ్చుకున్నావు కాదుకదా— పేరడక్కుండా పుద్యోగం అడుగుతున్నావా’ అనుకుని చెప్పాను.

“బేంకులోనా సార్” అంటూ కాద్ది అనందాన్ని ప్రకటించి, ఎదో ఆలోచనలోపడ్డాడు.

అవునన్నట్లు తలూపి, “ఎప్పుడన్నా మా బ్యాంకుకి వని పడి వస్తే నన్ను కలవండి” అన్నాను.

“గట్లనే పర్ గట్లనే...” అంటూండగా. అతగాడి దృష్టిలో ఎవరో పడ్డట్లున్నాడు, “జర ఆవుని... జర ఆవుని బాజూల...”

అన్నాడు ఎడమ ప్రక్కకి చెయ్యి చాపి. ఆ దిక్కు వంగుతూ. ఒక్కసారిగా అతగాడలా పంగేపరికి, అటు వైపు ఒరిగిపోతున్న బండిని కాలు వేల కాన్పు కంప్రోత్ చేసుకుంటూ ఆసాను.

స్కూటర్ దిగకుండానే రోడ్డువారగా మూలకి పున్న పాన్ షాప్ వైపు చూస్తూ,

“సార్” అని పిలుస్తూ, చవుట్లు కొట్టాడు వీరాస్వామి.

అటు పొరించిన నా చూపులో ఒక్కటాఫీక్ ఇన్ స్పెక్టర్ పడేపరికి మళ్ళీ భయం మొదలయ్యింది— ‘ఇదేవిల్లా దేవుడా, కొంపమునగ బోతుంది కాబోసు’ అని.

వీరాస్వామిని చూస్తూనే ఇన్ స్పెక్టర్ ఉత్సాహంగా వచ్చాడు.

“సార్— గీసార్ కి బేంకిం కొలువంట. లోన్ గావలెనన్నరు గండ గివ్వడు?” అన్నాడు వీరాస్వామి. అవునన్నట్లుగా తల వూపి, చిరునవ్వుతో నాతో చెయ్యకలిపి, తన పేరు, కావల్సిన లోన్ విషయాలు రెండు నిమిషాలు మాట్లాడాడు ఇన్ స్పెక్టర్. పిలువిబట్టి బ్యాంకుకి రమ్మన్నాను అనందంగా, రిపిగా.

మళ్ళీ బండి కదిలింది. వీరాస్వామి మీద నా మనస్సు కృతజ్ఞతతో నిండిపోయింది— ఇన్ స్పెక్టర్ ని కూడా పరిచయం చేసినందుకు.

“ఎప్పుడన్నా పోలిసులతో గిట్ల ప్రాబ్ల మొస్తే నా పేరుగాని, మా సార్ పేరుగాని జెప్పని— పంగాడు” అన్నాడు వీరాస్వామి నా చెవిలో.

‘అనందంలో ఉక్కిరి బిక్కిరిచేసి ఒక్కసారిగా చంపెయ్యకయ్యా బాబూ’ అనుకున్నాను లోలోనే.

“బేంకు సార్” అన్నాడు చొరస్తాలో దిగిపోయి. పెయ్యట్ కొట్టి.

“వెల్ కమ్” అంటూ చేటంత అయిన నా మొహాన్ని అతను బాగా గుర్తు పెట్టుకునేలా అతని వైపు తిరిగి, చిరునవ్వు చిందించి, ముందుకు కదిలించాను బండిని. మెరుపువేగంతో సాగి, హాలు దగ్గర ఆగింది బండి.

రెండు టిక్కెట్లు కాదు, మొత్తం టిక్కెట్లన్నీ కొనేసి, అందరికీ పంచిపెట్టించా లన్నంత అనందంగా వుంది.

‘ఇంత కొద్దిదూరం లిప్తుకే తన పేరుని అమరానికి ఉపయోగించుకోమంటున్న వీరాస్వామి నిజంగా కృతజ్ఞత అంటే ఏమిటో తెలుసున్న వాడు’ అనుకుంటూ, టిక్కెట్ల డబ్బుకోసం పర్పు లిద్దామని, బ్యాక్ సెటెట్ లో చెయ్యి పెట్టి, ...

— గతుక్కుమన్నాను !

గబగబా అన్ని జేబులూ వెలికాను...

— అదిరిపడ్డాను !!

... లేదు... పర్పు లేదు...

...పోయింది... అందులో వంద రూపా

యలదొక పున్నాయి... పోయాయి... కాదు...

కొట్టేసాడు... వీరాస్వామిగాడు...

.. ‘అమ్మ దొంగ గాడిద కొ... !!!’ □

"పులి"లో నయ్యత్త

"అగ్నిపెరుగు"లో వాగ్దానం

భూపతి (ప్రజాకరెడ్డి) మందిరం తన ఎదుట ఉన్న విజయ (రవి) అర్జున్ (గిరిబాబు) లను ఇంత మారుమూల ప్రాంతానికి మారు రావడానికి కారణం? ప్రశ్నించాడు భూపతి

మేం ఒక్క వెతుక్కుంటూ వచ్చాం భూపతి గారూ! అని అర్జున్ 'అతని పేరు మార్కాండ్' అని విజయ సమాధానాలిచ్చారు

ఖంగు తిన్నాడు భూపతి అ! మార్కాండ్!

అవును ఓ ముగ్గురు కిరాతకులు మా చిన్న తనంలో మా తల్లిదండ్రుల్ని దారుణంగా చంపి మమ్మల్ని అనాదల్ని చేశారు వాళ్ళలో భగవాన్ సాకిల్ని అంతం చేశాం ఇప్పుడు మిగిలిన ఆ మార్కాండ్ కోసమే ఇంత దూరం వచ్చాం అన్నాడు అర్జున్

మేం చెట్టుకొకరు పుట్టకొకరు చెల్లాచెదర్లి

సోపదానికి కారణమైన ఆ కనీయవారి మోద ప్రతీకారం తీర్చుకోడానికి వచ్చాం అన్నాడు విజయ 'ఎప్పుడో చిన్నప్పుడు మాకు ద్రోహం చేసిన వార్ని ఇప్పుడెలాగురు వట్టగలరు? అదిగాడు భూపతి ఆ సీనుడ్ని గుర్తు వట్టి వ్యక్తి మా దగ్గ రున్నాడు బలరాం! అన్నాడు అర్జున్

బలరాం పేరు ఎవరికా? చీకత్తునా భూపతి పైకి తాపిగా నరే నన్ను కాచాది నాకు మేలు చేసిన మాకు నేనేదో ఒక ఉపకారం చేస్తాను రేపు నాయంత్రం - నిన్న నన్ను ఎక్కడైతే కాచారో - అక్కడికి రండి అక్కడే మార్కాండ్ని మీ కప్ప గిస్తాను అన్నాడు

ఆ ' అ మార్కాండ్ ఎక్కడున్నాడో మాకు తెలుసా? అయితే చెప్పండి ఇప్పుడే వెళ్లి వార్ని ఆవేశం అప్పకోలేకపోయాడు అర్జున్

అది అంత సులభమైన పని కాదు నేనే స్వయంగా మార్కాండ్ని మీ కప్పగిస్తాను మీ ఇద్దరికీ

సినిమా

ఉపకారం చేసే అవకాశం నాకివ్వండి. నా మాటా, మీ ధ్యేయం రెండూ నెరవేరతాయి," అన్నాడు భూపతి.

అది సబబేననిపించింది అర్జున్, విజయలకు. మంత్రిన దేవేంద్రరాజు నిర్మించే రాశి అర్జు మూవీస్ 'అగ్నిపెరుగు' చిత్రానికి గిరిధర్ దర్శకుడు.

"ముచ్చటగా ముగ్గురు"లో

విశేషం

-జి. వి. జి. ఫిల్మ్స్

కె ఎస్. రెడ్డి దర్శకత్వంలో
"కసాయి గుండెలు"

"సెంటిమెంట్" పాటు యాక్టర్ మిళితమైన
చిత్రం క్రాంతిమోహన్ అనే పాత్రను పరిచయం
చేస్తున్నాం అన్నారు కె ఎస్ రెడ్డి ఈయన

చంద్రమోహన్ తులసి

"మాయధారి మర్రిది"లో మహాలక్ష్మి

స్ట్రీన్ ఫ్లో దర్శకత్వ బాధ్యతలు వహించే శ్రీ సరోద్రా
ఫిలిమ్స్ కసాయి గుండెలు చిత్రం హైదరాబాద్ లో
ఏప్రిల్ 5 నుంచి మే 10 వరకు ఒక పెద్ద స్కేల్ లో
పూర్వపుతుంది బాలాజీ హార్మియం ఆరుణ జె ఎ
సామయజాలు సుదర్శన్ నర్తా వెంకటేశ్వరరావు
వెంకట్ న్నిత అనూరాధ పుష్పకుమారి పాత్ర
ధారులు కాకే విజ్ఞానాద్ మాటలు సత్యం
స్వరకల్పనలో వేటూరి గోప రోహితుకుమార్ గీతాలు
రారూ దేవీప్రసాద్ ఛాయ కృష్ణమూర్తి శిల్పం టి
ఎ కుమార్ బ్రాదర్స్ తో వనవర్తి సరోద్రబాబు
నిర్మాత ఈయన లోగడ రాధమ్మ మొగుడు
చిత్రాన్ని నిర్మించరు

"ఈ సమాజం మాకోద్దు"

దోపిడి శక్తులను సమర్థిస్తూ గ్రామీకుల
అభ్యుదయానికి అటంకంగా పరిణమించే ఈ
సమాజం మనకోద్దు - అంటూ ఎలాంటి సమాజం
కావాలి తెలియజేసే చిత్రం - చిరకాలం జరిగిన

మోసం బలవంతుల దొంగన్యాయా ధనవంతుల
పన్నాగలా - ఇంకానా? ఇక చెల్లవు అన్నారు
మహాకవి శ్రీ ఆస్పత్రితో ఈ సందేశాత్మక చిత్రాన్ని
గతంలో పునాదిరాళ్ళు వంటి చక్కని చిత్రాన్ని
తైరెక్క చేసిన రాజకుమార్ ఎంతో వైపుబుంతో
రూపొందించారు ఫిబ్రవరి 15 నుంచి మార్చి 15
వరకు రాజమండ్రి పరిసరాలలో నిర్వహించుంగా
మాటింగ్ ముగించా అన్నారు జి ఎస్ ఆర్
పరిమళరావు ఈయన నిర్మించిన పై చిత్రంలో
వాపుకారు జానకి వనితశ్రీ మనోచిత్ర గోకిన
రామారావు త్యాగరాజు అనందమోహన్ కాకరాల
సంజీవి రాంప్రసాద్ పాటు మరెవరైనా నవ కళా
కారులు కూడా పాల్గొన్నారు మోదుకూరి జాన్సన్
రవన రమేష్ నాయుడు సంగీతం విజయ-కుమార్
ఛాయ సుధీపల్లి వెంకట్రావు నిర్వహణ
సి హెచ్ వెంకటేశ్వరరావు కూర్పుతో
డాక్టర్ విమలాదేవి (దుబాయ్) సమర్పించే ఈ చిత్రం
మే విడుదల

దేవర్ ఫిలిమ్స్ 3-డి చిత్రం "మాతృభూమి"

'నిజాయితీగల ఒక సైనికాధికారి జీవితాన్ని తెలియజేసే దేశభక్తి ప్రపూరితమైన ఇతివృత్తం త్రిడి ప్రక్రియతో ఎన్ని థ్రిల్స్ కలిగించవచ్చో అన్నీ కలిగించడానికి ఎంతో శ్రమ చేశాం ప్రత్యేకం చెబితే 'హాలిక్వాస్టర్' చేసింగ్లు గుండెలు జలదరించేలా చిత్రీకరించడంలో శ్రుతశ్రుతులయ్యాం ఎనోదం కలిగించే అంశాలు కూడా చాలా ఉన్నాయి.'

అన్నూరు థైరెక్టర్ ఆర్ త్యాగరాజన్ పాత్రకాయలతో ముచ్చటినూ, 'త్రి-డి చిత్రాలను తీయాలనే తలంపు మాకెంత కాలంగానో ఉంది అధిక వ్యయ ప్రయాసలతో కూడుకున్న పని అర్థిస్తులకు, దిక్పీషియన్లకు ఎంతో ఓపిక అవసరం అనుభవన కథ కూడా ఉండాలి అన్న సమకూరాయి గనుకే ముందుకు నాగాం ఇకపోతే, మా దేవర్ ఫిలిమ్స్ చిత్రాలంటే మృగాలుండాలని ప్రేక్షకులు ఎవరూ చూడడం సహజం దుర్మార్గులను సన్మార్గులను చేసే పనిపాప, పనిపాపను రక్షించే సింహం, ఎంతో మేలు చేసే ఏనుగు- ఒక్కముక్కలో చెప్పాలంటే

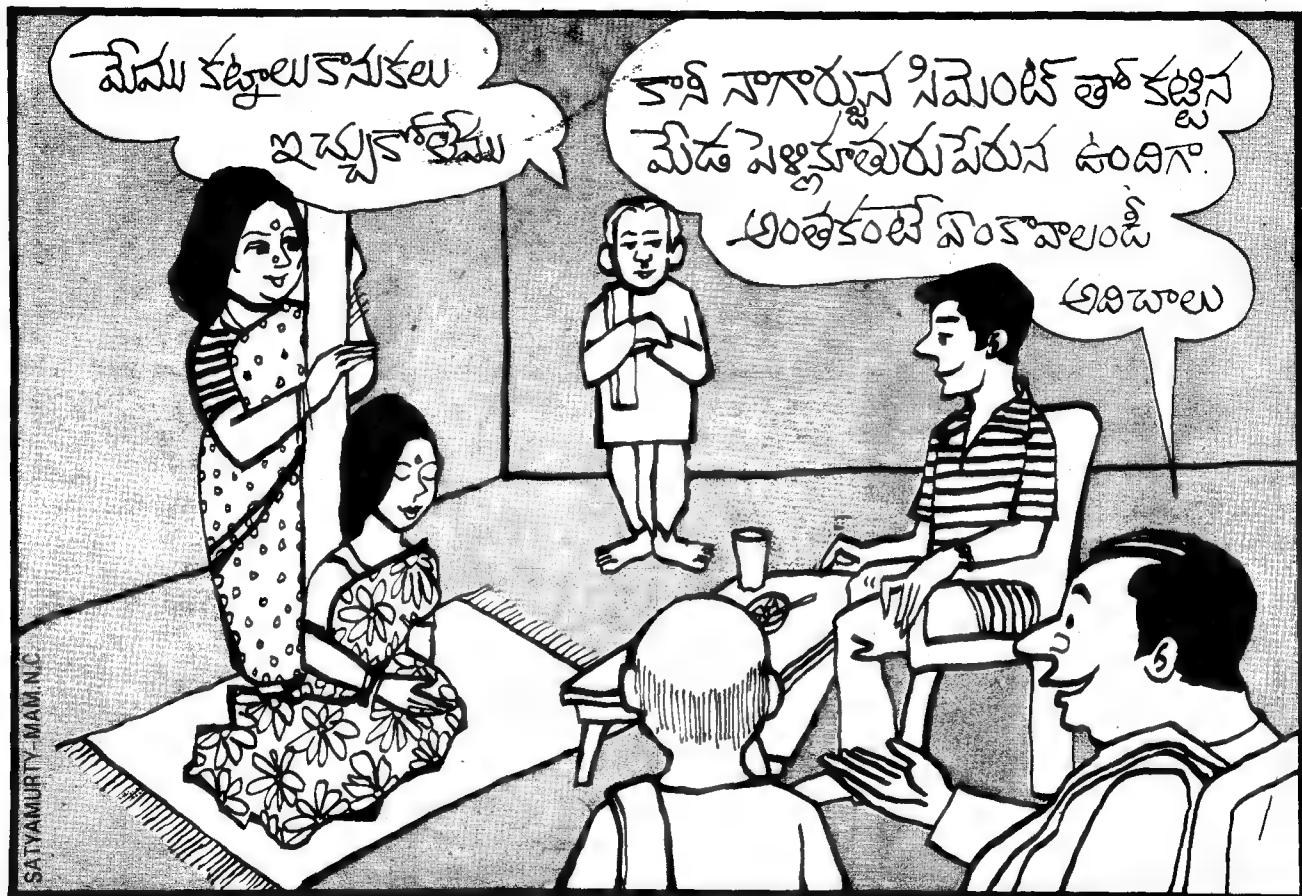

రాన్ను తైరెట్టరుగారూ! మీరు కరాటి మాస్టరుతో కలసే ఒక యుగళ గీత సన్నివేశానికి స్పెషల్ తయారు చేయాలి!

అన్ని తరగతుల ప్రేక్షకులను ఆకర్షించే అంశాలున్నాయి,' అన్నూరు నిర్మాత సి దండాయుధ పాతి 'దేవర్ ఫిలిమ్స్ వారు ఎంతో క్రమశిక్షణతో చిత్రాలు తీయడంలో ప్రసిద్ధి పొందినవారు వీరు ఏ భాషలో చిత్రం తీసినా పాట అవడం తథ్యం అందుకే ఈ చిత్రం చూసిన వెంటనే తెలుగు హక్కులను పొందడం నాకెంతో ఆనందంగా ఉంది, గర్వంగా కూడా ఉంది,' అన్నూరు నిర్మాత పి పేర్రాజు అతి త్వరలో విడుదలయ్యే ఈ చిత్రంలో విజయకాంత్, నందీయార్, కన్నడ ప్రభాకర్, శ్రీకాంత్, నళిని, ఇళవరసి, బేబీ సోని నటించారు సత్యమూర్తి సంభాషణలు, ఇళయరాజా సంగీతం, రామమూర్తి ఛాయతో మారియప్పన్ ప్రొడక్షన్ డిజైనర్

వంశీ దర్శకత్వంలో చిత్రాలు

'అన్యేషణ, ప్రేమించు-పెల్లారు,' అనంతరం భానుప్రియ, మోహన్, సత్యనారాయణ ప్రభువులతో హరిత చిత్ర నిర్మించే సంగీత ప్రణయ గాథ 'అలాపన', భానుచందర్, సుహాసిని నాయకా నాయికులుగా విదేశాల్లో తయారయ్యే చిత్రానికి వంశీ దర్శకత్వం వహించనున్నారు

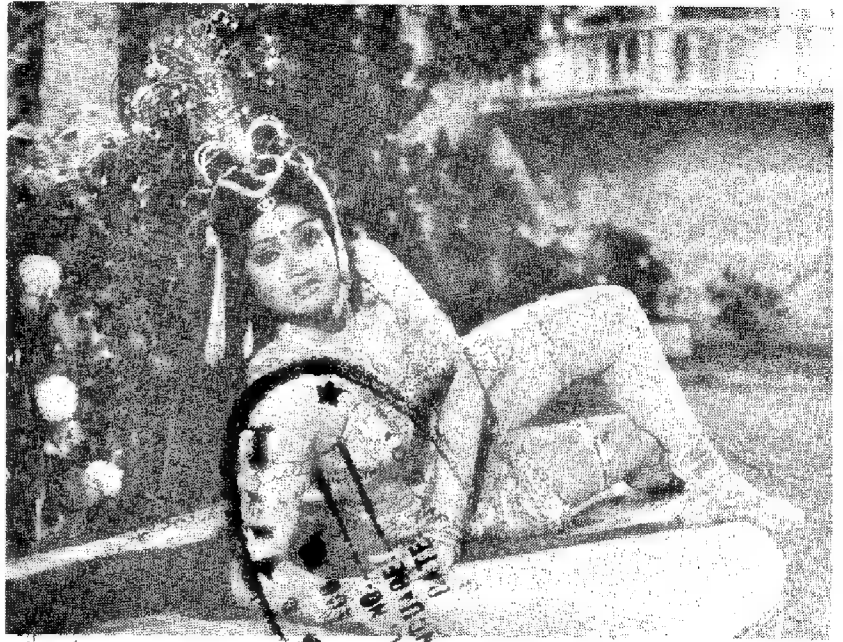

**సినిమాస్కాప్ లో
"కాలేజి కుర్రాళ్ళు"**

కామెడీ సెంటిమెంట్ల సందేశం మిళితంగా చిన్న తారలతో బారీ బడ్డెట్ లో తయారు చేస్తాం మే జూన్ నెలలో పూర్తిగా ఆఫ్ బడ్జెట్ లో మాడింగ్ ముగిస్తాం ఎ కోడండరామిరెడ్డి వద్ద ఆనేక చిత్రాలకు సహకార దర్శకుడుగా అనుబంధం గడించిన ఆజ్యురయ బావాలు గల యువకుడు శివప్రసాద్ కు రచన దర్శకత్వ బాధ్యతలను అప్పగించాం అన్నారు ఎమ్మెస్సీయ ప్రొడక్షన్స్ అధినేత జాగర్లమూడి రాధాకృష్ణమూర్తి ఈయన నిర్మించే ఫైరో మాంటిక్ చిత్రంలో కపిల్ దేవ్ హీరో

"దొంగల్లో దొర" మే విడుదల

రీరికార్డింగ్ మిగ్గింగ్ అంతా పూర్తయి పోయాయి చక్కని సెంటిమెంట్ లో కూడుకున్న ఈ చిత్రంలో సుమన్ ద్విపాత్రాభినయం శైవర్ అట్రాక్షన్ అని రోషన్ చూసిన ప్రతీవారూ అంటూంటి మా అనందం వర్తనాతీతం అన్నారు ఎ సారది ఈయన నిర్మించిన నాగార్జున ఆర్ట్స్ పెక్చర్స్ వారిపై చిత్రంలో విజయశాంతి అరుణ నాయికలు సత్య నారాయణ ప్రజాకరరెడ్డి వేలు వల్లం నరసింహారావు ఉదయకుమార్ కాకనాథ శ్యామల

అనూర్గాధ. "మంత్రదండం"లో

ఇతర పాత్రధారులు సత్యనంద్ సంబాషణశ్రీర ఎస్ పి బాలసుబ్రహ్మణ్య స్వరకల్పనలో వేటూరి గోప గీతాలు రాశారు షిర్డీ వి రఘు చాయ తోట యాదు శిల్పం విశ్వదాస్ రావు సహకార దర్శకత్వం

దనువె పుత్రాల్లు నాయని మహేశ్వరరావు కూర్చు రాజా ప్రొడక్షన్స్ బిత్తుల వెంకట నారాయణ సమర్పించే ఈ చిత్రానికి విజయ బావనిడు దర్శకుడు

భార్గవ్ ఆర్ట్ పిక్చర్స్

(మోపల్లెలూరు)
రాజమల్లుడు

S.గోపాల్ రెడ్డి రిలీజ్ **కె.డి.రామకృష్ణ**

వైశాంక్య

భగవానుడు

ప్రసిద్ధ ఆధ్యాత్మిక గ్రంథం

వివేకలయం

శ్రీకృష్ణ చర్యల గ్రంథం: కృష్ణ భగవానుడు: శ్రీమతి వై. రాజ్యలక్ష్మి, శ్రీమతి బి. లక్ష్మి

ప్రకాశక:

వి.యం.సి.

సంకలనం: చిత్రమల్ల, పైకెత్తం పాఠశాల, రంగారావు న్యాయశాస్త్ర పాఠశాల, నర్సారావు

SHREE PUBLIS.

"విష కన్య"లో సర్వగండం

నాగలోకం నాగరాజు (వీరభద్రరావు) నింపాననం మీద కూర్చున్నాడు కేతకి అని పిలిచాడు

కేతకి (నాగరాజు) ముందుకు వచ్చి నమస్కరించాడు 'కేతకి' ఈ రోజు బదరికాచనవాని నిత్యానంద మహాముని సర్వగండం వలన మరణించాల్సి ఉంది తక్షణమే బయల్దేరు మరో రూములో అతన్ని కాపాడుకోవాలి' అని అజ్ఞాపించాడు

'ప్రభూ' ఎవరికి ఏ అసకారం తలపెట్టని మునిషంగవుని కాటు వేసి అతని చావుకి కారణం కమ్మంకారా? విన్నయంగా మనవి చేశాడు కేతకి

'కేతకి' వుద్ధినవాడు గిట్టక తప్పదు ఒక్కొక్కరికి ఒక్కొక్క విధంగా మరణాన్ని నిర్దేశిస్తాడా బ్రహ్మదేవుడు అయిన అదేశాల మేరకు సర్వ గండంతో మరణించవలసిన వారిని కాటు వేయడం మన బాధ్యత నీ పాము కాటు కేవలం ఒక మిష మాత్రమే పాప పుణ్యాలతో మనకు వనిలేదు మీ కుటుంబమే తరతరాలుగా సర్వగండంతో మరణించవలసిన వారిని కాటు వేయడం సంప్రదాయంగా కొనసాగుతోంది సంశయం వదలి కాలాశీతం కాక ముందే బయల్దేరు

* 'అజ్ఞ ప్రభూ' అయిష్టంగా తలించి కేతకి వెనుతిరిగాడు మరో క్షణంలో నాగుపాముగా మారిపోయాడు

విజయవాచినీడు సమర్పణలో కి ఎం సుబ్బారాయుడు, ఎం హెచ్ శ్రీనాథ్ నిర్మించిన శ్రీ రమణా మూవీస్ విషకన్య చిత్రానికి రవితేజ దర్శకుడు

"మొగుడూ పెళ్ళాలు"లో భానుప్రియ

"దర్బాదొంగ"లో సుమన్, విజయశాంతి

మాదాల "ఎర్రమట్టి"

మట్టి మనుమలలో తరాల తరబడి పేరుకున్న మౌఢ్యం తొలగి చైతన్యం రాజాకుంటే మట్టి ఎర్రనవుతుంది భూమాత కన్నెర్ర / జేసుంది మట్టిలో పుట్టి, మట్టిలో పెరిగి మట్టి మనుమలుగా వెలవబడే గ్రామాణుల కీవితానికి చర్యణం ఈ చిత్రం కొందరు కొత్త నటీనటులను పరిచయం చేస్తున్నారని మార్చి 21 నుంచి నెలకొనడం వరకు జరిగిన మొదటి 'పెద్దూర్లో' మూడు పాటలను రాత్రి 7వలో మళ్ళులైక్ చేశారు ఏప్రిల్ 1 మే నెలల్లో జరిగే రెండు 'పెద్దూర్లో' భూమింగంతా పూర్తయిపోతుంది అన్నారు మాదాల రంగారావు ఈయన నాయక పాత్ర నిర్వహిస్తూ నిర్మాణ నాదధ్యం వహించే నవతరం ఎక్సలెన్స్ వారి '2 చిత్రానికి కొనరాజు పాటలు, పార్వపార్థి సంగీతం ఆర్ రామారావు ఛాయ శేషు పుత్రాల్లు హనుమంతరావు శిల్పం బొదుల సుబ్బారావు కూర్పుతో ధవళసత్యం దర్శకుడు

"నాపేరే దుర్గ"

'అయ్యనద ఒక ప్రత్యేక పాత్రలో తీసుకువరదల విషం ఏప్రిల్ 4 నుంచి 10 వరకు మొదటి పెద్దూర్ జరిగింది రెండవ పెద్దూర్ 1 నుంచి 15 వరకు జూన్ లో జరిగే పాపేవర్న్ తో మూడింగ్ ఘట్టం ముగుస్తుంది.' అన్నారు ది చిట్టి ఈయన దర్శకత్వంలో వరకాంతం మనోహరరావు నిర్మించే అశ్వచిత్ర వారి 'నాపేరే దుర్గ' చిత్రంలో పుత్ర రాజా రాజేంద్ర, గోల్లపూడి, ఎ ఎన్ నారాయణ, శ్యామల రావు తిరిఫోన్ సత్యనారాయణ రాజాబాబు ముఖ్య భూమికలు నిర్వహిస్తున్నారు ఎనాచిత్రవర్తి కథ జి వి రావులు సంగీతం రఘు - రమేష్ ఛాయ తోట యాదా శిల్పం, మోహన్ కూర్పు, శివారెడ్డి పహార దర్శకత్వం, మూర్తి ప్రొడక్షన్స్ తాళం శ్రీరామూర్తి, గోగుల నాగిరెడ్డి పాప నిర్మాతలు సమర్పణ కోసన వెంకటేశ్వరరావు

స్థానభ్రంశం చెందిన శిశువు గుండె

ట్రాంజనియలో ఒకామెకు పుట్టిన శిశువు గుండె కాయ ఆ పిల్లాడి శరీరం బయట వున్నదట ఆ పిల్లాడు పుట్టిన తొమ్మిదో రోజున ప్రాసెస్సురు పి జి పిల్వే గారు కొంత మంది డాక్టర్ల సహాయంతో శస్త్ర చికిత్స ద్వారా ఆ పిల్లవాని గుండెను యధాస్థానంలో పెట్టి జయప్రదంగా ఆపరేషన్ ముగించారట

కూతుర్ని వెలయాలుగా మార్చిన తండ్రి!

'క్షైరం గ్రామానికి చెందిన రామయ్య అనే వో త్రాగుమోతు ధనార్థన కోసం తన 20 ఏళ్ళ కూతుర్ని వ్యభిచారంలోకి దింపి, ఆమెకు అండగా వుండడం కోసం ఓరు యిద్దరమ్మాయిలను కూడా దీనిలో దింపి వో వ్యభిచార గృహంగా తన సంస్థను మలచాడట ఈతను తన కూతురుతో దారి కాని, లారీల నాపి ఆ త్రయివర్గ్లో మంతనాలాడి, తన వ్యాపారం చక్కగా చేసుకునేవాడట వోనాడు అతని పాపం పండి పోలీసులకు దొరికాడట

బస్సు ప్రయాణంలో గొర్రెకు గల మక్కువ!

కేరళలో బొట్టనికర అనే ఊరు నుంచి ఓ సిటీ బస్సు త్రిపునితుర వెళ్తుంటే ఒక బస్ స్టాపులో ఓ గొర్రె క్యూలో నిలబడిందట అందరితో పాటు అది లోపలకు ఎక్కి త్రయివరు వెనకాల చోటు చూసుకున్నారట ఆ గొర్రె వోనెవరూ ఎక్కనందువల్ల, మార్గాంతరం లేక కండక్టరు పూర్కన్నాట్ట అడి మళ్ళీ చీకటి పడ్డాక త్రిపునితుర నుంచి బొట్టనికర వెళ్ళి బస్ స్టాపులో నించుందట మళ్ళీ ఎక్కి స్థిరపడిందట ఆ మర్నాడు యిలాగే చేసిందట గత రెండు నెలలకుపైగా రంచనుగా ఎక్కి, రంచనుగా అదే టయిముకు తిరిగి

వస్తాందట కండక్టరు ఈ గొర్రెను ప్ర పానంజయంగా వదిలేస్తానాడట

సున్నా ఓట్లు వచ్చి రికార్డు సృష్టించిన ఘనుడు!

సిక్కిం ఎన్నికలలో సిక్కిం ప్రజాతంత్ర కాంగ్రెసు అభ్యర్థికి, మరో ఇండిపెండెంటు అభ్యర్థికి చెరో వోటు వచ్చిందట- బహుశా వాళ్ళు వేసుకున్నదే అయ్యుండాలా వోటు కర్నాటకలో ఎ ఆర్ యాజిత్ అనే అభ్యర్థికి ఆ ఒక్క వోటు కూడా రాలేదట అనగా ఆయన వోటు కూడా ఆయన వేసుకోలేదట కేవలం సున్నా వోచ్చి రికార్డు సృష్టించాడటా మహానాయుడు

దొంగల్ని పట్టిచ్చిన క్యాలండరు!

ఒక బ్రాన్స్ పోర్టు కంపెనీ తాలూకు క్యాలండర్లు బొంబాయిలోని కొందరు గుడిశనివాసుల యిళ్ళల్లో గోడలకు వున్నాయట ఈ క్యాలండరులు బొంబాయిలోని వో యిద్దరు అడ దొంగల్ని పట్టిచ్చాయట మద్రాసుకు చెందిన ఇద్దరాడవాళ్ళు ఒక లారీ కంపెనీ తలుపులు పగలెసి కొన్ని సరుకులూ, ఓ క్యాలండరు కట్టా ఎత్తుకు వారిపోయారట ఆ క్యాలండర్లు గుడిశనివాసులకు పంచారట పోలీసులు వీరిద్వారా ఆ అడ దొంగలను పట్టి, వారి వద్దనున్న 25 వేల దొంగ సొమ్ము స్వాధీనపరుచుకున్నారుట

మనసు విరిగి ఆత్మహత్య!

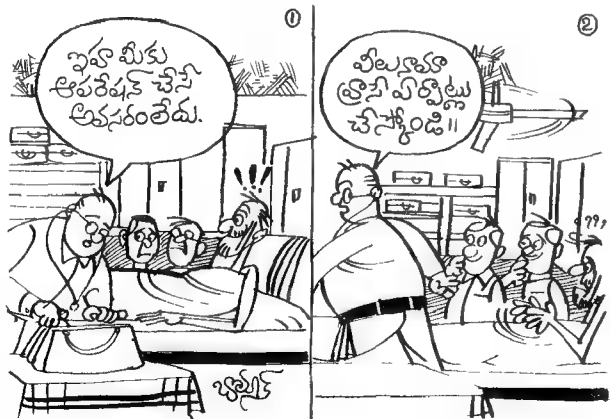
వేలూరుకు చెందిన 23 ఏళ్ళ మరై అనే అతను తన బార్య 19 ఏళ్ళ నాగమ్మను మొన్న సంవత్సరాచినాడు తనకు ఉదయం పదింటిక కోడిగుడ్డు కూరతో సహా అన్నం పెట్టాలని అనక తనకు అర్థంట్టు పని వుందనే ముందే చెప్పినా ఆమె అన్నం సిద్దం చేయకపోడమేగాక, అందుకు సన్నాపం కూడా చేయలేదట దాంతో మరైకు కోపం వచ్చి అరవంలో నానా తెట్టూ తెట్టి విసవిసా వెళ్ళిపోయాట్ట ఆ తెట్టకు ఆతని తండ్రి చరణం అంచుకుని నాగదీశాడట దానివల్ల మనసు విరిగిన నాగమ్మ ఒంటిగుంటకు మొగుడికి నవకాయ పండి వంటలతో అన్నం పెట్టి అనకవిషం త్రాగి చనిపోయిందట

ఆగ్రహంతో హత్య!

మహారాష్ట్ర అండ్ గ్రామంలో వో రెండు కుక్కలు రతి క్రిడలో వుండడం చూసి మరొకరిని కుక్కలు బియ్యం భయం లాదనగాయట పాటని హర్షానింగ్ షేర్ అనే అతను తరమబోయేసరికి సరీమ్ అనే అతనిచ్చి పాటని తరమదానికి నువ్వెవడివి అని అతనితో జగదానికి దిగాడట జగడం మాట మాట నుంచి కోళ్ళ, కోళ్ళ మువ్వ ముప్పక వెళ్ళిందట హర్షానింగ్ షేర్ ఎగిరి గంతేస కత్తితో సరీముని కస కస పొడిచి, చంపేశాడట

విహారానికి వచ్చి పట్టుబడిన మొసళ్ళు!

తమిళనాడు కుంభకోణానికి చెందిన కరుంబూరు మాడ్డానికి వో రెండు పెద్దపైజా మొసళ్ళు వెళ్ళాయట అవి యధేచ్ఛగారోడ్ల వెంటి తెరుగుతూ వుంటే జనులు ఒకదాన్ని బంధించారట రెండోది పూళ్ళోని నీళ్ళ కొలనులో దూరిందట ఈ మొసళ్ళు ఒక్కొక్కటి మూడేసి మీటర్ల పొడుగున్నాయట నీళ్ళలో దూరి దాక్కున్న మొసలిని పారెన్ను అధికారులు 24 గంటలు మాటువేసి పట్టుకున్నారుట

వచ్చేవారం నోకు ఆపరేషన్ చేస్తానానో ఈలోపు నోకర్ల లెక్కలాడుకో!!

మన శరీరానికి అప్కోస్-డి అవసరం

మనం మేలుకొని ఉన్నా, ఏద్రావసలో ఉన్నా, పని చేస్తున్నా, విశ్రాంతి తీసుకొంటున్నా మన శరీరానికి నిరంతరమైన శక్తి సరఫరా అవసరం. ఈ శక్తి ఎల్లనే శరీరం తన సాధారణ ఉష్ణోగ్రత నిలిపి ఉంచుకోవడానికి సహాయమవుతుంది. శక్తి సరఫరా లేకుంటే మనం లేమన్నమాటే.

మన శరీరం బంగారాదుంపలు, గోధుమలు, బియ్యం, బీట్ రూటు వంటి ఆహార పదార్థాలలోని పిండి పదార్థాన్ని అణుపణులుగా విడగొట్టి చివరికి గ్లూకోజ్ గా రూపొందిస్తుంది. ఈ గ్లూకోజ్ రక్తంలోనికి పిల్చుకోబడి శరీరానికి అవసరమైన శక్తి అందడానికి కారణమవుతుంది. ఆహారాన్ని గ్లూకోజ్ కేంద్ర మార్చే ప్రక్రియ నిదానమైనది. దీనివల్ల, అనారోగ్యము సర్వాలవత్తిడి. అలసట వంటి స్థితులలో శరీరానికి అవసరమైన అధిక శక్తి సరఫరా కావలసినంతగా జరగక పోవచ్చు. ఈ సమయాలలో శీఘ్ర శక్తి నిమిత్తం నోటిద్వారా శుద్ధమైన గ్లూకోజ్ రూపంలో శరీరానికి శక్తి అవసరమవుతుంది.

అప్కోస్-డి ఇల్లి సమయాలలో అత్యంత శ్రేష్ఠమైనది.

అప్కోస్-డి పిల్లలలోను, పెద్దలలోను కూడా ఖచ్చితమైన శక్తిని ఇరిగి అందించడానికి వాడదగినది.

అప్కోస్-డి గ్లూకోజ్ తో బాటుగా ఎముకలకు, సరముల భాగువుకొరకై కాలియం భిన్నపరాలను, కాలియంను సరిగా ఉపయోగించుకునేందుకై విటమిన్-డిని కూడా అందిస్తుంది.

అప్కోస్-డి తక్షణ శక్తి నిస్తుంది. దీనిని మంచి నీళ్లతోగాని, వేడి లేదా చల్లని పానీయాలతోగాని తీసుకోవచ్చు.

మీకు అదనపు శక్తి, అదీ క్షణంలో కావలసినప్పుడు అప్కోస్-డిని గుర్తు తెచ్చుకోండి!

అప్కోస్-డి అజంతా ఫార్మా వారి సగర్వ ఉత్పాదన

అప్కోస్-డి®

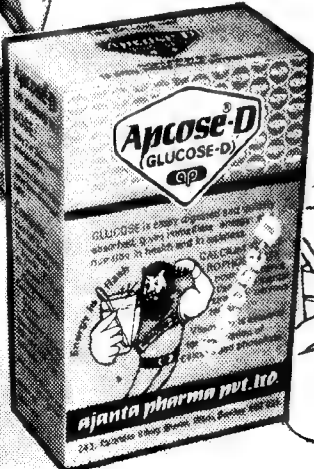
(గ్లూకోస్-డి)

అప్కోస్-డి అంటేనే తక్షణ శక్తి

ఉత్పాదకులు - **అజంతా ఫార్మా**

ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

243, కళ్యాణ్ దాస్ ఉద్యోగ్ భవన్,
పర్లి, బొంబాయి 400 025

శ్రీశివ రిగ్ సంధ్య శ్రీశివ సంధ్య

[గత సంచిక తరువాయి]

‘కాళ్ళ నెప్పులుగా ఉన్నాయా’ దిగేముందు అడిగాడు శ్రీకాంత్. లేదని తలపూసినా సంధ్య ముఖంలో అలసట స్పష్టంగా కనపడు తూనే వున్నది. కింద దిగగానే కొబ్బరి నీళ్ళు తాగి బయలుదేరారు. సంధ్య మధ్య దారిలో ఆలోచించటం మొదలుపెట్టింది. తను శ్రీకాంత్ తో కలిసి తింటున్నది. అతని మంచంమీద పడుకుంటున్నది. నిన్న ఆలయంలో ధర్మపత్నిగా సంకల్పించబడింది. తన వ్రతం సాగు తున్నట్టా! ఈ వ్రతానికి అర్థం వుందా! తన మనసు ఇంతవరకు లొంగిపోయింది. ఇంకా లొంగిపోదన్న నమ్మకం తనకు లేదు. దీనికి ఒక్కటే మార్గం! అతనికి విడాకులివ్వాలి. అదొక్కటే మిగిలిన ఆశ! అప్పుడు అతను నిరభ్యంతరంగా మరో స్త్రీని వివాహం చేసుకుంటాడు! తన జీవితంలో ఆనందాన్ని పొందుతాడు. అప్పుడుగాని మునుకున్న ఈ కృష్ణవక్షం తొలిగిపోదు! చీరల పెరిక్షనప్పుడు కూడా సంధ్య ముఖావంగానే వుంది. ఆమె మనసంతా విడాకుల మీదే వుంది. శ్రీకాంత్ సంధ్యను కూడా చీరలు తీసుకోమన్నాడు మామూలు ధోరణిగానే వద్దంటుందనుకున్నాడు. కానీ, అతని ఆశ్చర్యంలో ముంచుతూ తను కూడా చీరలు తీసుకున్నది. సంధ్య మనసేమిటో ఎప్పుడు ఏ రకంగా

జరిగిన కథ-14: సంధ్య, మధులు ప్రేమించుకొంటారు కానీ పెళ్ళి చేసుకోలేకపోతారు. తన చెల్లెలు భవిష్యత్తు బాగుకై మధు మాధవని చేసుకొంటాడు. అనుకోని పరిస్థితులలో ఇష్టం లేకపోయినా గీత కోసం సంధ్య మధు స్నేహితుడు శ్రీకాంత్ ను వివాహం చేసుకొంటుంది. గీత పెళ్ళి మూర్తితో జరిగిపోయింది. మూర్తి మొదటి భార్య రాధ పిచ్చిలో తోయడం వల్ల మూర్తి తల్లి మరణించింది. మూర్తి రాధను ఆసుప్రతిలో చేర్చిస్తాడు. మూర్తి, గీత శ్రీకాంత్ వాళ్ళంటికి వచ్చారు. ఎంత సర్దుకున్నా సంధ్య మనస్సు శ్రీకాంత్ ను భర్తగా అంగీకరించదు. ఆమె మధుకి రాసిన ఉత్తరం శ్రీకాంత్ చదువుతాడు. సంధ్య మెడలో మాంగల్యం తెంపేయబోతే వారిస్తాడు శ్రీకాంత్. మూర్తి, గీత ఊర్లు తిరగను వెళతారు. సంధ్య మళ్ళీ ఉద్యోగంలో చేరింది కానీ అక్కడి వారి సంభాషణలు భరించలేక మానేసింది. సంధ్య మనసు శ్రీకాంత్ పట్ల మృదువుగా మారుతుంది. మూర్తి మొదటిభార్య రాధ మరణించింది. రాధ మరణానికి తనే కారణం అని తలపోసిన మూర్తి ఇల్లు విడిచి వెళ్ళిపోయాడు. గీత తల్లితో కలిసి బెంగుళూరు వెళ్ళి పోయింది. శ్రీకాంత్ సంధ్యను భార్యగా కాకపోయినా ఒక స్నేహితులుగానన్నా మనసుకోమని కోరుతాడు. శ్రీకాంత్ స్నేహితుడు వ్రాన్ దగ్గర పెక్కుటిగా ఉన్నది మూర్తేనని తెలుసుకొంటారు. మూర్తి, గీతల జీవితం కుదుట పడింది.

ప్రతిస్పందన అర్థంకాక శ్రీకాంత్ కి ఒక్కోసారి మతిపోయే పరిస్థితి వస్తుంది. ఇల్లు చేదేసరికి రాత్రి తొమ్మిదయింది తెల్లవారితే శ్రీకాంత్ ప్రయాణ మనగా మూర్తి కొడుక్కి పేరు పెట్టమన్నాడు. అట్టహాసంగా బారసాం తంతు అతనికి ఇష్టం లేదుట. శ్రీకాంత్ కి అక్షణంలో ఏ పేరూ స్ఫురించలేదు. సంధ్య నడిగాడు. ‘రాధికా ప్రసాద్’ అని పెడే బాగుంటుందేమో అంది. మూర్తి ముఖంలో సంతోషం కనపడింది. శ్రీకాంత్ కి కూడా వచ్చింది. గీత మనసులో ఏముందో కానీ పైకి మాత్రం బాగానే వుంది. తెల్లవారు చూమునే శ్రీకాంత్ సంధ్యతో బయలుదేరి వెళ్ళిపోయాడు.

పైదరాబాదు వెళ్ళిన రోజే సంధ్య స్నేహితులతో సందించటానికి వెళ్ళింది. ఇటువంటి కేసులు సమర్థవంతంగా నిర్వహించే వకీలు పద్మాభారావు దగ్గరకెళ్ళి వివరాలన్నీ చెప్పింది ఇంటికి వచ్చి తన గదిలోకి వెళ్ళిందో లేదో పోసు మోగింది. శ్రీకాంత్ అక్కడే వున్నాడు పోసు అందుకున్నాడు.

“ఏమిటి?... నిజంగా చెప్తున్నావా! అవును...”

“.....”

“నాకు తెలియదు”

“.....”

“నేను కనుక్కునేదేమిటి? నువ్వు చెప్తున్నావుగా... ఇక అవసరం లేదు...”

“... ..”

“సాధ్యమవుతుందా...”

“.....”

“సరే, ఆలోచిస్తాను!”

సంధ్యకి తలాతోకా అర్థం కాలేదు. శ్రీకాంత్ సంధ్యరాక గమనించి నశాశి పర్యంతం పరిశీలనగా చూచాడు. అతని కళ్ళల్లో కోపం స్పష్టంగా కనపడుతున్నది. ఇంతలో మళ్ళీ పోసు మోగింది. సంధ్య చూస్తూ నిలబడింది. శ్రీకాంత్ అందుకున్నాడు.

“మధూ!...నువ్వా...అబ్బ ఎన్నాళ్ళయింది నీగొంతు విసి!

ఏమిటి? కొడుకు పుట్టాడు! చాలా సంతోషంగా వుంది!”

... ..

“అట్లాగే...వెయ్యి కళ్ళతో...!”

పోసు పెట్టేశాడు శ్రీకాంత్. కోపం ఎగిరిపోయింది.

“సంధ్యా! మధు మాట్లాడాడు, సంధ్యా! మధుకి కొడుకే పుట్టాడు తెలుసా! వాడికి శ్రీకాంత్ అని పేరు పెట్టాడుట. నా కెంత సంతోషంగా వుందో! మధుని చూసి మాట్లాడి ఎన్నాళ్ళయింది? వాడి గొంతు వింటుంటే నాకు ప్రాణం లేచి వచ్చింది!” హుషారుగా చెప్పుకు పోతున్నాడు శ్రీకాంత్. సంధ్య గిరుక్కున తిరిగి అక్కడ్నుంచి వెళ్ళిపోయింది. ఆ రాత్రి సంధ్య భోజనం చెయ్యలేదు. మెదలకుండా తన మంచం మీద మునుగు పెట్టుకు నెడుకుంది. శ్రీకాంత్ కూడా పడుకున్నాడు కానీ అతని మనసు విపరీతంగా బాధపడుతుంది. లాయరు పద్మాభారావు తనకి చాలా ముఖ్య స్నేహితుడు. సాయంత్రం పోసు చేసి చెప్పాడు సంధ్య తన నుంచి విడాకులు కోరుకుంటున్నదని! తనేం చేశాడని! ఎన్నో విధాల సంధ్యను ఈ దుఃఖ వలయం నుంచి బయట పడేయాలని ప్రయత్నం చేశాడు! ఎన్నో వ్యాసకాలు పెట్టుకుని తను కాలక్షేపం చెయ్యవచ్చు! అన్నీ కాదన్నది! తన నీడ కూడా ఆమె మీద పడకుండా తను జాగ్రత్తపడ్డాడు. తనేం సాధించాడు! తను పారపాటు చేశాడు. అందరిలా శాసించి భర్తగా అధికారాన్ని సంపాదించ వలసింది. కాదు - కాదు. అది నరయన అమరాగం కిందకు జవవుతుందా! తను దైర్యంగా సంధ్య ముందు నిలబడగలగా! ఆనందం! సంధ్య

తనకు తానై తన దగ్గరకు రావాలి! తన దారుణ సంసారం జరవలేదు!
సంధ్య కూడా ఆలోచిస్తున్నాను.

ఆ లాయరు శ్రీకాంత్ పోసులో చెప్పలేదుకదా! చెప్పకుండా
అతనికి తెలియకుండా ఏదాకరెలా సాధ్యం! తనకి ఆవేశం ఎక్కువంటాడు
అతను! ఆవేశంలో చేసేపనులు సత్ఫలితాల్ని ఇవ్వవు! కానీ; ఈ పని
మాత్రం నిజంగా సత్ఫలితాల్ని ఇస్తుంది. తను తన మనసుని చంపు
కొనక్కర్లేదు. తను తన ప్రేమపట్ల అవచారం చెయ్యనక్కర్లేదు.
శ్రీకాంత్ భవిష్యత్తుకి శాపంలా మిగిలిపోనక్కర్లేదు. తన మూలంగా
తల్లి కొడుకులు దూరంగా వుండిపోయారు. పిల్లలతో కళకళలాడవలసిన
ఈ ఇల్లు ఈ రకంగా బాపురు మననక్కర్లేదు. శ్రీకాంత్ వంటి
నిజాయితీపరులు, మనో నిగ్రహం కలవాళ్ళు చాలా అరుదుగా వుంటారు.
రెండు సంవత్సరాలు తాళిగట్టిన భార్యను ఏకాంతంగా ఎదురుగా వుంచు
కొని ఆత్మర్యకరమైన నిగ్రహం చూపించాడు! బలప్రయోగం చేస్తే
కాదనేదెవరు? అతను సంస్కారవంతుడు. అందం, ఆరోగ్యం, సంపద
పున్న అతను తనకోసం జీవితాన్ని వ్యర్థం చేసుకుంటున్నాడు. తను
మోడ్లె పోయింది కాని అతనిలో ఎదుటి వ్యక్తుల్ని ఆర్థపరచగల
పద్ధతనం వుంది. సారవంతమైన పౌదయం వుంది. అతను గొప్ప ఆరా
ధకుడు! తనస్య! తననాంటే తక్కువ సంస్కారంకల వాళ్ళు, అపవిత్రులు—
ఈ చోటులో నిలవకూడదు. అతని పౌదయం వనిత్రత తనని దహించి
వేస్తుంది! మలినమైన పౌదయం పద్మం అర్చనకి పనికిరాదు! ఎండిపోయిన
మాధవీత గున్నమామిడి చెట్టును అల్లుకోలేదు! తన మనస్సులోజము
విధించిన పదగాలికి వడిలిపోయింది! ప్రేమించటానికి తనకి పౌదయం
లేదు! పౌదయంలేని శరీరం దహన యోగ్యం! తనకి విషృతి లేదు.
తన మనసు కోరుకునే కోరికం స్వరూపంకూడా తనకి తెలియటంలేదు.
మధు మాధవీతో సుఖంగా వున్నాడు! కొడుకుని కన్నాడు! నిజంగా తనని
మర్చిపోయాడా! నిష్కల్మష పౌదయంతో మాధవీని స్వీకరించాడా!
పారపాటున కూడా తను అతని స్మృతిలోకి రాదా! ఒక వ్యక్తి స్వచ్ఛంగా
పున్న తన మనో ఫలకం మీద ఒక వ్యక్తి నే చిత్రించుకోగలడుగాని
రెండు రూపాల్ని చిత్రించుకోవటం సాధ్యమా! మనసులో తన స్మృతు
లతో మాధవీతో శారీరక అనుభవాంతో జీవిస్తే అది వ్యతిరేకం కాదా!
ఒక వేళ తన రూపం పూర్తిగా మధు చెరిపివేస్తే అది తనకి మాత్రం
ఎందుకు సాధ్యంకావలసిందే! వ్యక్తిగతమైన అనుభవమేమో అది!
ప్రేమించటంతో తారతమ్యం వుండేమో! సహజంగా లలిత పౌదయం
గల స్త్రీలు పురుషుల్ని ఎక్కువ ప్రేమిస్తారా! పురుషులు మనమూ
ర్తిగా పౌదయంతో, త్రికరణములతో ప్రేమిస్తే ఆ ప్రేమ ముందు
స్త్రీ ప్రేమ ఎంత? ముందు తనకిది పరిష్కారం కావాలి! మధుకి ఏ
పమయంలోనూ ఏ పరిస్థితుల్లోనూ తను గుర్తు రాదా? వచ్చినవ్యధు
అతను తనను గురించి ఏ రకంగా ఆలోచిస్తాడు— అతనికి లభించిన ఆ
ఆత్మ సంయమనం తనకెందుకు లభించదు? ఎదురు పడితే అడగాల
నుంది సంధ్యకు. తెల్లవారుతుండగా నిద్రపట్టింది సంధ్యకు.

★ ★ ★

సంధ్యకు మెలకువ వచ్చేసరికి బాగా పొద్దెక్కింది. కింద పందడిగా
వుంది. ఎవరోచుంటారు? అనుకుంటూ మంచం దిగింది— ఎదురుగా
శ్రీకాంత్ ఏదాది పిల్లవాడిని ఎత్తుకుని వస్తున్నాడు సంధ్యను
చూస్తూ—

“సంధ్యా! చూశావా! ఏడు చిన్న శ్రీకాంత్. మధు కొడుకు!”
ఎగరేసి పట్టుకుంటూ అన్నాడు శ్రీకాంత్.

సంధ్య కొయ్యబారిపోయింది. తను, తన కళ్ళలో మధు కొడుకును
చూస్తున్నది. వాడు అచ్చు మధులాగే వున్నాడు. కాకపోతే బాగా తెల్లగా
బొడ్డుగా మినమిన లాడుతున్నాడు. చలిదేశంలో వున్నాడేమో రంగుకి
బాగా వచ్చేవచ్చింది. వాడు ఏమాత్రం కొత్తలేకొండా పకవతా సవ్య
తున్నాడు. సంధ్య అట్లాగే చూస్తూ నిలబడిపోయింది.

“సంధ్యా! మధు భార్యతో వచ్చాడు. నిన్ను అర్థంచేసుకోగలను,
కాని, మాధవీ వుంది— చదువుకున్నదానిలా ప్రవర్తించు. మధు చూడు—
ఎంత స్టైల్ గా ఏమీ జరగనట్టు మామూలుగా స్నేహితుడుగా
చుట్టంగా వచ్చాడు— నువ్వు అంతకంటే నిర్లక్ష్యంగా కేవలం నా
స్నేహితుడు అన్నట్టుగానే వుండాలి— తెలిసిందా! ధైర్యం తెచ్చుకో!
ప్రశాంతంగా మనసుని అదుపులో వుంచుకున్నానంటే నిన్ను భగవంతుడు
కూడా ఏమీ చెయ్యలేడు— అసలేం జరిగిందని? అంత కొంచెంబుకునే
భయంకర విషయాల్ని లేపుగా! యాక్సిడెంటల్ గా మేమిద్దరం
స్నేహితులమయ్యాం— అంతే పద—నాకోసంరా! మాధవీని దృష్టిలో
పెట్టుకో!”

శ్రీకాంత్ మాటలలో ప్రేమ, అనురాగం, లాలన, హెచ్చరిక,
ఉపదేశం, ఆజ్ఞ, అనుభవం— ఎన్నో— ఎన్నో వినపడ్డాయి సంధ్యకు.

నిజంగా శ్రీకాంత్ దేముడే అనిపించింది సంధ్యకు.

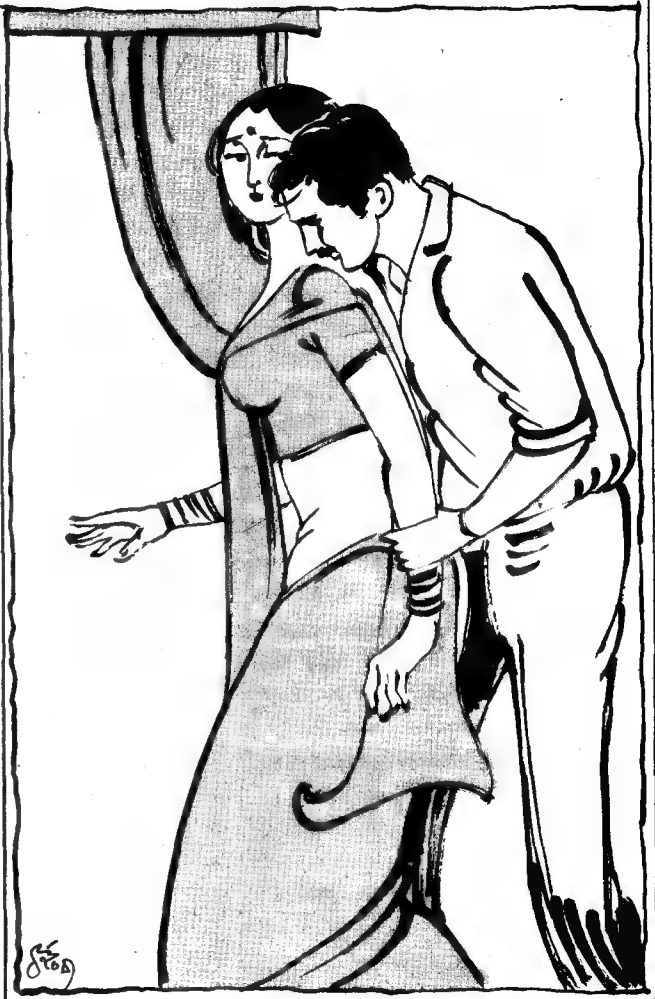
సంధ్య ఒక్కొక్క మెట్టే దిగుతూ తను పాతాళంలోకి దిగిపోతు
న్నట్టు అనుభూతి చెందసాగింది. ఒకచేత్తో చిన్న శ్రీకాంత్,
పక్కన సంధ్యతో శ్రీకాంత్ హోటల్ కి వచ్చాడు

మధు అదరంగా ఎదురు వచ్చాడు.

“సంధ్యా! బాగున్నావా!”

సంధ్య తలెత్తలేకపోయింది చూడలేకపోయింది. ఆమె గుండెలు
ఆగిపోయేలా కొట్టుకుంటున్నాయి. ఒళ్ళంతా చెమటతో తడిసిపోయింది
“మాధవీ! మీట్ మెల్టెన్—” శ్రీకాంత్ అన్నాడు.

సంధ్య బలవంతంగా తలెత్తి ఆతి ప్రయత్నంమీద పెదవులమీద

రాగసంధ్య

చిరునవ్వు తెచ్చుకోగలిగింది. అది నవ్వు ఏడుపో ఆమెకే తెలియలేదు.

“కాఫీ తెస్తాను!” దాదాపు ఎవరో తరుముతున్నట్టే రోపరికి వెళ్ళిపోయింది. వంటంటల్లో మూలగా కూర్చుని చాలాసేపు మనసుని అదీనంలోకి తెచ్చుకోవటానికి ప్రయత్నం చేసింది తరువాత మెల్లగాలేచి ముఖం కడుక్కుంది. చల్లని నీళ్ళతో ముఖం కడుక్కున్న తరువాత కొంత సుఖంగా వుంది. మంగి వేడివేడి ఇడ్లీలు ప్లేట్లలో సర్ది డ్రైనింగ్ టేబిల్ మీద పెట్టింది. అందరూవచ్చి కూర్చున్న తరువాత శ్రీకాంత్ “సంద్యా!” అని పిలవటంతో సంధ్యకు వెళ్ళక తప్పలేదు. అప్పటికే పిలిచిన పది నిమిషాలకి వెళ్ళింది.

“మీరుకూడా రండి—మాతో కూర్చుందురుగాని!” మాధవి అంది. సంధ్యకు ఒళ్ళంతా చిన్నచిన్న మాదులు పెట్టి పాడుస్తున్నట్టునిపించింది. “కూర్చో సంధ్యా! నీ కీసం ఆగాం!” మధు అన్నాడు.

అప్పటికే సంధ్య మధు వంక చూడలేదు, అవమానంతో ఆమె హృదయం దహించుకు పోతున్నది. ఒక బలమైన ఈటెతో మధుని పొడిచి పొడిచి చిత్రతద చెయ్యాలనిపిస్తున్నది. సిగ్గు లేకుండా ఏ మొహం పెట్టుకుని వచ్చాడు? అనలు తనని మధ్యలో పెట్టుకుని శ్రీకాంత్, మధు—ఒకరి ముఖాలోకరు ఎట్లా చూచుకుంటున్నారో సంధ్యకి అర్థంకాలేదు. తను—తను మాత్రం—ఇద్దరికీ ప్రత్యక్ష సాక్షిగా నిలబడ్డది—ఒకరికి ప్రేమియారా! ఒకరికి ఇల్లాల—వాళ్ళకి లేకపోతే అభిమానం తనకున్నది. తన తలెందుకు పగలిపోవటంలేదో సంధ్యకి తెలియటం లేదు ఎప్పుడైనా మధుని జీవితంలో ఒకసారి కలుసుకుని తన హృదయ వేదన తగ్గేవరకూ తిట్టాలనీ, ఎన్నో అడగాలని అనుకుంది! కాని, ఇట్లా ఇద్దరికీ ఒకేసారి ఎదురు పడవలసి వస్తుందనీ సారపాలున కూడా అనుకోలేదు. తను ఈ అధర్మ భావన చెయ్యలేదు. మధుని అప్యాయంగా పరికరిస్తున్నాడు శ్రీకాంత్. శ్రీకాంత్తో మామూలుగా పూర్వంలానే మాట్లాడుతున్నాడు మధు! ఇద్దరూ ఎంత నాటకం ఆడుతున్నారు! ఇద్దరికీద్దరే మహా గొప్ప నటులు! దీనికి సంస్కారం అని పేరు పెట్టుకుంటున్నారు! తను ఈ వంచన నహించదు! జీవితాల్ని కోడి పందాల లాగా మలచుకున్నారు. ఇది అన్యాయం! ముఖామనీ తెల్పుకోని—పోట్లాడుకోనో, తిట్టుకునో, కొట్టుకునో ఏదో ప్రళయం జరగాలి! అంతేకాని ఈ నయగారం, వంచన తను సాగనివ్వదు! మనసులో కుళ్ళు! పెదవుల మీద నవ్వు! ఇది మనుషులు చేసే పని కాదు! రాక్షసులు చేస్తారేమో తెలియదు!

మధు! మధు చిన్న శ్రీకాంత్ కి ఇడ్లీ తినిపిస్తున్నాడేమో—నాడు గ్లాసు దొర్లించాడు. ఆ నీళ్ళు డ్రైనింగ్ టేబుల్ మీద నుంచి దొర్లి సంధ్య ఒళ్ళో పచ్చి పడ్డాయి. అప్పుడే అప్రయత్నంగా తలెత్తి చూసింది సంధ్య!

“నీళ్ళు పడ్డయ్యా!” అంటూ మధు కూడా చూచాడు

క్షణకాలం ఇద్దరి కళ్ళూ కలుసుకున్నాయి. మధు కళ్ళు మామూలుగా ఎంతో ప్రసన్నంగా వున్నాయి! ఆ కళ్ళల్లో ఆమె పల్ల వినయం, గౌరవ భావం కనపడిందే తప్ప ఆమె ఉపాించిన ఏ భావమూ ఆ కళ్ళల్లో లేదు. మాధవి కూడా కంగారుగా లేచింది. మధు కొడుకుని ప్రేమగా పాదని పట్టుకుని “పోకిరీ పెదవ! అల్లరి!” అంటూ ముద్దు చేస్తున్నాడు. వాడు తండ్రి మెడ చుట్టూ చేతులేసి చుట్టుకు పోయాడు.

మధు వాడి పిచ్చు నిమిరుతుతూ లేచి ఎత్తుకున్నాడు. సంధ్య చీర మార్చుకోవటానికి రోపరికెళ్ళింది! వాళ్ళకి కాఫీలు మంగి తీసుకు వచ్చింది. మాధవి, మధు హాలులోకొన్నారు. శ్రీకాంత్ సంధ్యని సాయంత్రం వరకు వాళ్ళతో వుంచటానికి విశ్వ ప్రయత్నం చెయ్యవలసి వచ్చింది.

ఆరు గంటలకి సంధ్య పనున్నదని వెళ్ళిపోయింది. శ్రీకాంత్ ఆమెను అనుసరించాడు.

శ్రీకాంత్ ని చూడగానే సంధ్యకి కోపం తారస్థాయికి అందుకుంది. “మీరిద్దరూ కావాలని ఈ నాటకం ఆడుతున్నారు కదూ! మధుకి నేనేం అవకారం చేశానని నా మీద ఈ విధంగా కక్ష తీర్చుకుంటున్నాడు? మీకు మాత్రం నేనేం అవకారం చేశాను? ఎన్నడైనా మీ జోలికి వచ్చానా? మొదటి నుంచి పగబట్టిన త్రాచులా సమయం కోపం కామ కుని కూర్చున్నారు. ఈ భయంకరమైన శిక్ష నేను భరించలేను. నన్నొక అలబోమ్మను చేసి మీరిద్దరూ వినోదం చూస్తున్నారు. మధుకేం? హాయిగా పిల్లల్ని కంటూ సుఖంగా వున్నాడు. ఇక్కడికి ఈ రాకపోక లేందుకు? తన పెళ్ళాన్ని, కొడుకుని చూపించుకోవాలని—నేనేరకంగా రియాక్టువుతానో చూడాలని వచ్చాడు—” సంధ్యకు దుఃఖం కన్నీరు రూపంలో వెల్లువలా బయటకు వచ్చింది. శ్రీకాంత్ ఆమె ముందు నుంచే నడిచి బయటవైపు వరండాలోకి వెళ్ళాడు. రైలింగుకానుకుని కింద లోటను చూస్తూ నిలబడ్డాడు. ఆ గదిలో లైటు కూడా లేకుండా = సోఫాలో సంధ్య ఏడుస్తూ కూర్చుంది శ్రీకాంత్ రోపరికి రాలేదు ఆమెకు సమాధానం చెప్పలేదు. కొంత సేపటికి సంధ్య వరండాలోకి వచ్చింది.

“నాకు సమాధానం చెప్పవలసిన అవసరం కూడా మీకు లేదు కదూ! ఎందుకు, ఎందుకీ నాటకం ఆడుతున్నారు. ఈ నయ వంచకుల్ని ఏంచేసినా పాపం లేదు. ఏ శిక్ష విధించినా చాలదు. నేనిక్కడ ఒక్క షణం కూడా వుండలేను. మొసళ్ళ చెరువులో ప్రతిక్షణం ఒక యుగంలా బ్రతకలేను నేను. పోతున్నాను. ఈ విశాల ప్రపంచంలో ఎక్కడోక్కడ హాయిగా బ్రతకవచ్చు—” సంధ్య గిరుక్కున వెనుదిరిగింది.

మెరుపులా శ్రీకాంత్ సంధ్య రెక్కపట్టుకుని బలంగా ఆపాడు. సంధ్య చురుగ్గా అతని ముఖంలోకి చూచింది. వణకుతున్న = ఎర్రని పెదవులు, ఏడవటంవల్ల ఉబ్బిన పెద్ద కళ్ళు—వంగిన కనుబొమలు—మధ్య జ్యోతిలా వెలుగుతున్న ఎర్రనిబొట్టు శ్రీకాంత్ ని వెలిరాడిని చేశాయి. మరుక్షణం ఆమెను బలంగా హృదయానికి హత్తుకుని ఆమె చెవి పక్కగా తల అన్ని చెప్పసాగాడు.

“సంద్యా! నన్ను వదిలి మాత్రం వెళ్ళకు. నువ్వు ఇక్కడేవుండాలి! కావాలంటే నేను వెళ్ళిపోతాను. నీకు కనపడకుండా దూరంగా వెళ్ళి పోతాను. నిన్ను మనసారా ప్రేమించటమేనా నా నేరం! నిన్ను నా ప్రాణంగా భావించటమేనా నా దోషం! నీ పల్ల షణక్షణమూ ఆకర్షించబడటమే నా బలహీనత! నివ్వే శిక్షవిధించినా భరిస్తాను. కాని, ఈ ఇల్లు వదిలిమాత్రం వెళ్ళకు! సంధ్యా ప్లీజ్, కలలోకూడా ఆమాట ఆనవద్దు. ఊపోలోకూడా ఆపని చెయ్యవద్దు. ఈ ఇంటిని నువ్వేమనుకున్నావో! వంజరమనుకో! ఇంకేమైనా అనుకో. నేను ఈ షణమే ఇల్లోదిలి వెళ్ళి పోతాను! నువ్వు ఈ ఇంటల్ ఇక్కడే వుండాలి! ఇక్కడే వుండాలి!”

సంధ్య పిచ్చుచుట్టూ అతని చేతులు బిగుసుకున్నాయి! ఆమె మెడ మీద తన ముఖం రుద్దుకుంటున్నాడు. సంధ్య తెప్పరిల్లింది. తల్లి తన్నొదిలి వెళ్ళిపోతుందేమోనన్న భయంతో మారాం చేస్తున్న పసివాడులా వుండతనిస్థితి. ఎక్కడ పట్టు వదిలితే ఎక్కడ పారిపోతుందో అన్నట్టు గట్టిగా పట్టుకున్నాడు. అతని ఈ పిచ్చివ్యామోహం సంధ్య కర్థం కావటంలేదు.

అతని చేతుల్లోంచి ఎట్లాగో బయటపడి రోపరికి పారిపోయింది. సరాసరి తన మంచంమీదకు వెళ్ళి నిశ్శబ్దంగా ఏడుస్తూ నిస్సహాయంగా పడుకుంది. చాలాసేపటికి శ్రీకాంత్ గదిలో బెడ్ లైట్ చేసి కిందకు వెళ్ళిపోయాడు. మధు ద్రాయింగు రూములో కూర్చుని ఏదో మాగజైను చూస్తున్నాడు. ఎదురుగా సోఫాలో మాధవి ఓరగా పడుకుని ఏదో ఆలోచిస్తున్నది. పక్కనే పసివాడు చిత్రహేతున్నాడు. నిశ్శబ్దం రాజ్యమేలుతున్న ఆ గదిలోకి శ్రీకాంత్ రాగానే మధు తలెత్తి చూశాడు. సరాసరి బయటకు

నెస్టెమ్ జేబి సిరియల్ ప్రారంభించేందుకు ఆదర్శప్రాయమైనది పేరుగుడలకు ఆదర్శప్రాయమైనది

నెస్టెమ్, పాలు-పూర్తి పోషక
విలువలున్న ఆహారం.

మీ బాబు, సుమారు 4 నెలలవాడయినా, కాబట్టి
పాలతోపాటు మిన ఆహారం. పాపాయిక నెస్టిన్
జీర్ణమయ్యేటట్లు, ప్రత్యేక శుభ్రత తయారయ్యింది.
నెస్టిన్ జేబి సిరియల్ ఏ పెట్టడం ప్రారంభించండి.
ముందుగా ముగిసిపోయిన గోరువెచ్చటి పాలతో
కలపండి. ఇక్కడ మోషిక విలువలున్న
ఆహారం విత్తమవుతుంది.
పాపాయి ఆరోగ్యంగా, చలాకగా పెరిగేందుకు
వోడ్చుతుంది.

నెస్టెమ్తో వివాహంబలు పాపాయి
ఆహారంలో తోలెరన్న రకాలు

మిపాపాయి ఎదుగుతున్న కొద్దీ తక్కువ
రూపొందింది.
ఉదాహరణకు కారముక్కలు, వంట్ల ముక్కలు,
వంట్లు, పిల్లలి నెస్టిన్తో కలిపి పెట్టండి. బాబు,
మటుకలంత నీటాడు. తినే ఆహారాన్ని తమకొరకు
నేర్చుకునేందుకు ఉదాహరణమంది.

నెస్టెమ్.
రైస్

ఇనుము-విటమిన్లతో కూడినది
పాలలో కలపండి.

బిల్లి పిల్ల
తెచ్చుకున్నది

ఉచితం
మీ బాబు, తన ఆహారంలో, కొత్త రుచులను
కోరుతాడు అందుకని—మీ ఉచిత నెస్టిన్ పంటల
పుస్తకం కోసం రాయండి.
నెస్టిన్
ఫోన్ బాక్స్ నెం. 6016, న్యూ ఢిల్లీ-110008.

AA/FSL/N/3800 TEL

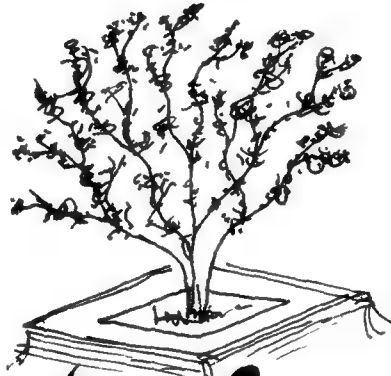

వృక్షలన్నింటిలో తులసి చెట్టు అత్యంత పవిత్రమైనది. గోవునకు ఎంత ప్రాధాన్యం ఉన్నదో, తులసికీ అంత ప్రాధాన్యం ఉన్నది. అంతకంటే ఇది ఎక్కువ అనే చెప్పవచ్చును. ప్రతి యింటానూ గోవు ఉండకపోవచ్చును. కాని తులసి కోట గృహాంగణంలో లేని యిల్లు ఉండదు. ఇప్పుడు నాగరికత ఎక్కువయి, ఇళ్లలో తులసికీ చోటు లేక పోతే లేకపోవచ్చును. కానీ వెనుకటి ఇంట్లలో తులసికోట ఉండి తీరేది. ఇప్పుడు కొందరు ఆ పద్ధతిని విడువనే లేదు. గృహిణులు ఉదయం స్నానం చేసి, తులసిని పూజించి, చెట్టు మొదట చెంబుడు నీళ్లు పోస్తేనేగాని, మరే పనీ ముట్టుకొనేవారు కారు.

విష్ణుదేవునికి పూలమాలకంటే తులసి మాలయే ఇష్టమైనది. పూలమాలలు లేకున్నా, తులసిమాల ఉంటే చాలు. విష్ణువునకే కాదు. శివునికి కూడా ఇది యిష్టమే. శివునికి తులసి పనికి రాదని కొందరు భ్రాంతి పడవచ్చు. కాని పంచ దీర్ఘాలలో తులసియే మొదటిదని అభిజ్ఞులు అంటారు.

తులసీదళపు ఘనత సాటిలేనిది. దాని విలువ యింత అని నిర్ణయించడం

ధర్మపథం

తులసి విశిష్టత

సాధ్యంకాదు. మన పురాణ కథలు ఈ విషయాన్ని చాలుతున్నవి. తనకు శ్రీకృష్ణుడు స్వాధీనుడని గర్వంతో ఉన్న సత్యభామ, నారదుని మాయ మాటలలో పడి శ్రీకృష్ణుణ్ణి ఆ మునికి దానం చేసింది. తిరిగి, తన భర్త తనకు లభించడానికి ఆమె ఆయన

ఎత్తు అభరణాలను, నారదునికి ఇవ్వవలసి ఉండినది. త్రాసులో ఒకప్రక్క శ్రీకృష్ణుణ్ణి ఉంచి, మరోప్రక్క తన అభరణాలు ఎన్నిపెట్టినా, అవి చాలక ఇతర భార్యల నగలుతెచ్చి ఎన్నిపెట్టినా సరి తూగలేదు. చివరకు రుక్మిణీదేవి వచ్చి, ఆ నగలన్నీ తులసుండి తీసివేసి, ఒక్క తులసీదళం భక్తితో ఉంచితే సరితూగింది. అంటే—భగవంతునికి ఎంత విలువఉందో, తులసీదళానికి అంతవిలువ ఉందన్నమాట.

దేవాలయాల్లో భగవత్ప్రసాదంగా, తులసీతీర్థం, తులసీదళం ఇస్తారు. తులసీ దళాన్ని నోట్లో వేసుకోవచ్చు. మరియే దళం పనికిరాదు తులసీదళం చర్యవ్యాధులను పోగొట్టుతుంది. వైద్యకాస్త్ర గ్రంథాలలో తులసి ఉపయోగం ఎన్నోవిధాలుగా చెప్పబడింది.

తులసి యొక్క విలువను గ్రహించి, యింట్లలో తులసిని పెంచాలి. పవిత్రమైన తులసియొక్కను తులసికోటలో నిలిపి పూజించి, నీళ్లు పోయ్యడం గృహస్థుల ధర్మం.

(శ్రీ హనుమత్కాళీ వర ప్రసాద బాబుజీ ప్రసంగం ఆధారంగా.)

..బులుసు వేంకట రమణయ్య

రాగసంధ్య

తెక్కా మధును రమ్మని సైగ చేశాడు. శ్రీకాంత్ వెనకాలే మధు బయటకు వచ్చాడు. పెద్ద పెద్ద స్తంభాలలో వున్న ఆ వరండాలో వెన్నెల ఆవరించుకుని వుంది. ఆ వెన్నెల వెలుగులో కిందగా మెట్లమీద కాళ్ళుపెట్టుకుని ఒక స్తంభానికి ఆనుకుని కూర్చున్నాడు శ్రీకాంత్. వక్కనే మధు కూడా కూర్చున్నాడు.

“నీ ప్రయాణం ఎప్పుడు!” శ్రీకాంత్ దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తూ అన్నాడు.

“ఇంకా నిర్ణయం కాలేదు. మా మామగారికి అవారోగ్యంగా వుంది. బహుశా పైవెల మధ్యలో వుంటుండేమో! మాధవి ఒక మూడునెలలు అగిపోతానంటున్నది. కాని, నేను వదలి వుండలేను—రమ్మంటున్నాను!”

శ్రీకాంత్ అశ్చర్యంగా మధు ముఖంలోకి చూశాడు.

“మధూ! నిన్నొక ప్రశ్న అడుగుతాను! నిజం చెప్తావా!”

“అదేమిటి? కొత్తగా అడుగుతున్నావు! నీ దగ్గర నాకు రహస్య లేమున్నయి?”

“నువ్వు తికరణ శుద్ధిగా నీ భార్యను ప్రేమిస్తున్నావా!”

“ఎందుకు ప్రేమించను?” ప్రశ్నకు ప్రశ్నే జవాబయింది.

“అంటే, సంధ్య నీకు జ్ఞాపకం రాదా!”

“ఎందుకు రాదు?”

“మరి?”

మధు వచ్చాడు.

“శ్రీ, ఒకప్పుడు సంధ్యను చేసుకోవాలనుకున్నాను. కానీ, ఒక ఊణంలో వద్దనుకున్నాను. ఆ ఊణం నుంచి సంధ్య, నా ప్రాణ స్నేహితుడూ—నా ప్రాణానికి ప్రాణమైన నా ఆత్మియుడి భార్యగానే గుర్తుస్తుంది.

ఒకవేళ ఎప్పుడైనా గుర్తుస్తే ఆమెను తలచుకుని బాధపడ్డాను ఎందుకో తెలుసా, నీలాంటి ఉత్తమ వ్యక్తిని భర్తగా పొంది కూడా, మోడులా జీవితాన్ని గడుపుతున్నదని. నేనేం చెయ్యగలను చెప్ప!”

“అవును—నువ్వేం చెయ్యగలవు! సంధ్యకు ఆశలు కల్పించావు జీవితంలో భాగస్వామినవుతానన్నావు. ఏదీ, ఏ ఒక్క మాటన్నా నిలబెట్టుకున్నావా!” శ్రీకాంత్ తీవ్రంగా అన్నాడు.

మధు శ్రీకాంత్ ముఖంలోకి నిశ్చలంగా చూస్తుండి పోయాడు.

“ఇప్పుడు ఆమె నాలో గడవలేక, నిన్ను మరిచిపోలేక సతమతమవుతున్నది. ఇట్లా మందుతున్న అగ్ని ఎన్నాళ్ళు మండిస్తుంది. చివరకు ఆమెను కాల్చి పుసి చేస్తుంది. అప్పుడేం చేస్తావు? నిర్మాక్షిణ్యంగా ఒక నిండు ప్రాణాన్ని బలి తీసుకున్నాడేమి కావా! మధు! ఆమెను చేసుకోక మళ్ళీ, చేసుకొని నేమూ అన్యాయం చేశాం! సంధ్య జీవితం బాగుపడే మార్గమేమిటో తెలియటంలేదు!” శ్రీకాంత్ ముఖం మీద వెన్నెల పరచుకొంది. ఆ వెన్నెలలో అతని ముఖం మెరిసి పోతుంటే మంత్ర ముగ్ధుడిలా చూస్తున్నాడు మధు.

“నేనేం చెయ్యగలను! ఇందులో నా బాధ్యత ఎంతవరకు? నేను నివ్వబోయిద్దీ!” తనలో తను అనుకుంటున్నట్లున్నాడు మధు—

[ఇంకావుంది]

నోటి దుర్వాసన పోగొట్టుకోండి. దంతక్షయాన్ని ఎదుర్కోండి.

మీ కుటుంబంలోని వారికి కోల్గేట్ రక్షణ చక్రాన్ని ఇవ్వండి!

క్రమం తప్పకుండా కోల్గేట్ ని వాడటంతో మీ కుటుంబంలోని వారి నోటి శ్వాస శుభ్రంగా, తాజాగా ఉంటుంది, వారి పళ్ళు యిక దృఢంగా, ఆరోగ్యంగా ఉంటాయి. కోల్గేట్ రక్షణ చక్రం చేసేది అదే, వారికది యివ్వడం అందుకే.

మీరు పళ్ళు తోముకున్న ప్రతిసారి, కోల్గేట్ యొక్క నమ్మకమైన ఫార్మూలా చేసేదిది-చూడండేలాగో.

మీ పళ్ళలో యిరుక్కుపోయిన అహారపు తునకల్లో దుర్వాసన, దంతక్షయం కలిగించే సూక్ష్మజీవులు పెరుగుతాయి.

కోల్గేట్ లోని అద్వితీయమైన క్రిగిల సురగ లోపలికి చొచ్చుకుపోయి, అక్కడ గల దుర్వాసన కలిగించే అహారపు తునకల్ని, దంతక్షయాన్ని కలిగించే సూక్ష్మజీవుల్ని తొలగిస్తుంది.

క్రమం తప్పకుండా కోల్గేట్ తో పళ్ళు తోముకుంటే, దాంతో యిక మీకు శుభ్రమైన, తాజా శ్వాస, దాంతోపే దృఢమైన, ఆరోగ్యమైన పళ్ళున్నాయి.

తోజనం చేసిన తర్వాత ప్రతిసారి మీ కుటుంబంలో వారంతా కోల్గేట్ తో పళ్ళు తోముకుంటున్నారని ధృవపరుచుకోండి నోటి దుర్వాసన పోగొట్టుకోండి. దంతక్షయాన్ని ఎదుర్కోండి. వారికి కోల్గేట్ రక్షణ చక్రాన్ని ఇవ్వండి.

B84 55 Tel

దీని తాజా పిప్పరమెంట్ రుచి మీకెంతో నచ్చుతుంది!

అపరంభ

కన్నెపల్లి గోపాలకృష్ణ

పెద్దగా కూతకూసి, బద్దకంగా అగింది లింక్ ఎక్స్ ప్రెస్ వల్లెరు స్వేషన్ లో
రాత్రి పడకొండు గంటలవేళ -
మాఘమాసమైనా చలి ఎక్కువగానే ఉంది
ద్విసునుంచి దిగేవాళ్ళతో కొలాహలంగా ఉంది
పాట్లీఫారమ్ పాట్లీఫారం పైన కాలు మోపుతుంటే
కళ్ళల్లో నీళ్ళు గిరున తిరిగాయి నాకు
చల్లటి గాలి ఏదో కబురు చెప్తున్నట్లు నన్ను
తాకుతూ పోతోంది
నేను నిలబడ్డ భూమిలోంచి నాలోకి ఏదో
విద్యుత్తు ప్రవహిస్తున్న భావన
శరీరమంతా చిత్రమైన అనుకంపన
ఎన్నాళ్ళకు నా భూమి, నా గాలి, నా భాష
పుట్టి పెరిగిన ఊరిలో ఉద్యోగం, అక్కడ జీవన
బొర్రాటం, అక్కడ కాలం చెల్లిపోవడం చాలా
తక్కువమందికే కాదు భాగ్యం
జన్మస్థలం మాట దేవు డెరుగు కనీసం స్వంత
రాష్ట్రంలో మారుమూల ప్రాంతంలోనైనా ఉండ
నివ్వలేదు నా దొర్బాగ్గం
తెలుగు గాలిని పిలుస్తూ, తెలుగుభాష మాట్లా
డుతూ, తెలుగు తిండి తింటూ ఓహో! ఎంత
చక్కటి భావన
పొట్టు గురించి అన్నిటికీ దూరమవ వలసి
వచ్చింది
పదమూడేళ్ళుగా పరాయి రాష్ట్రంలో పని
చేస్తున్నా మనసులో తెలుగుస్థానం లేకమైనా తరుగ
లేదు
ఎంతసేపు ఆంధ్రా తలంపులే
అటువంటిది ఇంతకాలం ఆంధ్రా రాకుండా ఎలా
ఉన్నానో?
అలోచిస్తూ ఎన్ని నిముషాలు నిలబడ్డానో
మరి . నా భుజంపై మెత్తగా అపర్ణ చేయి
భావనలలోంచి వాస్తవంలోకి వచ్చాను
కళ్ళు మసకబారినట్లుంటే రుమాలుతో తుడుచు
కున్నాను రుమాలు నిండా తడి
ఏడుస్తున్నానా??
భాధ పడుతున్నారా? మెల్లగా అడిగింది అపర్ణ

బాధా అబ్బే ఎందుకూ? నా మాటల్లో
ఎంత దాచుకుందామనుకున్నా దాగని తడబాటు
అమె ఏమీ మాట్లాడలేదు
నా కుడిచేతిని తన చేతిలోకి తీసుకొని గట్టిగా
పట్టుకుంది
నాలో ఏ మూలో దాగి ఉన్న దైన్యం పటాపంచ
లయ్యింది
అవునూ? నేనెందుకు బాధపడాలి? ఏం కాని పని
చేసానని? నా అపర్ణ వక్కగా ఉండగా నాకేం
కొరత?
"ఎంతసేపు నాన్నా ఇక్కడ? బయటికి పోదాం" నా
ఎనిమిదేళ్ళ కొడుకు విసుక్కింటున్నాడు
పోర్టుకు సామానులు ఎత్తి బయటికి నడిచాను
గేటులో దిక్కిల్లిస్తూ దిక్కిల్లు కలక్టర్ ని అడి
గాను - దగ్గరలో ఏదైనా మంచి రాడ్డి కట్టారా అని
దొండవర్తి జంక్షన్ లో కొత్తగా మంచి పోటర్
కట్టారని చెప్పాడతను
అటోలో ఎక్కాం ముగ్గురమూ
అటోవాడు మూడు నిముషాలలో దూరాన్ని
మింగేనాడు
ఆ మూడు నిముషాలూ అత్యంతగా పరికించాను
సిటీని ఎంతమారింది ఊరు!
రైల్వే స్టేషనునుంచి దొండవర్తి జంక్షన్ వరకూ
కేవలం రైల్వే క్వార్టర్స్ ఉండేవి పూర్వం రాత్రి వది
గంటల తరువాత పెద్ద జన సంచారమూ ఉండేది
కాదు
ఇప్పుడో?
అటూ ఇటూ రెండు వైపులా అధునాతన భవం
తులు
అంతరాత్మనా రోడ్డు నిండుగా జనం
చక్కటి సిమెంటు రోడ్డు
ఉక్కు కర్మాగారం ఇంతమార్పిందా పట్టణాన్ని!
పదేళ్ళ కాల వ్యవధిలో ఇంతగా ఎదుగుతుందా
ఊరు?
రూములో దిగి స్నానం చేసి ఫ్రెష్ అయినంత
వరకూ నాతో ఏమీ మాట్లాడలేదు అపర్ణ
మా కుమారరత్నం వచ్చి రాగానే పక్కపెద్దాడు

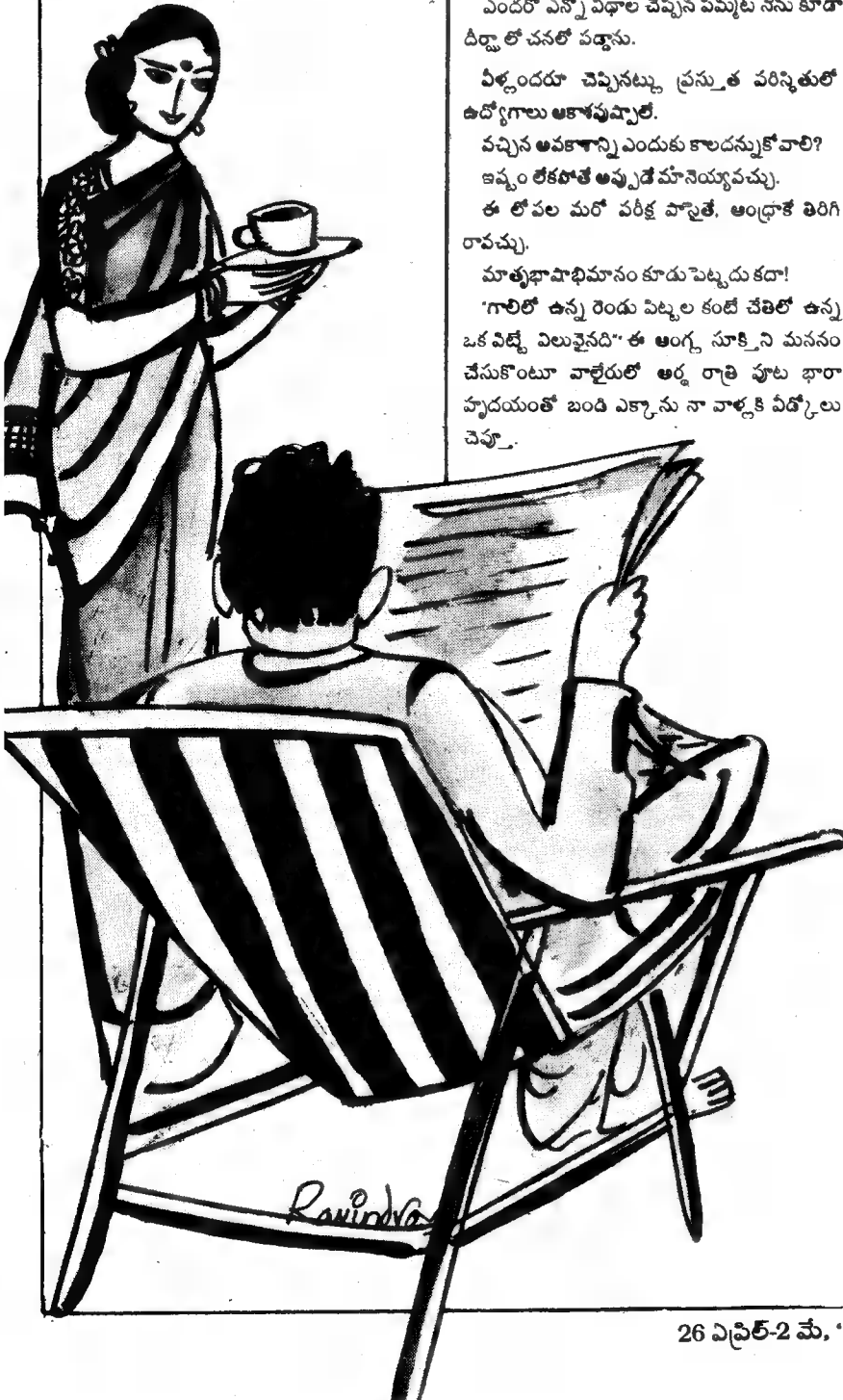
స్నానంచేసి వచ్చి నా ఎదురుగా కూర్చుంది అపర్ణ,
భోంచేద్దామా? అడిగాను
వచ్చు ఆకలిగా లేదు మీరు చేయండి సూట్
కొనలేం చి చుప్పట్లు బయటకు తీస్తూ చెప్పింది
అపర్ణ
నాకూ ఆకలిలేదు పాలు తీసుకొందాం బెల్
నొక్కి రూమ్ బాధ్యతో చెప్పాను పాలు తనుకు
రమ్మని
పాలు తాగిన తరువాత మంచం పైన పడు
కొన్నాను అలోచిస్తూ
బాబుని సరిగ్గా నర్సి, లైటు ఆర్పి నడుం వాల్చింది
అపర్ణ
ఏవో అర్థం పర్థంలేని అలోచనలు నాలో
తేటతేట తెలుగులా, తెల్లవారి వెలుగులా
కలసి పాదుదాం తెలుగువాడా
పాడనా తెలుగువాట
ఇలా ఎన్నో పాటలు చెప్తుల్లో గింగురు మంటు
న్నాయి
మనసునిండా ఉధృగం
ఇంకా నిద్రపోలేదా? నా నుదిటిపైన అపర్ణ
చల్లటి చేయి
నిద్ర రావడంలేదు పర్ణ ఆమె గాజులు సప్
రిస్తూ చెప్పాను
అలోచనలు మాని ప్రశాంతంగా నిదురపొండి
మళ్ళీ రేపు ఉదయమేకడ ప్రయాణం నా జుత్తు
సర్దుతూ చెప్పింది అపర్ణ
రేపి అసలైన ప్రయాణం
నా వాళ్ళని, నారక్కాన్ని కలుసుకో బోతున్నది రేపి!
నా తోడ బుట్టిన వాళ్ళను, నా బంధుబలగాన్ని
తిరిగి ఎంత కాలపు ఏయోగం తర్వాత కలుసుకో
బోతున్నాను!
వాళ్ళు నన్ను చూసి ఎలా స్పందిస్తారో?
ఇద్దరన్నయ్యలూ ఎలా ఉన్నారో?
వదినల ఆరోగ్యం ఎలా ఉందో?
పెల్లల్ని గుర్తించగలనో? లేదో?
నా మెడకులో జోరీగల్లా అలోచనలు
జోకొడుతున్నట్లు అపర్ణ చేయి నెమ్మదిగా నా
తలను నిమురుతోంది
మెల్లగా నిద్రలోకి జారిపోనాగాను
కళ్ళు మూసుకుంటే దట్టమైన చీకటి తెరలు
ఆ తెరలపై రంగుల నా జీవితపు వెలుగులు
■ వెలుగుల జలుగులలో ఎంతోమంది పాత్ర
ధారులు
బాల్యందాటి, యవ్వనాన్ని సంతరించుకొని, తల్లి
దండ్రులను కోల్పోయి, దిగ్గి పూర్తిచేసిన నేను
చిన్నప్పటి నుంచి నన్నంతో ప్రేమగా చూసిన
పెద్దక్కా, ఇద్దరన్నయ్యలూ, వదినలూ!
నేనంటే ప్రాణమిస్తూ, తీపి తీపి స్నేహాన్ని అందిం
చిన స్నేహితులూ!
నా గ్రాడ్యువిషన్ పూర్తిచేసిన కొత్తలో సరదాగా

వెళ్లిన ఓ కాపిటివ్ ఎగ్జామిన్ ఉత్తీర్ణుని కావడం, ఇంటర్వ్యూ జరగడం, ఆ తర్వాత అపాయింట్మెంట్ రావడం నా జీవనగతినే పూర్తిగా మార్చేసింది.

నాగపూర్లో ఉద్యోగమనగానే హతాశుణ్ణయ్యాను.

ఎక్కడిమా పూరు? ఎక్కడి నాగపూరు??

నా వాళ్లకి, నా భాషకి, నా గడ్డికి దూరమవుతూ ఎక్కడో పరాయి రాష్ట్రంలో...పొట్టు కూచికోసం... ఉంటాను.

వెళ్లడానికి నా మనసు ససేమిరా అంగీకరించలేదు.

కానీ అప్పులందరూ పోరారు. చెవి నిల్చు గట్టుకుని మరీ చెప్పారు.

ఈ రోజుల్లో ఉద్యోగాలు దొరకడమే దుర్లభమని, అందునా ఓ మంచి సంస్థలో మరింత కష్టమవీ...

మరి అంతగా కాదనుకొంటే మధ్యలో వచ్చియ్యమన్నారు.

కొద్దిగా సర్వీస్ చేసిన తరువాత బ్రాన్సుర్ చేయించుకొని అంధ్రాకి వచ్చియ్యవచ్చునన్నారు.

ఎందరో ఎన్నో విధాల చెప్పిన పిమ్మట నేను కూడా దీర్ఘాలోచనలో పడ్డాను.

ఏళ్లందరూ చెప్పినట్లు ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో ఉద్యోగాలు అకావువూలే.

వచ్చిన అవకాశాన్ని ఎందుకు కాలదన్నుకోవాలి? ఇవ్వం లేకపోతే అప్పుడే మానెయ్యవచ్చు.

ఈ లోపల మరో పరీక్ష పాల్గొనే, అంధ్రాకే పిరిగి రావచ్చు.

మాతృభాషాభిమానం కూడు పెట్టుకుందా!

'గాలిలో ఉన్న రెండు పిట్టల కంటే చేతిలో ఉన్న ఒక పిట్టే ఎలువైనది' ఈ అంగ్ల సూక్తిని మననం చేసుకొంటూ వాల్తేరులో అర్థ రాత్రి పూట భారా వ్యధయంతో బండి ఎక్కాను నా వాళ్లకి ఏడోగ్గాలు చెప్పు.

భాష రాకముందులో ఇబ్బందులు పడ్డానేమృదిగా అలవాటు పడటం నేర్చుకొన్నాను. రెండు నెలల కోనానైనా అంధ్రా వెళ్లనిదే తో చేదికాదు.

జీతాన్నంతా ప్రయాణాలకే తగుల వేస్తున్నానని ఇంట్లో వాళ్ల చివాట్లు పెట్టడంతో మెల్ల మెల్లగా అంధ్రాకి వెళ్లడం తగ్గించాను.

* * *

నాకు క్రికెట్ అంటే విపరీతమైన పిచ్చి.

ఆడటంలో కన్నా కామెంటరీ వినడంలోనే మజా వచ్చేది.

దగ్గరలోనే తెలిసిన ఒకాయన ఇంట్లో టీవి ఉండేది. సెలవు దినాల్లో వాళ్ల ఆహ్వానంపై అక్కడికి వెళ్లి వచ్చేవాడిని.

అసమయంలో పరిచయముయ్యండి అవర్గ.

క్రికెట్లో అమెకున్న పరిజ్ఞానానికి ఎన్నుబోయే వాడిని నేను.

బ్యాట్స్మన్లలో ఎవరి బ్యాటింగు బాగుంటుందో, ఎవరెవరు ఏవి రికార్డులు నెల కొల్పారో, ఎటువంటి ఫాలోంగుకు అవతలివాడు తెలియక పదిహేతాడో అమె చెప్తంటే విన ముచ్చటగా ఉండేది నాకు.

మా సంభాషణసాధారణంగా ఇంగ్లీషులోనే జరిగేది.

చక్కటి అంగ్ల ఉచ్చారణ అమెది.

అప్పుడప్పుడు అమె ఏవేదో ఇంగ్లీషు నవలలు తెచ్చి చదవమని ఇచ్చేది. పరభాషా సాహిత్యంపై మోజులేని నేను మొహమాటానికి అందుకొనే వాడిని కాదు.

అమె ఎప్పుడైనా ఆ నవలలపై చర్చించబోతే తెల్లముఖం వేసేవాడిని.

అమె ముని మునిగా నవ్వుతుంటే ఒంటికి కారం రాసుకోన్నట్లు ఉండేది. పట్టుదలతో అంగ్ల సాహిత్యాన్ని చదవడం ప్రారంభించాను.

మెల్ల మెల్లగా మా పరిచయం వృద్ధికాజోచ్చింది.

సాయంత్రాలు ఏ పేవరో, పుస్తకమో పట్టుకొని దగ్గరగా ఉన్న పార్కులోకి పోయేవాడిని నేను.

అమెకూడా అప్పుడప్పుడు పార్కు క్షేచ్చేది.

అమె సమక్షంలో కాలమే తెలిసేది కాదు.

ఇలా మా పరిచయానికి ఓ ఏడాది వయసు దాటింది.

రెండు రోజులు అమెని చూడక పోతే ఏమి తోచేదికాదు.

ఏవని చేస్తున్నా అమె పేరే మనసులోన!

ఎన్ని కాగితాలపై అమె పేరు రిథించానో!!

దీన్నేమంటారు?

ప్రేమా?? ఏమో!!!

ఈ మధ్యలో పెళ్లి చూపుల కోసమని ఇంటికి వెళ్లడం, ఇద్దరమ్యాయిలని చూడడం జరిగింది. వాళ్లని పోల్చి సరి చూసుకొంటే ఏదో అసంతృప్తి మిగిలేది వాలో.

కాలం గడుస్తోంది

ఈ లోపల బదిలీల గురించి నేను అప్పికేషన్లు పెట్టడమూ, అవి వెనక్కి తిరిగి రావడమూ జరిగింది

ఏవని చేయాలన్నా నిరాసక్తత

అవర్గతో మాట్లాడాలంటే అదో విధమైన బెరుకు నే నెంతగా అవర్గ నుంచి తప్పించుకు పారి పోవాలని ప్రయత్నించే వాడినో అమె అంతగా దగ్గరయ్యేది

నా మనసులో అణచుకోదామన్నా అణగని అలజడి అమె సుముఖంలో ఈ భావాలు నా ముఖంలో ప్రస్ఫుటితమవుతున్నాయో? అమె ఇవన్నీ గుర్తించి కూడా గుర్తించనట్లు నడిస్తోందో? ఏమో?

సెస్సింబరు చివరి రోజులు

వర్షకాలపు ముగింపుకు, చలికాలపు ప్రారంభానికి సంధి రోజులు ..

వాళ్ళులో ఓ మూల కూర్చుని, ఏదో అలోచిస్తున్నాను

'ఏమిటో అంత దీర్ఘాలోచన?' నా కళ్ళల్లోకి చూస్తూ ఇంగ్లీషులో అడిగింది అవర్గ. ఎప్పుడొచ్చి నా వత్సన కూర్చుందో, ఏమో?

అమెని చూస్తుంటే తిరిగి అదే కలవరం మదిలో 'ఈ మధ్య ఏమిటో చాలా వరకుగా ఉంటున్నాను మీరు బాధలు సైపాతులతోనూ, ఆనందాన్ని చుట్టాలతోనూ పంచుకోవాలంటారు నాతో కూడా చెప్పరానిదా విషయం?' లాలనగా అడిగిందామె అమె అవ్యయతకు మతి పోతోంది ఇక భరించలేను

ఒక్క ఉదుటున అమె చేయి నా చేతుల్లోకి తీసుకుని ఆవేశంగా చెప్పాను 'ఐలవ్యూ వర్గ' అమె ముఖం సంతోషంతో మెరిసింది ఐటూ' వృదువుగా చెప్పింది చేతులు విడిపించుకోంటూ 'ఈ మాట చెప్పడానికా ఇంత మధన వర్గా' నవ్వింది ఒకరి మనసులు ఒకరికి విప్పి చెప్పుకొన్నాం

అవర్గ

మా పెళ్లి ముహూర్తం మేమే నిశ్చయించుకొన్నాము

ఇలా అవర్గని పెళ్లి చేసుకుంటున్నానని మా వాళ్ళకి తెలియ జేయడం, వాళ్ళిచ్చి మండి పడటమూ జరిగింది ఎన్నో విధాల నచ్చచెప్ప చూసారు కానీ నా పట్టుదల సడలలేదు అవర్గ వాళ్ళ ఇంట్లో కూడా అవర్గకు తీవ్ర ప్రతిఘటన ఎదురయ్యింది

మేమిద్దరం ఓ మంచి రోజు చూసుకుని రిజిస్ట్రార్ ఆఫీసులో గవేచిప్ గా పెళ్లి చేసుకొన్నాం

మా ఆఫీసులోనూ, లోకాలిటీలోనూ ఈ విషయాన్ని కొన్నాళ్ళు విచిత్రంగా చెప్పుకొన్నారు కానీ ఆ తర్వాత పాతబడి పోయింది మా ప్రేమ ఫలానికి నిదర్శనంగా రెండెళ్లలో చక్కటి బాబు

పెళ్లయిన ఏడాది తరువాత ఇంటికి వెళ్దామని బుద్ధి పుట్టింది

మా వాళ్ళు హృదయ పూర్వకంగా ఆహ్వానిస్తారనే అనిపించింది నేను వాళ్ళ ప్రమేయం లేకుండా పరాయి రాష్ట్రపు అమ్మాయిని పెళ్లి చేసుకోవడం వలన వాళ్ళకి కినుక రావడం సహజం కాం అన్ని గాయాలనూ మాన్పినట్లే వాళ్ళ మనసులనీ సమాధాన పరచకపోలేదు

నా ప్రపోజర్ ని అవర్గ కూడా సంతోషంగా ఆమోదించింది

నా వాళ్ళని ఎన్నడూ చూడక పోయినా వాళ్ళ గురించి అంతా తెలుసు అమెకు తీరిక దొరికి నవ్వుతల్లా నా బాల్యం గురించి, చుట్టూ ప్రక్కల గురించి, నా కాలేజీ రోజుల గురించి అదిగి శ్రద్ధగా వినేది

ఆఫీసుకు వదిలైన రోజుల సెలవు పెట్టి ఇద్దరమూ పెద్దన్న ఇంటికి చేరుకున్నాము మా

వాళ్ళందరూ మా పిన్ని కొడుకు పెళ్లికి వెళ్లినట్లు తెలిసింది

మరీ సంతోష మనిపించింది నాకు

ఎంత అద్భుతం

ఒకే సమయంలో అందరినీ కలియడమే కాక, అవర్గని కూడా అందరికీ చూపి నా ఎంపికకు మన్నన లందుకోవచ్చు

మన భావ చదవకపోతేనేమి గాక, ఆ అణచుకో, కలగొలుపుతనమూ మా వాళ్ళని సంతృప్తి పరచదూ!

కానీ

నా ఉపాలకు భిన్నంగా-

ఎంతో సరదాగా వెళ్లిన మాకు తీవ్ర నిర్లక్ష్యమే ఎదురయ్యింది

నా వాళ్ళందరూ నన్ను ముందు నిమ్మారాడినా అవ్యయతాభి మానాలతో ముంచెత్తారు

అవర్గని ఎవ్వరూ పట్టించుకోలేదు ప్రతి ఒక్కరూ అమెని చూసి ఇంకొకరితో గుస గుసలు పోయేవారే వదిలనలు కూడా అవర్గతో మాట్లాడ లేదు

అదిగాక భావకూడా పెద్ద ప్రతిబంధకమాయే అవర్గకా తెలుగురాయ వాళ్ళకా ఇంగ్లీషు అంతగా రాదు

ఈ పరిస్థితి అవర్గకెలా ఉన్నానాకు మాత్రం మహా దుర్భరంగా ఉంది ఒక వంక నన్ను వాళ్ళలో కలుపుకోంటూ అమెని ఆమడ దూరంలో ఉంచడం ఎలా సహించ గలదు నా మనస్సు?

అమె ఏ పనిలో కల్పించుకో బోయినా ఏదో వంక చెప్పివారిం చేవాళ్ళు

ఎవరూ మాట్లాడక ఏమి తోచక నలుగురిలోనూ ఉన్న నాతో కల్పించుకొని మాట్లాడలేక చిక్కు బిక్కు మంటూ ఓ మూల కూర్చునివున్న అమెని చూస్తే మనసు తరుక్కు పోయింది

పెళ్లయిన వెంటనే బయలుదేరి పోయాను మా వాళ్ళంత వారిస్తున్నా వినకుండా మరో నాలుగు

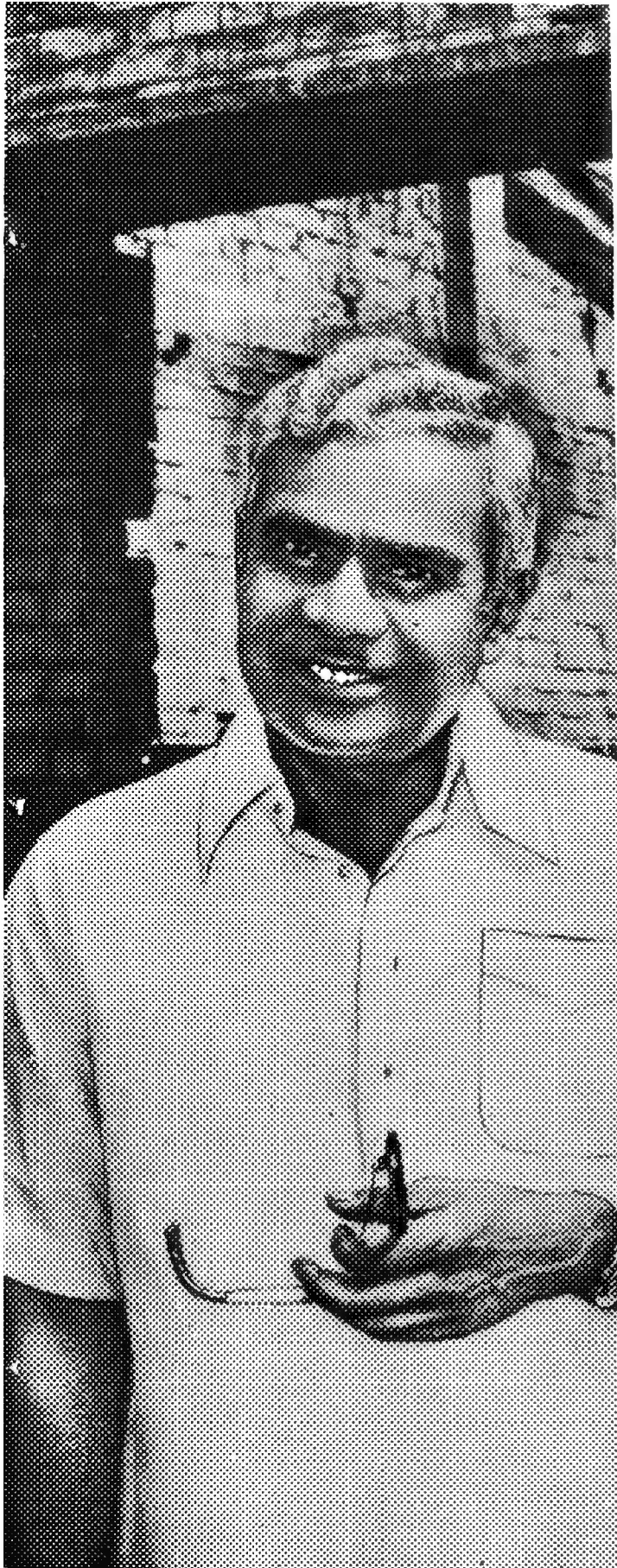
రోజుకి మూడు సార్ల సౌకర్యం క్రింద త్రాగి సుఖం వాడొస్తున్నావా? కాదని??

బుద్ధిత

Bus

ఫిదు పై సట వేస్తున్నా కంటి సాత్!
కని సం ఫిస్ సోడా డబ్బు తైనా వెయ్యండి!

రఘు

పీయర్ లెస్ ప్రజలు తమ స్వ శక్తి నే నమ్ము కొనుటలో సహకరించును

ఈరోజున నేను నిజంగా ఎంతో సంతోషిస్తున్నాను. అఖిరికి నేనొక ఇల్లు కట్టగలిగాను. చిన్నదే అయినా నా స్వంతం.

నాస్వంత బిల్డింగ్ కై నేనెన్నడూ కల గనలేదు. ఎందుకంటే నెనెప్పుడూ లెక్కింప దగిన వాళ్ళలోని వాడ్నికాదు. సామాన్య మైన ఆదాయం కలిగి కేవలం ముద్య తరగతికి చెందిన వాడ్ని.

అమ్మాయి పెండ్లి, నా కుమారునికి తగిన చదువు అంతా దానిలోనే సరిపెట్టుకోవాలి. దానికి తోడు పీయర్ లెస్ సర్టిఫికేట్ తప్ప కూడబెట్టింది లేదు. పైగా అదికూడ చాలా తక్కువ మొత్తం.

పీయర్ లెస్ తో ఇది నాకు సంభంధాన్ని ఏర్పరచింది. నా దీర్ఘకాలపు స్వప్నాన్ని నెరవేర్చు కొనడానికి ఈ పీయర్ లెస్ నాకు మార్గ దర్శి అయింది.

ఈ వేళ నేనొక పీయర్ లెస్ ఇన్స్టర్క్టర్. ఒక పెద్ద కుటుంబంలో ఒక సభ్యుడ్ని. నేను విడి కోరుకొన్నానో అది సాధించి నందుకు ఎంతో సంతోషిస్తున్నాను. పీయర్ లెస్ సహాయం తోనే సుమా.

మీరు కూడా మాతో కలసి మీ భవిష్యత్ ని నిర్మించు కోండి — పీయర్ లెస్

® భారత దేశపు బహు
పెద్దదైన వాస్-ట్యాంకింగ్
సేవింగ్స్ సంస్థ

స్థాపితం : 1932

ది పీయర్ లెస్ జనరల్ సైనాన్స్
అండ్ ఇన్ వెస్ట్ మెంట్ కం. లి.

రిజిస్టర్డ్ ఆఫీస్ : పీయర్ లెస్ భవన్,
3 ఎస్ పి నేషన్ ఈస్ట్, కలకత్తా-700069

ప్రభుత్వ అధ్వర్యంలో ఉంచబడిన
పెట్టుబడి రూ. 500 కోట్లను దాటిపోయింది.

వసంతంలో శిశిరం

ఇంటి ముందున్న రావిచెట్టు
ఏటేటా శిశిరంలో పూర్తిగా
అకు రాలిపడం, వసంతం రాగానే
అందమైన చిగురు పెట్టడం పరిపాటి.

క్రోధన కోధానలో ప్లానికి
బాధా తప్ప దళిత పత్రాలు
వసంతంలో కూడా రోదీస్తూ
పస చెడి రాలుతూనే ఉన్నాయి.
కాల గమనాని కంతరాయం
కలిగిస్తున్నాడా మనిషి?

★ ★ ★

తను సృజించిన రేడియో ధార్మికత
అనుక్షణ విస్తృతంతో
వాతావరణ రచనను
పరిపరి విధాల మారుస్తూంటే;
పరిశ్రమల కాలుష్యం
పరిణామ క్రమాన్ని శతధా
వక్రింప చేస్తూంటే;
అడవులు పడగొట్టి
అనాదిగా ప్రకృతిలో సాగే
జీవ వృక్ష పారస్పర్యాన్ని
చెడగొట్టి, జీవాను కూల్యతకు
కడగండ్లు కలిగిస్తూంటే;
రసాయన ఎరువులతో
కసాయి వాని వలె
భూమాత కడుపులో
ప్రాద్దుర్లా చిచ్చు పెడుతుంటే;
వసంతంలో శిశిరం రాదా?

★ ★ ★

కాలచక్ర పరిభ్రమణ వేగం
ప్రాలుమాలి మందగిస్తుంది,
వసంతోదయం ఆలస్యమై,
వసంత సమయంలో శిశిర మనిపించినా
శిశిరాన్ని తరిమే వసంతం
శశి కాంతులతో
పసిడి పూతలతో
కోయిల పాటలతో
మత్తుగా మైమరపిస్తూ
వస్తుంది,
ఊగాది పచ్చడి తినిపిస్తుంది.

వసంతరావు వేంకటరావు

అపర్ణ

రోజులుందామని అపర్ణ బ్రిటిమాలినా వినలేదు
నేను

నాగపూర్ చేరిన దాది అపర్ణ పట్టుపట్టి తద్రంగా
తెలుగు నేర్పుకోవడం ప్రారంభించింది

నేను ఎంతో బలవంతం చేయగా కారణం
చెప్పింది- తనకు తెలుగు భాష రాకపోవడం వలన
అందరితో కలివిడిగా ఉండలేక పోయానని, తనతో
మాట్లాడడానికి ప్రతి ఒక్కరూ ఇబ్బంది పడ్డారని,
అదిగాక భర్త తెలుగువాడైనందు వలన తెలుగు
ఇల్లాలుగా మారడం తన ధర్మమని, తెలుగు భాష
నేర్చుకోవడం తన కర్తవ్యమని!

రెండు నెలలలో చందమామ చదవడం వరకూ
వచ్చింది ఆమె చదువు

మరి కొద్ది నెలలలోనే తెలుగు భాషలో ప్రావీణ్యత
సంపాదించింది అపర్ణ

నేను వ్రాసే కథలను శ్రద్ధగా ఫెయిర్ చెయ్యడమే
గాక వాటిపై చక్కటి విమర్శలు చేసేది నాతో
తెలుగులో తప్ప మరో భాషలో మాట్లాడేది కాదు
తెలుగు పండుగలూ, ఆచారాలు తూచ తప్పక
పాటిస్తుంది ఇన్ని మాట లెందుకు? నూటికి
నూరుపాళ్లు తెలుగు పనితగా మారిపోయింది
అపర్ణ

నా అన్నలు ఉత్తరాలు వ్రాస్తూనే ఉన్నారు
నేనూ సమాధానాలిస్తూనే ఉన్నాను ఈ పదేళ్లలో
వాళ్లన్నోర్వార్లు అవ్వనించారు ఇంటికి రమ్మంటూ
మళ్ళీ ఏ అవమానాలిచ్చారో వలసి వస్తుందో అని
నేనే వెళ్లలేదు

కూతురి పెళ్ళికి తప్పక రమ్మంటూ బ్రతిమాలుతూ
ఉత్తరం వ్రాసాడు పెచ్చన్న శుభలేఖ పంపుతూ

నేను సంశయించినా బంధుత్వాలు తెంపుకోరాదనే
అపర్ణ బలవంతం పైన తప్పని సరిగా బయలు
దేరవలసివచ్చింది

నాతో పాటు తనూ బయలుదేరింది నా వాళ్లు
అమెని మళ్ళీ పూర్వంలా చులకనగా చూస్తే
భరించ గలనా?

శ్రీకాకుళంలో బస్సు దిగిన తరువాత ఎందుకైనా
మంచిదనే ఉద్దేశంతో నేరుగా ఇంటికి పోకలాడ్డిలో
రూము తీసుకున్నాను

స్నాన పానాదులు పూర్తి చేసుకుని బయలు
దేరాం నేనూ, అపర్ణ, బాబూ

పెళ్ళి పందిరికి చగ్గరపుతున్న కొద్ది దిన్నన్ పెరిగి
పోసాగింది

మమ్మల్ని మా వాళ్లు ఎలా రిసిప్ చేసుకొంటారో?

పూర్వంలా వెలివేసేట్లుగానే 'చూస్తారా' లేక
వాళ్లలో కలుపుకొంటారా?

లోపలికి వెళ్లాం
పెళ్ళి మర్నాడు జరగనున్నందు వలనేమో అసలైన
సంచడి ఇంకా మొదలు కాలేదు
వనారాలో కుర్చీలలో కూర్చుని కొంత మంది
బాతాఫోన్ వేస్తున్నారు
నన్ను చూడగానే ఒక్క ఉడుటున లేచి, కాగ
లించుకున్నాడు అన్నయ్య

ఇన్నాళ్లకు గుర్తు కొచ్చామా మేం? నిమ్మార
మాదాడు

నా వెనుక మవునంగా అపర్ణ దిక్కులు చూస్తూ
బాబు

అన్నయ్యతో ఏదో పనిపడి కాబోలు వదిల
వచ్చింది

'వదినా వలకరించాను

'బాగున్నావయ్యా? ఎన్నాళ్లకు ఆనందంగా
వదిల

నా కొడుకుని దగ్గరకు తీసుకొని ముద్దు పెట్టు
కొంది

ఇంతలో మిగిలిన రక్త సంబంధీకులందరూ వచ్చి
చేరారు.

అక్కా, బావ, పిన్నీ, మామ, బాబాయి, పిల్లలూ
అందరూ నా చుట్టూ చేరి ప్రశ్నల వర్షం కురిపించే
వాళ్ళ.

ఒక్కరు కూడా నిరాదరణగా మాట్లాడలేదు
లాడ్డిలో దిగానని చెప్పే బాధ పడ్డారందరూ
చివాట్లు పెట్టారు

కబుర్లలో గంటసేపు ఇట్టే గడిచి పోయింది ఎన్ని
కబుర్లు చెప్పుకున్నా ఇంకా చెప్పవలసినవన్నీ
మిగిలి పోతున్నాయి

హఠాత్తుగా గుర్తుకొచ్చింది అపర్ణ

అరే, వీళ్లని చూసిన ఆనందంలో తనని
మరచిపోయానని, నేను నిర్లక్ష్యం చేసానని బాధ
పడదు కద పూర్వంలాగే వీళ్ల అనాదరణ వలన
వాళ్లతో కలవలేక ఒంటరిగా కూర్చోలేదు కద

ఆమె కోసం చుట్టూ వెతికినాయి నా కళ్లు
ఇంతలో మా వాడులో పలసుంచి వచ్చాడు లడ్డా
తింటూ

నానా, దొడ్లమ్మలు రమ్మంటున్నారు చెప్పిన
తోటి పిల్లలతో ఆడుకోడానికి వెళ్లి పోయాడు

లోన గదిలో వెళ్లాను
ఏమూలో కుర్చీలో బెరుకుగా కూర్చుంటు
చనుకున్న అపర్ణ మా వదిలెళ్ల పక్కన కూరలు
తరుగుతూ- ఏవో కబుర్లు చెప్పుకుంటూ శవ్వేసు
కుంటున్నారు తోడకొళ్ళు

నెనూ చాపపై చతికలబడ్డాను

ఏమయ్యా మరిదీ! ఇన్నాళ్లు మా వెల్లిలిని
చూపకుండానే దాచేస్తావా? నా ముందు వలహారం
పెడుతూ అడిగింది చిన్న పదిన

మాటల్లో పడ్డా అంచరమూ

నా చిన్నతనం గురించి, నా ఇష్టాల గురించి, నా
కవల గురించి సాగిపోతున్నాయి కబుర్లు

ఎన్నో ఏళ్ల నుంచి పరిచయం ఉన్న దానిలా
వాళ్లలో కలిసి పోయి పదినలతో పాటు
అప్పుడప్పుడూ నామీస విసుర్లు విసుర్లు అవర్ల -
ఆనందంతో కళ్లు చెమ్మగిల్చాయి మరోసారి

* * *
వాలు కర్చిలో వెళ్ళాతిగా చేరగిలబడి పేవరు
చూస్తున్నాను

పెళ్లి నుంచి పది రోజుల క్రిందదే వచ్చాం మేము
ఆ జ్ఞాపకాలు ఇంకా మరుగున పడలేదు
నాకో టి కప్పు అందించి తనూ ఓ టి కప్పుతో
పక్కనే కుర్చిలో కూర్చుంది అవర్ల

సంధ్యాకాలంలో మెరిసిపోతున్న ఆమె ముఖం
చూస్తుంటే తమకం అవరించింది నన్ను ఆమె
చేయి పట్టుకొని చగ్గరకు తీసుకున్నాను నున్నట్టి
మెడపై నా అచరాలు ప్రాకుతుంటే గుర్తుకొచ్చింది
ఎర్రరాళ్ల నెక్లెస్

అవునూ ఈమధ్య నెక్లెస్ పెట్టుకోవడం
మానేసావే? మంగళ సూత్రంతో ఆడుకొంటూ
అడిగాను

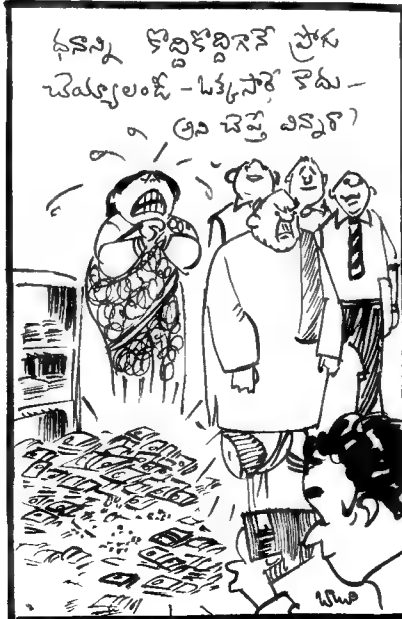
కొద్దిగా చూరం జరిగి, నేల చూపులు చూస్తూ
చెప్పింది అవర్ల

చెప్పడమే మరచి పోయాను ■ రోజు
ముహూర్తం వేళకి ఎవరితమైన తలపోటుతో పై
గదిలో పడుకున్నారు మీరు సరిగ్గా కన్యాదానం
సమయానికి నెక్లెస్ కావాలని పేచీ పెట్టారు పెళ్లి
కొడుకు తండ్రి వాళ్ల ముందే చెప్పారట కానీ
సామ్మ సర్దుబాటు కాక కొనలేదు బావగారు సర్ది
చెప్పవచ్చులే అన్న ఉద్దేశంతో ఉన్నారాయన
ఆయన ఎంతో బ్రతిమాలినా వినలేదు మగ పెళ్లి
వారు నెక్లెస్ అప్పటి కప్పుడే కావాలని,
లేకపోతే దాని బదులు ఓ అయిదువేలన్నా కావాలని
మంకుపట్టు పట్టాదాయన ఎంతమంది పెద్దలు
చెప్పినా వినపించుకోలేదు పంతాలు, పట్టుదలు
పెరిగి పోనాయి పెళ్లి ఆగిపోయే ప్రమాదం
ఎర్పడింది ఓ ఆడ పిల్ల జీవితం- అందునా మన
అమ్మాయి జీవితం నా దగ్గరున్న నెక్లెస్ ను ఎప్పుడో
తప్ప వాడడం లేదుకదా నేను అది నా దగ్గర
నిరుపయోగంగా పడి ఉండడం కన్నా ఓ ఆడపిల్ల
జీవితాన్ని నిలబెట్టి గలిగితే అంతకన్నా కావలసిన
దేమున్నదీ? మరోమారు ఆలోచించలేదు నేను నెక్లెస్
బావగారి చేతిలో పెట్టాను, దాన్ని తీసుకోడానికి
ఆయన ఓ పట్టాన ఒప్పుకోలేదు మమ్మల్ని ఇంకా
వేరుగా చూస్తున్నారా అని నిమ్మరమాడితే తప్పని

సుభాషితాలు

క్షణశః కణశక్తైః విద్యామర్థంచ
సాధయేత్
క్షణత్యాగేకులో విద్యా కణత్యాగేకులో
ధనమ్.

గృహీత ఇవ కే శేష
మృత్యు నా ధర్మ మాచరేత్.
ముసలితనం, మరణం మనకు లేదని
తలచి విద్యార్జనను ధనార్జనను చేయాలి.

క్షణం వ్యర్థం చేయకుండా విద్యార్జన
చేయాలి. కొద్ది కొద్దిగానే ధనాన్ని ప్రోగు
చేయాలి. క్షణం వ్యర్థంగా గడిచినా విద్యార్జన
నిలిచి పోయినట్టి, కొద్ది ధనమే గదా
అని అలక్ష్యం చేస్తే ధనార్జన ఆగిపోయి
నట్టే. (దీక్షతో చదవాలి, పూనికతో
ధనాన్ని సంపాదించాలి అని భావము)

అజరామరచో ప్రాజ్ఞః
విద్యా మర్థం చ సాధయేత్.

మృత్యువు చేతిలో తన జాతు చిక్కుకుందని
తలచి వెంటనే ధర్మకార్యాన్ని చేయాలి.

(మనం కాశ్యతంగా వుంటామని తలచి
విద్యార్జన ధనార్జన చేయాలి. మనలను
యముడు లాక్కో పోతున్నట్లు తలచి
(రేపు ఉండముగాన) వెంటనే దాన ధర్మా
లను చేయాలి అని భావము)

-అయుర్వేద శిరోమణి రాజరాజేశ్వరశర్మ

సరిగా తీసుకున్నారు ఆ నెక్లెస్ పట్టుకొని కళ
కళలాడుతున్న ముఖంతో నాచైపలా చూసిందో
తెలుసా సీత? అబ్బ ఇప్పటికి ఆ చూపు మరచి
పోలేను

కొన్ని క్షణాలు తరువాత మెల్లగా నావద్ద
కొచ్చింది అవర్ల
భుజంపై చేయేస్తూ అంది 'మిమ్మల్ని అడ
క్కుండా చేసినందుకు కోవ మొచ్చిందా? క్షమించ
చూ' బేలగా అంది

ఆ ఎర్ర రాళ్ల నెక్లెస్ అంటే అవర్లకు ఎంత
ప్రాణమో నాకు తెలుసు అమె తల్లి చనిపోతూ
అవర్లకు ఇచ్చిన చివరికాసుకది ఓ సారి అవసరం
పడి, ఆ నెక్లెస్ తాకట్టు పెడదామని అడిగితే నాతో
తగవు వేసుకొంది గానీ నెక్లెస్ ఇవ్వలేదు జీవితంలో

అదే మొదటిసారి, చివరిసారి కూడా అమె నాతో
జగడమాడటం రోజూ నాయంత్రం ఓ గంధినా
ధరించనిదే తోచదామెకు

అటువంటి ప్రాణప్రదమైన నెక్లెస్ ను ఓ ఆడ పిల్ల
పెళ్లి నిలబెట్టి ఉద్దేశంతో, అదినా అన్న కూతురి
కోసం త్యాగం చేసింది అవర్ల.

ఇంతకు ముందు మావాళ్లు చేసిన అవమానాన్ని
కూడా పక్కకు నెట్టి, వాళ్ల కోసం ముందుకొచ్చి
నిలబడింది అవర్ల

మాతృభావ వదిలి, పరాయి భావ నేర్చి, నా మీద
నమ్మకంతో వ్రేమతో నా కోసం తన సర్వస్వం
ధారపోస్తూ నాలో కలిసి పోయిన నా అవర్లా...

ఎంతప్పు చేసావని నన్ను క్షమించగలను?
అర్థిగా పృథ్వీనికీ పాత్రుకున్నాను అమెని □

**Postal Coaching (One time) in the Service
Of the Educated and Unemployees
EMCET (OSMANIA)**

మెడికల్ ఎంట్రన్స్ : రూ. 15/- మాత్రం
ఇంజనీరింగ్ ఎంట్రన్స్ : రూ. 15/- మాత్రం

రెండింటికీ రూ. 5/- అదనం

బ్యాంకింగ్ | ట్రైనింగ్ & క్లర్క్స్ | BSRB

ఎస్సీ I & II; రీజనింగ్ ఎలిమినేషన్, క్లర్కల్ అప్లిట్యూడ్, న్యూ మెడికల్ ఎలిమినేషన్ అండ్ ఇంగ్లీష్ లాంగ్వేజి (అన్నీ కలిపి రు. 15 మాత్రం)

అసిస్టెంట్ గ్రేడ్ ఎగ్జామినేషన్ (UPSC)

ఎస్సీ, ఇంగ్లీష్ I & II, అరబిక్, జనరల్ నాచర్ (అన్నీ కలిపి రు. 15/- మాత్రం) పోస్టల్ కోచింగ్ రోనే, మోడర్, డెస్టు పేపర్లు కూడ ట్యూబోరియర్ పద్ధతి వందలాది రూపాయల విలువ గలవానిని ఒక్కొక్కటి రు. 15/- లతో లభించును. పోస్టాజి కాని వి.పి.సి. కాని లేదు. మీ విజయానికి వెంటనే చేరండి ప్రకం మనియర్ల చేయండి. లేదా ఉచిత వివరాలకు వ్రాయండి :

THE BURSAR,

Kallur Main Road, KURNOOL-518003. [A.P.]

**FOR YOUR PROTECTION ...
EXPO-70**

AIR PISTOL

BORE .177

- * ఆధునిక నమూనా, అదనపు శక్తికి 100% బిచ్చరంగా గుండ్లు విడుదల చేస్తుంది. బారెల్ ను సులభంగా విడదీయవచ్చును.
- * జేబులో కూడా తీసుకోగలిగే వెళ్లగల తేలికైనది. పొడవు 20 సెం.మీ. బరువు 700 గ్రాములు మాత్రం.
- * బాడ్, బారెల్ కూడ బాగుగా పాలిష్ చేయబడిన గ్రీస్ తో చేయబడి ఉన్నది. దీనిని విడి అమర్చబడింది. పూర్తి గ్యారంటీ కలదు.
- * పూచీలో రేపటి సుమారు 45 మీటర్లు.

LICENCE NOT REQUIRED

PRICE

(with 500 Pellets free)

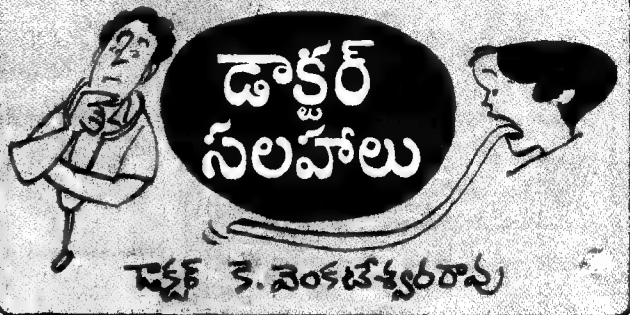
Rs. 260/-

Postage & packing charges
Rs. 25/- extra

* For V.P.P. an advance of
Rs. 25/- by M.O. is required

PRIME TRADERS

114, Rabindra Sarani, Calcutta 700007

పి.పి.ఆర్. - పాకాల

* నాకు సుమారు 6 నెలలుగా తొడల ప్రక్కన చిడుములు లాగా బిళ్లలు బిళ్లలుగా ఏర్పడుచున్నవి ఏదైనా ఆయింటుమెంటు పూసినచో 2 రోజులు బాగా వుండి మరలా వచ్చుచున్నవి

● పై పూతగా మిల్క్ కార్బన్ వయోఫాం, లోనికీ ఫర్వీన్-ఎం పూటకీ రెండు మాత్రల వంతున రోజుకీ మూడు పూటలుగా వరుసగా 20 రోజులు మాత్రలు వాడండి

యం.పి.కె. - అనంతపురం

* ఎత్తు పెరగటానికి థైరక్సైన్ ఇంజక్షన్ చేస్తారట నిజమేనా? అది ఎక్కడ చేస్తారు?

● శుద్ధ అబచ్చం ఎక్కడా ఈ ఇంజక్షన్ దీనికి గాను చెయ్యరు

వి.వి.ఆర్. - అనంతపురం

* నా వయస్సు 19 ఏండ్లు నాకు ప్రాప్త వృష్టి-8 వున్నది ఆపరేషన్ చేయించుకుంటే కనీసం సగమయినా తగ్గుతుందా? ఆపరేషన్ ఎక్కడ చేస్తారు? ఎక్స్రొఫైజు వలన తగ్గించే చికిత్సలయిరాల వున్నాయా?

● ప్రాప్త వృష్టికి ఆపరేషన్ ఎవరు చేస్తామన్నాడు? కళ్ళజోడు గాని, కాన్టాక్ట్ లెన్సులను గాని వాడవలసి ఉంటుంది కంటికి ఎక్స్రొఫైజు మంచినది తోస్తే నేత్ర వైద్యులే దానిని సూచించటం జరుగుతుంది

టి.కె. - కరీంనగర్

* నాకు నడుము నొప్పి తలనొప్పి మోకాళ్ళ నొప్పులు వున్నవి కీర్లశక్తి వుండి కానీ మలవిసర్జన సక్రమంగా వుండదు గట్టిగా చిన్న చిన్న ముచ్చలుగా వస్తుంది కడుపులో మంట, నొప్పి వస్తూ వుంటుంది

● మలబద్ధకం వల్ల పై లక్షణాలన్నీ ఏర్పడే అవకాశం ఉంది ఆహారంలో ఆకు కూరలు ఎక్కువగా వాడవలసి ఉంటుంది నీరు అధికంగా త్రాగాలి శరీర వ్యాయామం, పాలు పండ్లు అధికంగా వాడటం మొదలయిన వాటివల్ల పై లక్షణాలన్నీ తగ్గిపోతాయి

వి.యస్. - సిద్ధాపూర్

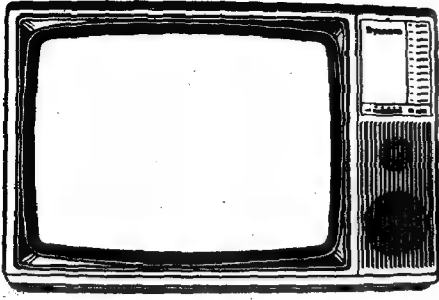
* నా వయస్సు 18 సంవత్సరములు స్వీటు తింటే పండ్లు తీపులు వస్తున్నవి పళ్ళు నిత్యం ఉప్పుతో తోముకుంటాను స్నానం చేసేటప్పుడు లగ్ని సోపుతో తోముకుంటాను

● ఇలా మరి ఏవరితంగా దంత ధావన అనవసరం మూమూలుగా ఆహారం తీసుకొన్న తరువాత పేస్టుతో దంతధావన చేస్తే చాలు

డి.కె.ఆర్. - తుని

* నాకు 5 ఏళ్ళ నుంచి కాళ్ళ పగులుచున్నవి నడిచేటప్పుడు మండటం వలన నడక తేడాగా వుంటుంది ఈ పగుళ్ళు తగ్గటానికి ఏ మందులు వాడాలి?

● పై పూతగా సాలిసిలిక్ యానడ్ ఆయింట్ మెంట్ వాడి చూడండి. □

“చెంకలో లభించే కలర్
టివి కోసీ నేను కోరిత సొమ్ము
సందేహం లేకుండా ఆదా

చేసుకోవచ్చు. కాని అది పనిచేయడానికి నేను
చాలా ఖర్చుపెట్టాలా?”

వృత్తిరీత్యా బ్యాంకర్ అయిన శ్రీ కె.అత్తనాథన్ ‘చెలిపిజన్
మీద వ్యయం’ చేయడానికి

ఎదురుచూశాడు.

డయనోరాలో అతనికి

ప్రయోజనం కనిపించింది.

శ్రీ కె. అత్తనాథన్ చొకలో లభించే కలర్ టివి కొనడానికి
హుటాహుటిన ఐదుటకు వెళ్ళలేదు. అతను తన వ్యయంమీద
సంవత్సరాల తరబడి సరియైన కాలక్షేపం యివ్వే దాని
కోసం ఎదురుచూశాడు. డయనోరాలో అతనికి ప్రయోజనం
కనిపించింది.
అతను డయనోరా CT 212 Mark I కలర్ టివిని
ఎంబుకోడానికి అందులో ఆటో-డిగాస్టింగ్ యూనిట్,
ఆటోహాటిక్ ఫ్రైన్ ట్యూనర్ మరియు శాకిన వెంటనే

పనిచేసే కంట్రోల్స్ వంటి విశిష్టమైన ఎలక్ట్రానిక్
సంవిధానాలు పుండడం కారణం కాదు. అందుకు
అసలు కారణం పెద్దదయినా, విన్నదయినా ప్రతి అంగం
నాణ్యత గురించి అంభనా వేయగలనని అతనికి తెలిసి
పుండడమే.
డయనోరా నాణ్యతా చిహ్నమే తన టివి తన నమ్మకాన్ని
ఎన్నడూ వమ్ముచేయదనే శ్రీ కె. అత్తనాథన్ తిరుగులేని
అభిప్రాయానికి కారణం.

Dyanora®
డయనోరా® కలర్
SERIES
అత్యుత్తమమైనది ఆశించేవారికి

ప్రేమించవే మనసా.....

అద్దేపల్లి సుబ్రహ్మణ్యదేవి

[గత సంచిక తరువాయి]

శివశంకరంగారు భార్యతో కలిసి వెళ్ళి శ్రీనాథ్ అన్ని విషయాలు సంప్రదించి ముహూర్తం పెట్టించుకుని వచ్చారు. శ్రీనాథ్ మనసులో వున్న ప్రశ్నలు, అనుమానాలు శివశంకరంగారు తమ మాటల చాతుర్యంతో తీర్చివేశారు.

“శిల్పకు వూరి అంగీకారమేనా?” అని అడిగిన దానికి అతనితో.

“మనస్ఫూర్తిగా యిష్టం!” అని కచ్చితంగా చెప్పారు.

ఎంత త్వరగా ఆ మూడుముళ్ళు పడితే అంత మంచిదన్న ఉద్దేశంతో వీలైనంత దగ్గరలో ముహూర్తం పెట్టించారు. వారం రోజులకే ముహూర్తం కుదిరింది. ఈ పెళ్ళి కుదరటం, అంత త్వరలో వివాహం అంతా కలలో జరుగుతున్నట్లుంది అందరికీ డబ్బు సర్దుబాటులో లేని వారికయితే పెళ్ళి దగ్గర పడుతుందంటే కంగారు పడాలి కానీ చేతి వేళ్ళమధ్య సిరిదేవి నాట్యమాడే వారికి ఏం యిబ్బంది? కావాలనుకుంటే అంగరంగ వైభవంగా మరుసటి రోజే పెళ్ళి జరిపించెయ్యగలరు.

అయినా పెళ్ళి పనులన్నీ వేగంగా, నిరాటంకంగా జరిగిపోతున్నా భువనేశ్వరికి ఒకటే కంగారు, హడావుడిగా వుంది.

శ్రీనాథ్ కి తల్లి తండ్రి పోయారు. అన్నా వదినలే అతని వైపు పెద్దలు. వారితో అయినా అస్తి పంపకాలు చేసుకుని వచ్చేసాక అంత సత్సంబంధాలు లేవు. తాము గ్రామంలోనే ఒక సంబంధం చూపితే శ్రీనాథ్ వద్ద న్నాడని వారికి మనసులో కోపం వుంది

జరిగిన కథ-8 : భువనేశ్వరి, శివశంకరగార్లు కూతురు

శిల్ప ప్రేమించిన శ్యామ్ దూరమనడంతో ఆమె బ్రతుకే చీకటయి పోయింది. ఆమెను ఆ దిగులు నుంచి మదిపించేటందుకు సస్య శిల్పను తమింటికి తీసుకెళ్ళింది. విజ్ఞా, సస్య, శిల్ప, సంజయ్, రజయా కలిసి యాదగిరి గుట్టకు వెళ్ళినవారు. మరునాడు ఇంట్లో వస్తానని చెప్పి వెళ్ళిన శిల్ప మధ్యాహ్నం అయినా ఇంటికి రాలేదు. శిల్ప గండిపేటకు వెళ్లి ఉంటుందని ఊహించి వెళ్ళిన విజ్ఞా, సస్యలకు రో డీ లు వెంబడిస్తూంటే పరుగెత్తుకొస్తున్న శిల్ప కనబడింది. నిశ్చితంగా పడిపోయిన శిల్పను ఇంటికి తీసుకు వచ్చారు విజ్ఞా, సస్య. పెళ్ళి చేస్తే శిల్ప మనసు కుదుట పడుతుందని సస్య తండ్రితో అంటారు శివశంకరం గారు. ప్రకాష్ మనసులో సస్య తననసలు ప్రేమిస్తాడా? అనే ప్రశ్న ఉదయించింది. ప్రకాష్ లో మార్పు సస్య పసిగట్టింది. శివశంకరం గారు శిల్పకు పెళ్ళి కొడుకుగా ఒక అబ్బాయిని చూపారు. అతని పేరు శ్రీనాథ్. మొదట శిల్ప వివాహానికి నిరాకరించినా తుదకు అంగీకరించింది.

అందుకే మగ పెళ్ళి వారిగా ఏమీ పెత్తనాలు కల్పించుకోక చూడవచ్చిన బంధువుల్లా పెళ్ళినాటికే మస్తామన్నారు. వాళ్ళ మనస్తత్వం ఎరిగిన్నదే కాబట్టి శ్రీనాథ్ కూడా అంతగా పట్టించుకోలేదు. తనవారినుంచి స్వార్థము, అమాయ తప్ప అమరాగాన్ని అతనెప్పుడూ చవిచూడలేదు. ప్రాణ స్నేహితుడు బామతేజ, అతనితల్లి శ్రీదేవమ్మే తనకు ఆప్తులు అని అనుకున్నాడు. అవిడే అతనికి అన్ని సలహాల నివ్వసాగారు అతని తరపు పెద్ద దిక్కుగా.

ఆరోజు పెళ్ళికూతురికి మగ పెళ్ళివారు యివ్వాలైన బట్టల పెంక్షన్ కు శిల్పనే స్వయంగా పోపుకి తీసుకెళ్ళి తానిష్టపడిన చీరలను తీసివ్వమని చెప్పారు ఆమె.

శ్రీనాథ్ శిల్పకోసం కారు తీసుకు వచ్చాడు.

శిల్పకి యీ తంతులన్నీ అనన్యంగా అనిపించింది.

“ఏవో ఓ చీరలు! మమ్మీ నువ్వెళ్ళి పెంట్టు చెయ్యి అంతగా అయితే! అన్నది భువనేశ్వరితో.

అక్కడేవున్న శివశంకరంగారు ఆమాటలకి శిల్పవైపు చూస్తూ నెమ్మదిగా అన్నారు.

“శిల్పా, యీ పెళ్ళి నిన్నుదేగే నీ యిష్టం తెలియజేసిన మీదటే జరిపిస్తున్నాను. పెళ్ళి అంటే కేవలం అతని చేత మెడలో మాంగళ్యం కట్టించుకోవటమేకాదు ముప్పు అతనితో జీవితాంతం కలిసి వుండాలి. అబ్బాయెంతో ఉల్లాసంగా వచ్చాడు. నిరాశపర్చకు. పెళ్ళికి కొనే వ్రతి చిన్న వస్తువు, జరిగే అతి చిన్న సంఘటనా జీవితాంతము గుర్తుండిపోతాయి!”

“శ్రీనాథ్ ఎదురు చూస్తున్నాడు. త్వరగా వెళ్ళమ్మా” అన్నారు అనునయంగా

“మనసు శావితోనే చచ్చిపోయింది కదా. ఈ శరీరం ఒక బొమ్మ అని పెళ్ళికి ఒప్పుకుంది కానీ మనసున్నా లేకపోయినా శరీరానికి కొన్ని యిష్టాలు, అయిష్టాలు మిగిలివుంటాయి. వాటి అలజడికి ఎదురు తిరిగి జీవించటము అనుకున్నంత సులభం కాదేమో” అనుకుంది శిల్ప. శిల్ప మరి ఆలోచించుకునే అవకాశం లేకుండా భర్త కనుగైగ నందుకుని భువనేశ్వరి కూతురి చెయి పట్టుకుని కిందకు తీసుకొచ్చేసింది.

తలవంచుకుని తల్లి చేయిపట్టుకుని వస్తున్న శిల్పని చూసి శ్రీనాథ్ చిన్నగా నవ్వుకున్నాడు.

“ఎవ్. ఏ చదువుతున్న, సిటీలో పెరిగిన యీ కాలం ఆడ పిల్లేనా యీ అమ్మాయి? మరి యింత బేతనమా!” అనుకున్నాడు మనసులో. తన వక్కన బొమ్మలాగ కూసునివున్న శిల్పని చూస్తూ కారు ఆ రోడ్డు మలుపు తిరిగిన తర్వాత మెల్లగా అన్నాడు శ్రీనాథ్. “నాకు నిశ్చయం యిష్టమే కానీ మరి యింత మౌనాన్ని భరించలేను!”

శిల్ప పెదవి విప్పలేదు, కనులిటు తిప్పలేదు.

ఓరగా ఆమెవైపు చూసాడు శ్రీనాథ్.

ఆ నిర్దిష్ట వైఖరి మళ్ళీ అతనిలో అనుమానం రేకెత్తించింది. తన చెంతనున్న మగున ముఖంలోని సిగ్గుకి అయిష్టతకు తేడా తెలుసుకోలేనంత పసివాడు కాదతను.

“శిల్పా, యీ పెళ్ళిని మీరు మనస్ఫూర్తిగా యిష్టపడే అంగీకరిస్తున్నారా?” సూటిగా అడిగేసాడు.

తత్తరపాటుతో తల తిప్పింది శిల్ప.

“ఎందుకలా అడిగారు?” చిన్నగా అడిగింది.

“ప్రశ్నకు మరో ప్రశ్న సమాధానం కాదు! మీరిష్టపడే పెళ్ళికి ఒప్పుకున్నారా అని నేనడిగాను” అతను అసహనాన్ని పైకి కనిపించ నివ్వకుండా అన్నాడు.

“దాడి నేను పెళ్ళికి అంగీకరించిన తర్వాతే మీ దగ్గరకు వచ్చారు.”

“నేనడిగింది మీకు పెళ్ళి యిష్టమా? అని కాదు. నాతో జరుగుతున్న పెళ్ళి, అయ్ మీన్ వేను! వేను యిష్టమా అని” అతను కాదు నోవక్కాగా ఆపేసాడు.

“ఇష్టమే!” తల వంచుకుని అప్పవ్వుంగా, తప్పనిపరియ్యే అన్నది.

“కాదు, యిష్టం లేదేమో అని నాకనిపిస్తుంది. ఇష్టమే అయితే. యిష్టమే అయితే అమాట చెప్పే పద్ధతి అదికాదని యింత నాగరికంగా పెరిగిన వారికి మీకు తెలియదూ?”

శిల్పకి అసలీ పరిస్థితంతా ప్రవాహంలోపడి కొట్టుకుపోతున్నట్లుగా, ఉపరాధనట్లుగా వుంది. చికాగ్గానూ వుంది.

“అంతే యెలా చెప్పాలని? ఓహో, ఆయ్ లవ్ యూ అని

మీ కళ్ళలోకి చూస్తూ మెడ మట్టూ చేతులు వేసి చెప్పాలా?

అలా చెప్పటమేనా యిష్టానికి రుజువు?”

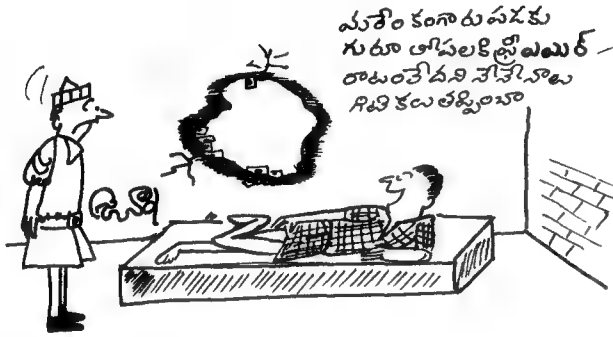
శిల్ప సుంచి అంత ఆవేశం ఎదురు చూడని అతను ఆ తీవ్రవానికి ఓ ఉదాహరణ చిత్తరచియినట్లు చూపాడు. ఆ తర్వాత నవ్వేసాడు

“అహా; కాబోయే బిర్తాధర్మం మధ్య మొట్టమొదటగా ప్రారంభమయిన సంభాషణలే ఎంత చక్కగా సాగుతున్నాయి!” అన్నాడు.

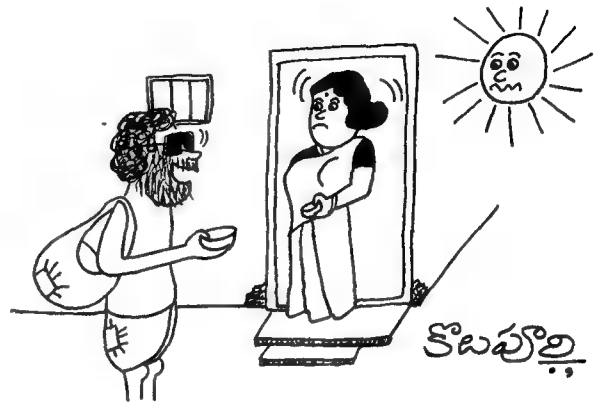
అప్పటికే శిల్పకి తనంత మూర్ఖంగా మాట్లాడిందో అర్థమయింది. పక్కాల్తాచ పూర్వకంగా అతని వైపు చూస్తూ “సాకి” అన్నది.

“ఇట్స్ ఆల్ రైట్” మళ్ళీ కారు స్టార్ట్ చేస్తూ మామూలుగా ఉండేందుకు ప్రయత్నిస్తూ అన్నాడు.

మనం కంగారుపడకు
గురూ ఆపలకిట్టెబయర్ -
రాటంకేదని నాకేనాట
గిట్టె కలు తప్పిరానా

కొబ్బరి

ప్రేమించవేమనసా

“శిల్పా, యీ దొంగ తిరుగుడు మాటలన్నీ ఎందుకు? సూటిగా, నిజంగా చెప్పియ్యండి. నేనిష్టమా కాదా? నేనిష్టాన్ని ఎందుకలా తర్కిస్తున్నానని అనవద్దు. పెళ్ళంటే జీవితాంతము ఒకరి కొకరు తోడునీడగా గడపాల్సిన శాశ్వతమైన మధురామబంధము. ఇష్టం లేని పెళ్ళివలన భార్యభర్తలే కాదు నష్టపోయేది వారికి పుట్టే సంతానం మధ్య కూడా ప్రేమానురాగాలు రోపిస్తాయి. నా భార్యను

నేనెంత జీవన సర్వస్వంగా భావిస్తున్నానో అంతగా ఆ అమ్మాయీ నన్ను ప్రేమించానుకోవలము సహజమే కదా?

మొదటిసారి మిమ్మల్ని చూసినప్పుడే నేను వెతుకుతున్న నా జీవన సహచరిణి మీరే ననించారు. కానీ మీ ముఖావత్సరము, ఉదాసీనత చూస్తుంటే మీకు నేనంటే ఇష్టం కలగలేదని అనిపిస్తుంది!” రోడ్డు మీదే దృష్టి నిలిపి రోగింతుకతో అతనంటున్న మాటలన్నీ విన్న శిల్ప మనసు రెవరెవలాడింది.

“తన జీవిత భాగస్వామిపై యింతగా కలలు కంటున్నతను మనసు లేని శరీరానికే తాను తాళి కట్టాడని తెలుసుకుంటే తట్టుకోగలడా? ఇరవై మోసం చేయటం క్షమించరాని నేరం కాదా?” అనిపించింది.

కానీ యిప్పటికే వెనక్కు వెళ్ళలేని పరిస్థితుల్లో కూరుకుపోయారు. శుభలేఖలు కూడా అందరికీ పంపటం అయిపోయిన తర్వాత యిప్పటి పెళ్ళి ఆగిపోతే తల్లి తండ్రి యిక తలెత్తుకోలేరు. కారణం తన నిజం చెప్పటమేనని తెలిసే. ఆ భయంకర వాతావరణాన్ని తానూ ఎదుర్కోలేదు.

తప్పుడు! జీవితంలో రాజీ తప్పనిసరి! పూర్వాయంలోని అలజడిని అరిమిపెడుతూ పెదపులపై చిరు నవ్వు తెచ్చుకుంటూ చిన్నగా అన్నది.

“మొదటి నుంచీ నా ప్రవర్తనే అంత. గలగలా మాట్లాడటము నాకు అలవాటు లేదు. ఎదుటవారిని అకట్టుకునేలా కబుర్లు చెప్పలేక పోవటం నాకున్న బలహీనత”

శిల్ప చెప్పినది విని తేలిగ్గా నవ్వాడు అతను.

“నేను కొడుకున్న అమ్మాయి నా జీవితంలోకి ప్రవేశిస్తుంది. అది చాలదా? ద్వేషం లేకపోతే చాలు. ప్రేమించేట్లు చేసుకోవటం నా ప్రవర్తన ద్వారా వుంటుంది” అనుకుంటు “మీరు చాలా గడుసు వారు. ఇంతసేపు మాటల్లో మొత్తం మీద “యిష్టమే” అన్న పాడి

మాట తప్ప “మీరంటే నాకేష్టమే!” అని చెప్పనేలేదు. కానివ్వండి. ఆ మాట చెప్పమని యికపై నేనెప్పుడు అడగను మీరే చెప్పాలి! చెప్పుతారు! కచ్చితంగా అతనంటున్న తీరుకి ముఖం అటు తిప్పకుని చిన్నగా నిశ్శబ్దించింది శిల్ప.

షానింగ్ సెంటర్ రావటంతో ఆ సంభాషణ ఆగిపోయింది.

షాపులో అతను చీరలు సెలక్టు చేయమన్నప్పుడు “మీయిష్టం అన్నది.

“నా యిష్టం అనేసేందుకే అయితే మీరు నాలో యిలా రావటం ఎందుకు నేనే తీసేవాడ్ని కదా?” అన్నాడు.

ఇక మళ్ళీ తర్కిస్తూపోతే యీ సంభాషణ ఎంత దూరం పొగుతుందో అని మరేమీ మాట్లాడక తన ముందు వుంచిన జరీ పట్టు చీరల్లో చేతికొందినవి తీసి వక్కన పెట్టింది.

“ముహూర్తపు చీర చాలా ఘనంగా ఉండాలన్నారు అంటే ఈ చీరలు చూపిస్తే పెళ్ళికిని కొన్నారా? సరదాగా కొన్నారా? అని అడుగుతారు” అని తానే చీరంతా జరీ వున్నది ఖరీదైనదొకటి తీసాడు.

శిల్ప మౌనంగా చూస్తుండిపోయింది.

“బాగుందా యిది?” అని అడిగినప్పుడు మాత్రం “ఊ” అని తల వూసింది.

తర్వాత అతను కూడా బట్టలు తీసుకుంటూ “నాకోసం మీరు ఓ జత సెలక్ట్ చేయరా?” అడిగాడు.

అతని కమ్మల్లో చెప్పలేని ఉత్సాహం!

శిల్ప మౌనంగానే ఒసారి తన ముందున్న సూటింగ్ క్లాత్స్ న్ని చూసి అందులో ఒకటి చూసింది.

నిండుగా నవ్వుతూ “థాంక్స్” అన్నాడతను దాన్ని స్టాక్ చేసేందుకు యిస్తూ.

వేలో అయిన బిల్లుచి చూసి సంకోషంగా డబ్బుండుకున్నాడు సానెయిటర్.

★ ★ ★

అనుకున్న ముహూర్తానికి శిల్ప, శ్రీనాథల వివాహం ఏర్పాట్లన్నీ వైభవంగా జరిగాయి.

పెళ్ళి రోజున విజ్ఞా తన కెమెరాలో కలర్ ఫిల్మ్ లు రోడ్ కేస్తూ, ఫోటోలు తీస్తూ చాలా బిజీగా వున్నాడు. వివాహ కార్యక్రమమంతా మొదట వీడియోగా తీయిద్దామనుకున్నారు కానీ శ్రీనాథ—

“ఎందుకండీ, పెళ్ళినేది వధూవరుల మనసులో తీయని గుర్తుగా నిలిచిపోవాలి కానీ వీడియోల ద్వారా దాన్ని జ్ఞాపకం వుంచుకోవలమా?

అయినా యిదేమన్నా శ్రీనివాసుని కళ్యాణమా లేక శ్రీరాముని కళ్యాణమా?" అనటంతో పక్కనే వున్న విజ్ఞా "కానీ శ్రీనాథుని కళ్యాణం కదా!" అనటంతో అందరూ నవ్వారు.

శ్రీనాథ్ కూడా నవ్వుతూ "చచ్చు!" అనేయటంతో శివశంకరం గారు ఆ ప్రయత్నం మానుకున్నారు.

సస్య పెద్ద జరి అంచు పట్టుచీర కట్టి నంబరంగా పెళ్ళి పనుల్లో పాల్గొంది.

షాడీ, ఫ్లాగ్, సునంద వచ్చారు. రాడీ కూడా వచ్చింది వేవిళ్ళతో సీరసంలా ఉన్నా.

అలిపిలకు మర్యాద కార్యక్రమాన్ని యీ స్నేహితురాళ్ళ బృందమే మానుకోసాగారు.

తొమ్మిదవనెల వచ్చినందువలన నిండు గర్భంలో పనుల అజమా యిషీల్లాంటివే పెట్టుకోక ప్రశాంతంగా ఓచోట సంజయ్ పక్కన కూర్చుని పెళ్ళి వేడుకలన్నీ తిలకించ సాగింది రజియా.

శ్రీనాథ్ తన మెడలో మాంగళ్యం కడుతుండగా వంచుకునివున్న తల ఎత్తి ఓ ఊణం అతనివంక చూసింది శిల్పి. అయితే తన కన్నుల్లో తడి అతని కంట నీడక మునుపే చప్పన తల వంచేసుకుంది.

"కావో, నిన్ను ఉమించమని కూడా అడగలేనిక. నీకు మనసిచ్చి మరొకరి భార్య నవుతూ ఒక తప్ప, మనసు లేని శరీరాన్ని భర్తకివ్వాలను కోవటం మరోతప్ప! రెండూ చేయిస్తుంది జీవితం నాచేత. ఇక యీ నాటితో నిన్ను ప్రేమించాను అని చెప్పుకునేందుకు కూడ నా కర్ణత పోయింది!"

అనుకుంది చెక్కిలిపై కన్నీరు జా తుండగా. పెళ్ళి వేడుకల స్పింటికోనా ఎవరలా చెబితే అలా యంత్రంలా చేయసాగింది శిల్పి.

చాదావుడిగా అటూ యటూ తిరుగుతూ అలిసిపోయిన సస్య ఓ చోట నిలబడి ధన్వంతరీ బాటిల్ తీసుకుని నెమ్మదిగా తాగుతుంటే

భానుతేజ వచ్చి పక్కన నిలబడ్డాడు

"అనసే నాజాకైన అమ్మాయిలు మరి యంతలా శ్రమపడగల రని వేనమకోలేదు సుమండీ!" అన్నాడు నవ్వుతూ.

అతని మాటలకి చిన్నగా నవ్వుతూ "మీకు డ్రింక్ తెప్పించనా?" అడిగింది.

"నో, థాంక్స్" అంటూ కళ్యాణ మంటపం వైపు చూస్తూ "మీ ఫ్రెండ్ కొంచెం సీరియస్ టైపు అనుకుంటాను" అన్నాడు.

"ఏం?" అడిగింది సస్య.

"ఒక్క చిరునవ్వుకూడా వేనింతవరకూ చూడలేదు!"

"పెళ్ళి కూతురు కదా, ఊరికే నవ్వుతుంటే ఏం బాగుంటుంది పిచ్చిలాగ".

"అయితే పెళ్ళికూతుర్లు నవ్వుకూడదని ఎక్కడైనా రూలుందా?" అన్నాడు.

"లేదు కానీ, నవ్వే తీరాని ఎక్కడా రూల్లేదుగా!" అన్నది గడుసుగా సస్య.

నవ్వేసాడు భాను. "అమ్మాయిలతో మాటల్లో నెగ్గడం కష్టం!"

"అమ్మాయిలతో అంటున్నారు. చాలా మంది అమ్మాయిలు తెలుసన్న మాట!" యధాలాపంగా అన్నట్లు అడిగింది.

"అమ్మబాబోయ్. మీతో మాట్లాడేటప్పుడు చాలా కేర్ ఫుల్ గా వుండాలిందే." బెదురుగా అతనంటున్న తీరుచూసి సస్య కూడా నవ్వేసింది.

పత్యనారాయణగారి పక్కన కూచుని మాట్లాడుతున్న ప్రకాష్ అప్పుడే యిటు తల తిప్పాడు.

ఆ దృశ్యానికి అతని మనసులో ఓ ఊణం యిర్వొక్క తోంగి చూసింది కానీ ప్రయత్నం మీద ఆ భావాన్ని అణిచేసాడు. ఆరోజు

డేశరగాయల కాలంవచ్చింది అక్కయ్య నాకు బయమేస్తుంది పద్మట్లు ఎక్కువకాలం ఉండటంలేదు

నేవేంకంగారుపడకు నేనుప్రతేసంవత్సరము

డేశరగాయలన్నింటికీ అగ్గిమార్క్ కాబడిన

A.S బ్రాండ్
పపప నూనె
మాన్నన్ బ్రాండ్
నువులనూనె
లనే వాడుతా

సంవత్సరమంతా రుచికరంగా ఘుమఘుమలాడుతూ మెత్తబడనీయమందా తాజాగా ఉంచుతాయి.

అంతే కాదు అన్నిరకాల వంటలకు శ్రేష్ఠమైనది.

అంటి సుబ్బన్న కొర్ర, సామర్ల కొర్ర.

దొరుకుకోట్లు

1. డా. పుల్లక్క, ట్రస్ట్, తెనాలి, ఫోన్ 3150, 2. మాతేటి వీరరాఘవయ్య, కోడవూడి లేవ్, విజయవాడ, ఫోన్ 73567, 3. 1-3-166 రాజా మొదలియూర్ ట్రస్ట్, కలసీగూడ, పేకింద్రాబాద్, ఫోన్ 76160, 4. కోట శివరామాంజనేయులు శ్రీకొ, ఒంగోలు, 5. శ్రీరామకృష్ణ ప్రైవేట్, వంద్యాల, ఫోన్ 544, 6. రఘురామచంద్ర జనరల్ స్టోర్లు, వంద్యాల, 7. గుండా చినవంకయ్యశెట్టి, 9/11 మెయిన్ రోడ్, గుంతకల్-515501, ఫోన్. 335; 8. యెళ్ల వాగ్గెడం, గుంటూరు మరియు అన్ని ప్రముఖ కిరానీపులు; 9. పిక్నీకోర్, అన్ని (బాంబీలు, కాకినాడ. ఫోన్ 4777; 10. మల్లెడు నరసింహం 'ఫ్లోవర్ పేట', నెల్లూరు; 11. అప్పారావు ప్రైవేటు 145, అన్నాపూర్ ట్రస్ట్, మద్రాస్ ఫోన్ 23095, 12. యిమ్మిడికొట్టి రామకృష్ణయ్య శ్రీనివాస, జరంపురం, ఫోన్. 2043, 13. శాంతిలాల్ ముప్పిలాల్, యతూరి, వాగ్గూర్, ఫోన్ 42316, 42340, 14. బాణాశీ ప్రైవేట్ కంపెనీ, 25, లేక రోడ్, కంకల్, ఫోన్ 461960.

ప్రేమించవేమనసా

సంఘటన తర్వాత సస్యను కలుసుకోనే లేదు ప్రకాష్.

సస్యకూ ఆతని నిర్లక్ష్యం రెచ్చగొట్టి పట్టయింది. "తానేమైనా తప్పుచేసి వుంటే తప్పనిసరిగా ఆతన్ని ప్రాణాయామిగా తీసుకుని, దగ్గర చేరాల్సిన బాధ్యత తనమీద వుంటుంది. కానీ తన తప్పేమీలేనప్పుడు ఆతనికేదో ద్రోహం జరిగి పోయినట్లు ఫీలయ్యి, మనదారులు వేరయిపోయాయన్నట్లు, నీ లెక్కమిటన్నట్లు అంత తిరస్కారం చూపుతున్నప్పుడు తనకి మాత్రం ఏం పట్టింది ఆతని వెనుకే తిరగాల్సిన పని?" అనుకుంది. ఈ రోజు పెళ్ళిలో పాడ్డన కలుసుకున్నా "హలో" అంటే "హలో" అనుకుని ఎవరిదారిని వారు తప్పుకున్నారు.

విషయమంతా తెలిసిన రజియా యిదంతా ఓ కంట గమనిస్తునే ఉంది కానీ తా జోక్యం చేసుకుంటే బాగుంటుందా? ఇద్దరికీద్దరూ బెట్టుగానే ప్రవర్తిస్తున్నారని కదా, అనే సంకోచంతో మృదునంగా ఉండి పోయింది.

"మీరూ శిల్పగారూ చాలా కోర్కే ఫ్రెండ్లనుకుంటాను" అడిగాడు భాను సస్యను.

"ఆ, పసితనంలో మాటలు నేర్చుకున్నప్పుట్టుంచి స్నేహితులమే" అన్నది సస్య.

"అదీ, అలా చెప్పండి. మీ ఫ్రెండ్ మాటలు కూడా మీరే తీసేసుకుని ఉంటారు. అందుకే ఆమె మరి అంత కావేగా వుంటారను కుంటాను?" కనుక్కున్నట్లు చూపాడు భానుతేజ

"భలేవారే. నాతో మాట్లాడలేనంటూనే మాటకు మాట చెప్పుతున్నారు. మీరు మాత్రం ఏం తక్కువ?" అన్నది సస్య కాశీబాబీల్ తమముందు నుంచి వెళుతున్న వాళ్ళు దగ్గర యిచ్చేస్తూ, అప్పుడే చూసింది ప్రకాష్ని తండ్రిని.

వారి వెనుక నుంచి ఫిగర్లీ ఎవరూ చూడకుండా కనుబొమలెగుర వేసింది సస్యను చూసి "ఎవరతను?" అన్నట్లు భానుని చూసి

ఇక యిలా తామిద్దరూ వేరుగా నిలుచుని మాట్లాడుతుంటే బాగుండదు అనుకుని "రండి, మమ్మల్ని మా నాన్నగారికి పరిచయం చేస్తాను" అంటూ అందుకే దారి తీసింది.

బుద్ధిమంతుడిలా ఆమెని అనుసరించాడు భాను.

దగ్గరకెళ్ళి "నాన్నా యియన శ్రీనాథగారికి కోర్కే ఫ్రెండ్ భానుతేజ." అని భాను వైపు తిరిగి,

"మా నాన్నగారు. ఇక వీరు ప్రకాష్. మానాన్నగారి స్వదెంటు" భానుతో కరచాలనం చేస్తూ సస్యవైపు చూసి చిన్నగా నవ్వాడు ప్రకాష్.

"ఎంత తెలివిగా పరిచయం చేశావు. మీనాన్నగారి స్వదెంటునే తప్ప నీకేమీ కాదనేగా!" అనుకున్నాడు.

ఇంతలో విజ్ఞాపన వచ్చి దేనికో పిలవటంతో సస్య ఆతనితో లోపలికి వెళ్ళిపోయింది.

ఫ్రెండ్స్ యిదంతా నిలిపి వధూవరులకు ఫోటోలు తీసాడు విజ్ఞా.

మెడలో పూలమాలలతో కొంగుకి ముడివేసుకుని మాతన దింపతులు తమ కాళ్ళకు ననుస్కరిస్తుండగా కన్నీళ్ళతో ఆశీర్వాదిస్తున్న భువనేశ్వరి, శివశంకరంగార్లు ముక్కోటి దేముళ్ళను మనసులోనే ప్రార్థించారు. "ఈ జంటను సుఖశాంతులతో జీవించేలా చూడమని!"

★

★

★

ఆ రోజు నిదురలేచినప్పుట్టుందరి కూడా రజియాకి ఓంట్లో అదోమారిగా వుంది. మెల్లమెల్లగా పెయిన్స్ ప్రారంభమయినాయి. కానీ చెప్పాలంటే అనుమానంగా వుంది రజియాకి. వారం రోజులక్రితం

యిలాగే వచ్చుతా నలతగా శ్రుతి నడుములు లాగుతూ వుండటంతో భయపడి భర్తతో చెప్పి విశాలాక్షిగారి దగ్గరకెళ్ళింది.

అవిడ పరీక్ష చేసి "ఇవి ఫాల్స్ పెయిన్స్. డెలివరీకి యింకా టైమ్ వుందని" నవ్వుతూ చెప్పింది.

తొలి కాన్పు అవటంతో రజియాకెంతో కంగారు వుంది. ఇంట్లో ధైర్యం చెప్పేందుకు పెద్దవాళ్ళైన ఆడవారెవరూ లేరు సస్యకు ఏదైనా చెప్పాలన్నా, ఆడగాలన్నా సంకోచం. పెళ్ళికాని అమ్మాయి, చిన్న పిల్లతో ఏం చెప్పగలదు. అయినా తనకు మాత్రమేం తెలుస్తుంది? అన్న పూచా పెదవి విప్పనివ్వలేదు.

నెంలు నిండి, డెలివరీ రోజులు దగ్గరపడే కొద్దీ ఒకటే దిగులు, భయం. విశాలాక్షి డాక్టరుగా ఎంత ధైర్యం చెప్పుతున్నా రజియాకి మాత్రం గాభరాగానే వుంటుంది.

"అందుకే కాబోలు ఆడపిల్లను నిశ్చితంగా వుంటుందని తొలి కాన్పుకి పుట్టింటికి తీసుకెళతారు. ఇలాంటి సమయాల్లో తల్లి దగ్గరుంటే ఏ విషయమైనా నిస్సంకోచంగా చెప్పగలుగుతుంది. తన కెవరున్నారు? ఆడరంగా తనను గుండెలకడుముకుని "భయంలేదమ్మా" అని చెప్పగలిగి కన్నతల్లి వుండి లేనట్టే. ఒకవేళ కాన్పు కష్టమై నేను చనిపోతే అప్పుడన్నా అమ్మా నాన్న వస్తారా?" కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి రజియాకి.

బేంకోకి వెళుతూ భార్య ముఖం చూసి "రాజీ, ఎందుకలా వున్నా? అంటే ఏ పిలువనా?" అడిగాడు సంజయ్

"పద్దెద్దు, ఏం లేదు. బాగానే వున్నాను" అనేసింది రజియా పోయినసారి పూరికే కంగారుపడి పోయినందుకు యింకా సిగ్గుగానే వుంది, ఆరోజు సస్య చాలా పాదాపుడి చేసేసింది. పాపాయి పుట్టేస్తుందని, కానీ యింకా టైమ్ వుందనేసరికి ముఖం వేలాడేసుకుంది.

"సరే అయితే, సస్యకి పూట క్లాసులు లేవటగా. ఇంట్లోనే వుంటుంది. ఏమైనా అనుమానంగా వుంటే ఆంటీ దగ్గరకెళ్ళిపోండి" నాకూ ఫోన్ చెయ్యండి. వచ్చేస్తాను" అని మరి మరి చెప్పి సంజయ్ వెళ్ళిపోయాడు.

సత్యనారాయణగారు ఆయన గదిలో ఏదో ఏదువుకుంటున్నారని సస్య మేడ మీద వుంది.

సంజయ్ వెళుతుంటే బయటదాకా వచ్చి సాగనంపిని రజియా హోల్లోకి వచ్చేసరికి నొప్పి జాస్తే అవుతున్నట్లునిపించి సోఫాలో వాలి పోయింది. కాఫీ తాగాలనిపించి కిచెన్లోకి వెళుతూ హోల్లో రజియా కూర్చున్న తీరుచూసి "ఏమటే వదినా, అలావున్నావేం?" అంటూ దగ్గర కెళ్ళింది.

"నొప్పిగా వుంది సస్య" అంటూ ఒక చేత్తో కడుపు పట్టుకుని మరో చేత్తో సోఫా అంచు పట్టుకుని బాధను పక్క దిగువున ఓర్పు కుంటూ అన్నది రజియా.

"అరే, పెయిన్స్ వస్తున్నాయి కాబోలు" అనుకుంటూనే కంగారుగా.

"నాన్నా, నాన్నా" అంటూ పిలిచింది.

పనిమనిషి కూడా అంత క్రితమే వెళ్ళిపోయింది. సస్య గొంతు విని సత్యనారాయణగారు గబుక్కున వున్నకం వదిలేసి వచ్చారు.

"నాన్నా వదినకి పెయిన్స్ వస్తున్నట్లున్నాయి. డాక్టరాంటే

హాస్పిటల్లోకి వెళ్ళిపోయి వుంటారు. ఇప్పుడేలా వదిల్చి తీసుకెళ్ళటం కంగారుగా అన్నది.

ఆయనకీ కంగారు వేసింది. కోడలి పరిస్థితి చూస్తుంటే వెంటనే బయటకు నడుస్తూ "నేను లాక్స్ తెస్తాను" అన్నారు.

గేటు దగ్గరకు రాగానే పక్కంటే వచ్చి కారు అప్పుడే రోడ్డు మీదకి వచ్చింది. ఇంజనీరుగారు కూర్చుని వున్నారు డ్రైవింగ్ సీటులో

వడివడిగా ముందుకు వెళ్ళి కారు ఆపమన్నారు సత్యనారాయణగారు.
 “సారీ ఫర్ ది డిస్టర్బ్ సర్. మా కోడలికి పెయిన్స్ వస్తున్నాయి
 అమ్మాయిని హాస్పిటల్ కి తీసుకెళ్ళాలి. దయచేసి కాస్తా ఆక్కడ డ్రావ్
 చేయగలరా ?” అడిగారు.

ఆయన వెంటనే “అలాగా, రండి” అన్నారు.

మరో యిరవై నిమిషాలకి రజయా హాస్పిటల్ లో లేబర్ రూమ్ లో
 ఉంది. ఫోన్ చేయగానే సంజయ్ వచ్చేసాడు.

లోపల్పించి రజయా బాధతో కేక వేస్తుంటే సంజయ్ భరించ
 లేక పోతున్నాడు. కానీ తను చేసేదేంలేక నిస్సహాయంగా గది తలుపుల
 వంకే చూస్తూ కూర్చున్నాడు ఆక్కడున్న బెంచీపై.

సస్య అస్యయ్య దగ్గరగా కూచుని భుజంపై వేయిచేసింది. ఆ
 అమ్మాయి ముఖంలోనూ చెప్పలేని ఆందోళన!

సత్యనారాయణగారికి పిల్ల రిద్దరినీ ఆలా దిగులుగా చూస్తుంటే
 జాలి, ప్రేమ కలిగాయి. “పిప్పిపిల్లలు తమ యింటిలోకి పాపాయి
 రావాలని సంబరపడతారేకానీ కాన్పు అంటే అల్మారాలోంచి మమ్మల్ని తీసు
 కోవటమా? అన్నీ తెలిసినట్లే వుంటారు. అయినా దేనికి తట్టుకోలేరు.”

మరికొన్ని నిమిషాలు కరిగిపోయాయి. తామక్కడ చేసేదేం
 వుంటుంది సత్యనారాయణగారు చిన్నగా బయటకు వచ్చారు.

విశాలాక్షి రజయా దగ్గరే వుంది. కాలం మరి మెల్లగా కదులు
 తున్నట్టుంది సంజయ్ కి. అసహనంగా వుంది.

లోపల్పించి ఎందుకో తలుపు తీసుకుని బయటకు వచ్చిన
 సిస్టర్ని చూసి ఆమెను ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు సంజయ్.

“ఎలావుంది సిస్టర్ వా మిసెస్ కండిషన్ ?”

నిండా పాతికేళ్ళు కూడా లేని ఆ అమ్మాయి సంజయ్ ముఖం
 చూసి చిరిపిగా నవ్వింది.

“కంగారేం లేదు. ఈజీ డెలివరీనే అవుతుంది!” తేలిగ్గా చెప్పేసి
 ముందు కెళ్ళిపోయింది.

ఆమె నవ్వుకి సంజయ్ కి కొద్దిగా కోపం వచ్చింది. “అవతల
 పాటి స్త్రీ బాధతో కేకలు మెస్తుంటే ఏంటు కూడా విళ్ళకి నవ్వెలా
 వస్తుందో” అనుకున్నాడు.

అసలు లేబర్ రూమ్ లో బల్బు పై కాన్పు అవుతున్న స్త్రీ ఒకవంక
 పెయిన్స్ లో విలవిల్లాడుతుంటే పక్కనే వేరే జోక్స్ చెప్పుకొని వకవకలాడే
 నర్సులున్నారని సంజయ్ కి తెలియదు. అందరూ అంతేకాకపోయినా చాలా
 మంది అంతే. తెలిసుంటే ఆ నర్సుదగ్గరకెళ్ళి ఆ ప్రశ్న వేసేవాడేకాదు.

ఎలా అయితేనేం మరి కొద్ది సేవటికి లోపల్పించి “కేర్ కేర్”
 మన్న పాపాయి ఏడుపు వినిపించింది.

“మైగాడ్ ! వదన యింతసేపు అవస్థ పడింది. ఇది యిజీ కాన్పు
 నంటారే ఏళ్ళు !” అనుకుంది సస్య అమామకంగా.

పాపాయి ఏడుపు వినిపిస్తున్నకొద్దీ సస్య వుల్సాహంగా లేబర్ రూమ్
 తలుపుల దగ్గరే నిలుచుంది.

సంజయ్ కి ఎంతో ఆశ్చర్యంగా వుంది.

(ఇంకా వుంది)

నాంబిటివరి పునర్జన్మనణలు

ఎమెన్స్ పాకెట్

తెలుగు-ఇంగ్లీషు డిక్షనరీ

ఇంపుటంటి త్రనివసాచివ్యలు 4,600

క్రిస్టియన్ లిల్

సురజిడు అవ్వాకిల్లు..... 4000

రిజుమన్స్ నిటేకలు

డా.పా.వెం.రిజుమన్స్..... 45, 4000

ఎమెన్స్ ఇంపుటంటి పునర్జన్మ

చాలంకి వెళ్ళు రిజుమన్స్ పునర్జన్మ 1500

విజ్ఞాన కౌశలస్య పునర్జన్మ

ఇంగ్లీషు-తెలుగు పునర్జన్మ

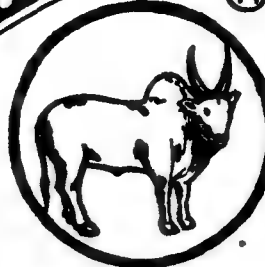
వి.వి.పిట్టి పునర్జన్మ

అందరూవాడే బనియన్

3237, రిజుమన్స్, నిజామాబాద్ 500003

IS 4964-80

CHAMPION

(Regd.)

ఆనందానికి
 ఆహ్లాదానికి
 అందరూవాడే
 బనియన్

భాంపియన్

వెజింటల్లు:-

ప్రభాకర టెక్స్ టైల్ వజిన్స్

వస్త్రాలతీర్మానం, వజియవాడ.

* భాంపియన్ లోగో, భాంపియన్ అక్షరాల నమూనా, అట్ట పెట్టె
 ట్రేడ్ మార్క్, మరియు కాపీరైట్ చట్టం కింద రిజిస్టర్ చేయబడినవి.

ప్రార్ ఫెల్స్!

విపంచి

“గుడ్ నైట్! రియ్యట్ స్వరంతో చెప్పింది వనజ.

“గుడ్ నైట్ మళ్ళి రేపు...” అని వేగంగా అడుగులేసాడు రఘు.

రఘు పార్క్ నుండి బయటపడి, పదడు గులు వేసాడో లేదో కొలిగి రాజేశ్వరరావు తగులు కున్నాడు, “ఎక్కడనుండి” అంటూ.

“పార్కు నుండి” మామూలుగా చెప్పాడు రఘు.

“ఏదీ, ఆ సెకండ్ బియ్యే వనజతోనేనా?”

రాజేశ్వరరావు మాటలకి ఒక్క ఊణం ఆశ్చర్యంగా చూసాడు రఘు.

ఆ ఆశ్చర్యాన్ని గమనించి పకవకా నవ్వాడు రాజేశ్వరరావు. “ఈ లవ్ స్టోరీలన్నీ ముందు మన దగ్గరికే వస్తాయి.”

ఏమీ మాట్లాడలేదు రఘు.

ఇద్దరూ నడుస్తున్నారు.

“ఈ ఆడవాళ్ళని వచ్చినా నమ్మకూడదు గురూ!” పువ్వుల్లండి అన్నాడు రాజేశ్వరరావు.

“ఏం, ఎవరైనా నీకు మస్కా కొట్టారా?”

“అబ్బే, మస్కా కొట్టడం కాదు” నవ్వి, చెప్పాడు రాజేశ్వరరావు. “ఈ కాలేజీ పిల్లలున్నారు చూసావో? ఎవడితో బడితే వాడితో లవ్ ఏపైర్ జరిపేస్తారు.

మగవాళ్ళకి కావల్సినవే అందిచ్చేసి, ఆనందాన్ని అందుకొంటారు. పెళ్ళిమటుకు పెద్దవాళ్ళ-యిష్టం ప్రకారం చేసుకొంటారు. సాపం, ఆ మొగుడు వెధవ తన భార్య నూటికి నూరుపాళ్ళు ‘కన్నె’ అని భ్రమిస్తాడు”

“నువ్వు ఏం చెబుతున్నావో నాకు అర్థం కావటం లేదు” విసుగ్గా చూసాడు రఘు.

ప్రతి గంధానికి ఉపాధ్యతముంటుంది. నీ గంధానికి కూడా...”

రాజేశ్వరరావు ధోరణి రఘుకి చిరాకుని, కోపాన్ని కలిగించింది.

“వనజతో ఎంతవరకూ చూసావు అనందాల అంచులు?” అదోలా చూసాడు రాజేశ్వరరావు.

“డామిల్! నేను వనజని ప్రేమించాను. కామించలేదు” నొక్కి పలికాడు రఘు.

“బ్రే చెయ్, ఈజీగా ‘రైన్’లో కొచ్చేస్తుంది” అనుభవం కాచి, వడపోసినవాడిలా అన్నాడు రాజేశ్వరరావు.

“ఛ...ఎలా ఆలోచిస్తున్నావు నువ్వు? నేను వనజని సాయంత్రం పూట ఆషామాషీ కబుర్లు చెప్పకొచ్చానా, సిన్యాలు జంటగా చూసేటందుకో ప్రేమించటం లేదు. చాలా సిన్నియర్ గా ప్రేమిస్తున్నామే” రఘు గొంతులో ఆ సిన్నియర్ వేన్ కొట్టాల్సివచ్చి ధ్వనిస్తోంది.

పాళనగా నవ్వాడు రాజేశ్వరరావు. “సిన్నియర్...చా పా చా... ఇప్పటికీ చాలాసార్లు విన్నా మాటని. విని, విని విసుగు పుట్టుకొచ్చింది నాకు. ఆ ముక్కని వొదిలేయి.

ఈ వయసులో ప్రేమించేది అమ్మాయిలతో ‘కాలజీవం’ చెయ్యటానికి తప్ప, పెళ్ళి చేసుకోవటానికి కాదు.

నీ ఫ్రెండ్ గా నేనివ్వదల్చుకుంది ఒకే ఒక్క సలహా— వనజ అంతకు ముందూ ఎంత మంది తోనో తిరిగి వుంటుంది అందులో నువ్వొక సంబరం మాత్రమే.

పెళ్ళిలాంటి పెద్ద పెద్ద డైలాగ్స్ చెప్పాద్దా నాకు. జస్ట్... ‘టేస్ట్’ చూసి వదిలేయ్యి.”

విపరీతమైన కోపానికి గురయ్యాడు రఘు.

“నో డౌట్...యూ ఆర్ ఏ బ్లడ్ డియల్! నన్ను ప్రేమిస్తున్న అమ్మాయి పట్ల ఎంత నీచంగా మాట్లాడావు?”

“నువ్వెన్ని తిట్టినా, నేను పట్టించుకో దల్చుకోలేదు. రఘూ! నా అనుభవం మీద చెబుతున్నాను— ఈ అమ్మాయిలందరూ తమ బోయ్ ఫ్రెండ్స్ దగ్గర్నుండి ఆశించేది ఆ ‘అనుభవం తప్ప’ మరేదీ కాదు. నీ వనజ దీనికి అతితు రాలేమీ కాదు. కావాలంటే పరీక్షించుకో” చెప్పాడు రాజేశ్వరరావు.

చిన్న అనుమానం ప్రవేశించింది రఘు మనసులోకి.

ఆలోచనలో పడ్డాడు— “వనజ కూడా అంతేనా?”

ఈ ప్రశ్నకి సమాధానం అతనికి అతి త్వరగానే లభించింది.

★ ★ ★
“వనజా! నువ్వేం అనుకోక పోతే.....” సందిగ్ధంగా ఆపేసాడు రఘు.

“ఎప్పుడైనా, ఏదైనా అనుకున్నావా?” చిలిపిగా నవ్వింది వనజ.

“ఇట్స్ ఏక్స్ యిట్ డిఫరెంట్ మేటర్! ఈ రోజు సాయంత్రాన్ని ఇక్కడ పార్కులో కాకుండా, నా రూమ్ లో ‘స్పెండ్ చెయ్యాలి’ తలు పటాయిస్తూ, చెప్పాడు రఘు.

అతనూ హించినట్లుగా వనజ ఏ మాత్రం సందేహించలేదు. “పార్క్ లో బదులు నీ రూమ్ లో... అంతేగా! చిన్న మార్పు. నాకే అభ్యంతరం లేదు” నవ్వుతూ అంగీకరించింది.

అనుమానంగా చూసాడామెకేసి రఘు. “వనజ కూడా... కూడా...”

అబ్బి రఘూ! ఏమిటంతగా ఆలోచనలో పడిపోయావు?”

వనజ మాటలకి ఆమె వైపు తిరిగాడు రఘు. “ఏంలేదు!” నవ్వులానికి చేసిన ప్రయత్నంలో నెక్స్ట్ కాలేజీ పోయాడు.

మన విషయం మీ యింటల్స్ వాళ్ళకి వ్రాసావా?” అడిగింది వనజ.

“వ్రాస్తాను” గణిగాడు.

మా యింటల్ వాళ్ళకికా తెలియదు మన విషయం! వాళ్ళెన్ని అభ్యంతరాలు చెప్పినప్పటికీ, నేను ఏమ్మో పెళ్ళి చేసుకోవటం ఖాయం! నువ్వు నా ప్రాణం రఘూ!!”

వనజ గొంతులో ఊణం... ఊణకాలం పాటు ధ్వనించిన మార్పులానికి విచిత్రుడు డియ్యాడు రఘు.

(“వనజ ఈజ్ ఏ గుడ్ గర్ల్” — మనసులో అనుకున్నాడు.)

ఇంతలో వారిద్దరూ రఘు రూమ్ చేరుకొన్నాడు.

తలుపు తెరచి, ■ చీకటి గదిలో ‘రైట్’ వేసాడు రఘు.

ఆ విద్యుద్దీప కాంతిలో కప్పించిన గదిని చూసి, పకవక నవ్వింది వనజ. “అచ్చం బ్రహ్మచారి రూమ్ అనిపించుకొంది!” అన్నది చెల్లా చెదురుగా వున్న సామానుకేసి చూస్తూ

“క్యూర్స్!” ఆ గదిలోవున్న ఏకైక మడత మంచాన్ని ‘అపర్’ చేసాడు.

“కుర్చీలేదా?” మంచంమీద కూర్చుంటూ, యధాలాపంగా అడిగింది వనజ.

“లేదు... చిన్నసైజు రిపేర్” చెప్పి, ఓ సెకనాగి అడిగాడు రఘు “మంచినీళ్ళు తీసుకొంటావా?”

“నో!” ముక్త సరిగా చెప్పి, గదిని పరిశీలించటంలో నిమగ్నుడై పోయింది

కొద్ది సేపటి తర్వాత గమనించింది వనజ— రఘు నిలబడి వుండటం

"అదేమిటి రఘూ! అలా నిలబడిపోయావు?
నీ గదిలో నువ్వే తలపటాయిస్తున్నావా! ఫర్లేదు
నా ప్రక్కన కూర్చోవచ్చు" అతడి చేయిపట్టి,
లాగింది వనజ.

తదబడుతూ, ఆమె ప్రక్కన కూర్చున్నాడు
రఘు.

వనజ నవ్వుతూ, ఏదో మాట్లాడుతోంది.
ఆ శబ్దాలు రఘుకి వినిపించటం మానేసి,
చాలా సేపయ్యింది.

అతనికికనిస్తుంది, వినిస్తుంది ఒక్కటే—
వనజ ముగ్ధమౌహన రూపం.

వేగంగా ప్రవహిస్తున్న రక్తం...
మెరుస్తున్న వనజ అందమైన కళ్ళు...

ఏదో వూహించి, ఆశపడుతున్న హృదయం
ఉద్వేగంతో కొట్టుకుంటున్న గుండె...

వనజ ఎర్రని బుగ్గలు. యాపిల్ పళ్ళని
గుర్తుకు తెచ్చిస్తూ...

నవ్వుతుంటే, గుండెల మీద అటూ—
యటూ కదులుతున్న సన్నటి గొలుసు...

అనుభవం... అవకాశం ... అవధానం ...
అనుభవం...

నవ్వే పలు వరుస...

కోరికతో ఎరుపెక్కుతున్న కనులు...

రాజేశ్వరరావు సలహా...

వనజ మెడనంపు...

శిలానికో పరిష్క...

కోరిక... కోరిక...

Rao—

దహించుకుపోతున్నాడు రఘు.

చటుక్కున వనజ మీదకు వారి, ఆమె
ఎర్రటి పెదాలని చుంబించాడు.

తెల్లబోయి చూసింది వనజ - ■ శ్రీరాం
మాత్రమే.

తన నడుముని చుట్టుకుపోతున్న రఘు
చేతులని విసురుగా వదిలించుకొని, వడివడిగా
నడుస్తూ, బయటికి వెళ్ళిపోయింది వనజ..

కొద్ది సేపటి వరకూ నిశ్శబ్దం—ఆ గదిలో...
ఆ తర్వాత చిన్నగా అరిచాడు రఘు—
నా వనజ అందరిలాంటి ఆడపిల్ల కాదు!”

★ ★ ★

“చూసావా రాజేశ్వరరావు? నీ అంచనా ఎంత దారుణంగా తప్పిందో! నా వీనన్ వనజని సాధారణపు అమ్మాయిల్లా జమ కట్టేస్తావా!” అనందంగా అంటున్నాడు రఘు రాజేశ్వరరావుతో, ఆ మరుసటి రోజు మధ్యాహ్నం లంచవర్క్—

“పెళ్ళయ్యే వరకూ ప్రేమించిన వ్యక్తితో కూడా చనువు తీసుకోవటానికి యిష్టపడదు నా వనజ. ఆమెని శంకిస్తావా?”

రఘు మాటలకి ఏమీ మాట్లాడలేదు రాజేశ్వరరావు.

ఆ రోజు సాయంత్రం ఆఫీస్ నుండి బయటికొస్తున్నప్పుడు చెప్పాడు. “సారీ రఘూ, నేను పూర్తిగా పొరబడ్డాను!”

★ ★ ★

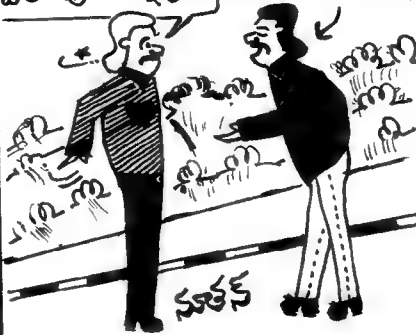
పార్కులో ఆరిగంటనుండి అసహనంగా వెయిట్ చేస్తున్నాడు రఘు—టైమైనా యింకా రాని వనజ కోసం.

ఆ రోజే కాదు—ఇంకో రెండు, మూడు సాయంత్రాలు కూడా రఘు నిరీక్షించాడు.

కాని వనజ రాలేదు.

నాలుగోరోజు మధ్యాహ్నం రఘు ఆఫీస్

ఇద్దరు ఇద్దరును పోలి ఉంటుంది
వారిద్దరు ఒకే ఇంట్లో ఉన్నా... నేనుండేది
ఎలా వుంటున్నారో!! మనస్థో ఇంట్లో!!

అడ్రస్ కి ఓ కవర్ వచ్చింది.

ఆ కవర్ మీది వ్రాత వనజది!

ఆత్యంత ఆ కవర్ ని ఓపెన్ చేసాడు

రఘు. చదువుతుంటే రక్తం లేనివాడిలా తెల్లగా పారిపోయింది ఆతని మొహం.

అందులో నాలుగే నాలుగు వాక్యాలున్నాయి.

“మిస్టర్ రఘూ!

మీరు మంచివారని, అందరిలాంటివారు కాదని మిమ్మల్ని మనసారా ప్రేమించాను. ఆ రోజు రూమ్ లో మీ ప్రవర్తన నాకంతా చెప్పింది.

పెళ్ళికాని ఆడపిల్లల్ని ప్రేమ పేరుతో సంపించి, అనుభవించాలని ఆశపడే అవ్వరాల్ ఒక మగ పురుగువేనని నా కర్మమైంది.

నీలాంటి ‘బాత్ క్యారక్టర్’ మనిషిని నేను

పెళ్ళి చేసుకోలేను. ప్రేమించలేను.

గుడ్ బై! ఇక నన్ను కలవటానికి ప్రయత్నించకు.

— వనజ.”

★ ★ ★

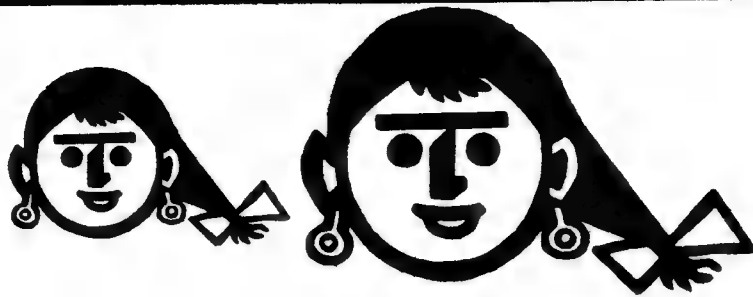
ఆ తర్వాత కొద్ది రోజులకే రఘు వనజ పెళ్ళి శుభలేఖ అందుకొన్నాడు— కాని ఆమె నుండి కాదు! వనజకి భర్త కాబోతున్న పెళ్ళి కొడుకు రాజేశ్వరరావు మండి.

“వనజ— రాజేశ్వరరావు” ప్రక్క ప్రక్క నున్న పెర్లని చూస్తూ, పాక్ తో అలాగే నిలబడి పోయాడు రఘు. “ఏమిటిది?” అస్పష్టంగా గొణిగాడు.

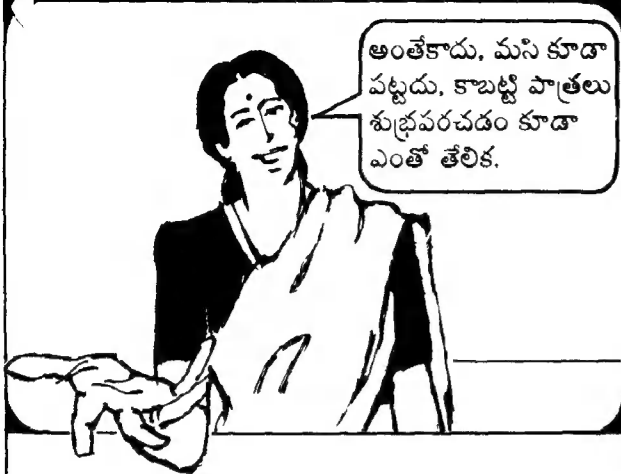
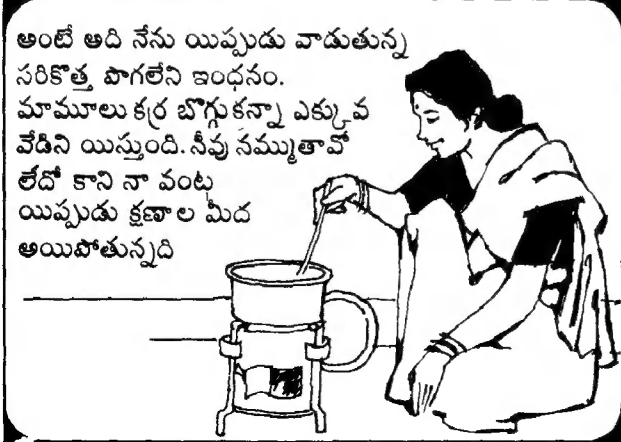
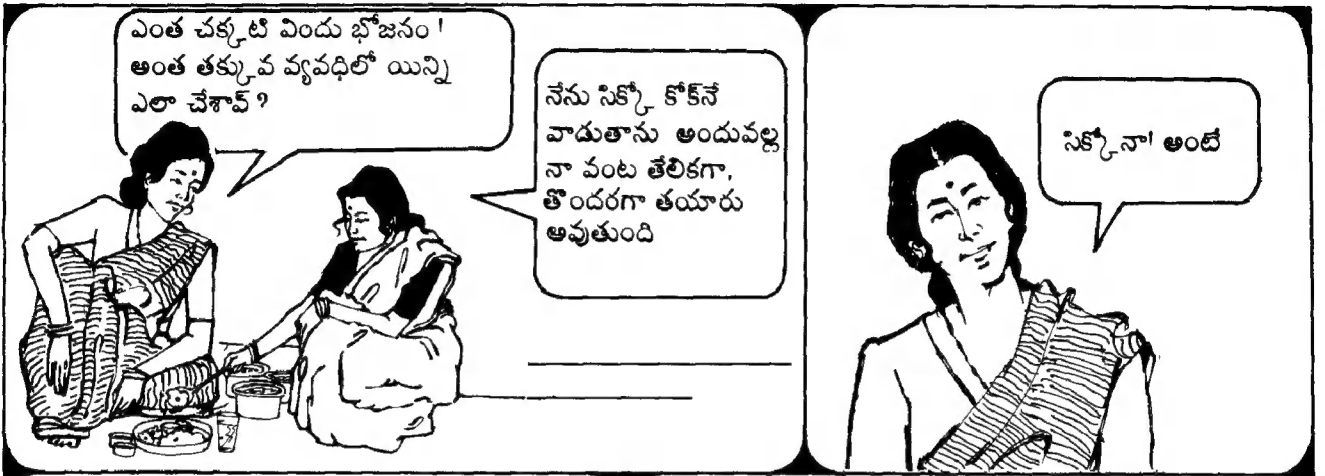
బదులుగా నవ్వి, పూరుకొన్నాడు రాజేశ్వరరావు.

పైకి అనక పోయినా మనసులో మాత్రం అనుకొన్నాడు. “సారీ రఘూ! మా వివాహానికి వనజ తల్లిదండ్రుల అనుమతి ఎప్పుడో లభించింది. కాని వనజే నిన్ను ప్రేమిస్తుంది. నాకు వనజ తత్వం బాగా తెలుసు. అందుకే నిన్నిలా రెచ్చగొట్టి, వనజను నీకు దూరంపడేసి, నాకు దగ్గర చేసుకున్నాను. నీతో తిరిగి సంత మాత్రాన వనజకు జరిగిన నష్టమేమీ లేదు ఇక మా జీవితం అనందంగా గడిచి పోతుంది.”

□

ఆడపిల్లలు లేదా మొగపిల్లలు
ఇద్దరు మాత్రమే చాలు

సిక్కి-కోక్
వీలైన వంటకు
పోర్చుగీస్ ఇంధనం

కాస్త్రయ పద్ధతిలో సిక్కి కోక్ తయారు చేయువారు
ది సింగరేణి కాలరీస్ కంపెనీ లిమిటెడ్,
ఆంధ్రప్రదేశ్.

పౌరాణిక సందర్భకోశ్ డాక్టర్ కుట్టన్ పిళ్లై

కొన్నికొన్ని భాషలకు ప్రపంచ సన్నివేశాలను బట్టి అధ్యయనం పడుతుంది. ప్రాకృత సంస్కృతాలకు ఆ అధ్యయనం ఒకప్పుడు పట్టింది. ప్రపంచం నాలుగంచుల వారూ వాటిలో రచనలు సాగించి, వాటిని సంపన్నం చేశారు. విజయనగర సామ్రాజ్య కాలంలో తెలుగుకూ అలాంటి భాగ్యం కలిగింది. హిందీ, తమిళ, కన్నడ, మహారాష్ట్ర, కేరళలు కూడ తెలుగు నేర్పుకుని రచనలు చేశారు. ఇటీవలి యుగాలలో ఆంగ్లానికి ఆ యోగం కలిగింది. రవి అన్నమించని సామ్రాజ్యం కావడం వల్ల ఆంగ్లాన్ని విధిగా అందరూ నేర్చుకొని, తమతమ భాషలలోని ఉత్తమ సాహిత్యాన్ని ఆంగ్ల భాషకు అందించారు. మధ్య యుగాలలో ఫ్రెంచి భాషకూ, స్పానిష్ భాషకూ ఆ భాగ్యం అట్టింది. భారతదేశం స్వతంత్రమైన పిదప ఖడివోలీ హిందీకి ఆ యోగం కలిగింది. సంధాన భాష కావడం వల్ల ఈ హిందీకి విస్తరించే అవకాశం యాదృచ్ఛికంగా కలిగింది. మన దేశంలోని ప్రతి రాష్ట్రంవారే కాక, ప్రపంచంలోని ఇతర భాషల వారూ తమసాహిత్య పౌరభాషను హిందీ ద్వారా భారతీయులకు అందించాలని ప్రయత్నిస్తున్నారు అంతేకాక హిందీలో స్వతంత్ర రచనలూ చేసి హిందీవారికి మార్గదర్శకులవుతున్నారు. జ్ఞాన పీఠ బహుమతి ఏర్పడటంతో బహుమతి సోటికి వంటే ప్రతి ఇతర భాషా రచనా, హిందీలో విధిగా అనుదీతం కావడం వల్ల ఏలా కొన్ని ఇతర భాషల ఉత్తమ గ్రంథాలు హిందీని అలంకరిస్తున్నాయి. తక్కిన రాష్ట్రాల ఇతర భాషల వారు, తమ వ్యక్తిత్వ వ్యాప్తికోసం, సేవా దృష్టితో మన హిందీలో రచనలు సాగిస్తున్నారు. అలాంటి సేవా ధురంధరులలో ఆగ్ర గణ్యులు డాక్టర్ ఎన్.పి. కుట్టన్ పిళ్లై. ఈయన పూర్తి పేరు నడవత్తర కోకేటిలో పద్మభాభ కుట్టన్ పిళ్లై. ఈయన కేరళ రాష్ట్రంలోని తట్టుయిలలో జన్మించారు 1935 ఆగస్టు 29న. పట్టభద్రులయిన పిదప ఆంధ్రప్రదేశ్ కు వచ్చారు. ఉపాధ్యాయ వృత్తి స్వీకరించారు. హిందీలో ఉన్నతి సాందారు. చాయావాదంలో ప్రత్యేకంగా కృషిచేసి డాక్టరేట్ సాందారు. శిక్షణ సాహిత్యం, సంస్కృతి, భారత భాషల సంబంధం, విమర్శ, అనువాదం, చాయా వాద సాహిత్యధ్యయనం ఈయన కార్యక్షేత్రాలు. చాయావాదీ బింబివిధాన్- డార్ ప్రసాద్, సంత-చాటూ వాదీ వ్యక్తిత్వ డార్ భీతిత్వ, సంత కావ్య మే బింబయోజనా, కావ్య బింబ, కేరళ సాహిత్య డార్ సంస్కృతి, ఆర్యయన డార్ అనుసంధాన్, అధ్యాత్మ

పౌరభాషాదు సోభితుని

రామాయణ డార్ ఉత్తర రామాయణ, ధర్మిక సంతుష్ట తమలోగ్, సంత కబీర్, కైరలి వైభవ, స్వతంత్రతా సేనానీ అల్లూరి సీతారామ రాజు, హిందీ వర్ణాయకోశ, ప్రసాద్ డార్ కామాయనీ, హమారే కలాకార్, తులనాత్మకవ్యాకరణ్, ప్రబంధప్రదీప్, హిందీ నిబంధ, హిందీసాహిత్య కాసుగమ ఇతిహాస, సరళహిందీ వ్యాకరణ, మాయాలంకీ ప్రతినిధికవానియా, మున్నగు మౌలిక విమర్శ గ్రంథాలు, వ్యాసంకలనాలు, అనువాదాలు, కోశాలు, వ్యాకరణాలు హిందీలో రచించారు. ఈయన నూతన మహాగ్రంథం పౌరాణిక సందర్భకోశ. ఇది హిందీలో అపూర్వ గ్రంథం.

మన పూర్వ గ్రంథాలపరిలాగే పురాణేతిహాస సాత్రాల పల్లెలు విజ్ఞాన సరస్వ మిది. భారతీయ పురాణేతిహాస విషయాలకే ఇది పరిమితం కాక దూరప్రాచ్య సాహిత్య పురాణేతి హాసాల విశేషాలు దీనిలో సాంధు పరచడం దీని విశిష్టత. దాదాపు నేయపుటల ఈ ఉద్గ్రంథం అవిష్కరణ మార్చి 17న రవీంద్ర భారతి మిసీ దియేటర్లో జరిగింది. అవిష్కరణోత్సవం దక్షిణాంచలీయ సాహిత్య సమితి పక్షాన జరిగింది. ఈ గ్రంథాన్ని స్థానిక కిరణ్ ప్రకాశన్ అనే సంస్థ ప్రచురించింది. మాజీ విద్యమంత్రి, మాజీ రాష్ట్ర ప్రధాన న్యాయమూర్తి, విద్యాంసులు శ్రీ గోపాల్ రావ్ ఎకబోటే ఆధ్వర్యత వహించారు. మైసూర్ విశ్వవిద్యాలయం హిందీ శాఖ అధ్యక్షులు, ఆచార్య డాక్టర్ ఎం. రాజశేఖరయ్య గ్రంథాన్ని అవిష్కరించారు. పౌరాణిక సందర్భాలకు ఆకరాలు కూడ గ్రంథంలో ఇచ్చి పుంటే, పరిశోధకులకు చాల ఉపయోగపడేదని

ఆయన అన్నారు. ఉస్మానియా విశ్వ విద్యాలయం సంస్కృతాచార్యులు డాక్టర్ పి. జి. లాల్, పాదరాజాద్ సమాచార్ సంపాదకులు శ్రీ మునింద్రజీ ఈ గ్రంథం ఉపయోగితను గురించి ప్రసంగించారు. అధ్యక్షులు శ్రీ ఎకబోటే ప్రసంగిస్తూ, రాజ్యాంగంలో హిందీ నిర్వచనం స్పష్టంగా ఉందని, ఇప్పుడు ఉత్తర భారత రాష్ట్రాలలో వ్యవహారంలో పున్న ప్రాంతీయ భాష ఆయన హిందీ అని భ్రమపడరాదని, దేశంలోని అన్ని ప్రాంతాల సంస్కృతిని, అవసరమైన పదజాలాన్ని ఆకళింపుకొని వృద్ధిపొందే భాష రాజ్యాంగం నిర్దేశించిన సంధాన భాష ఆయన హిందీ అని అన్నారు. ఇతర ప్రాంతాలవారు రచించే హిందీ గ్రంథాలలో ఆ ప్రాంతాల సాహిత్య సంప్రదాయాల చాపులు పడి హిందీ భ్రష్టమై పోతున్నదని హిందీ అనేక పూరితులు బాధపడి నక్కరలేదని, అలాంటి చాయ తప్పదని ఆయన అన్నారు. దేశంలోని అన్ని భాషా సాహిత్య సంప్రదాయాలతో పరిపుష్టమైన నూతన హిందీయే సంధాన భాష కాగలదని ఆయన అన్నారు. పౌరాణిక సందర్భ కోశంపట్టి గ్రంథాన్ని సిద్ధపరచిన దక్షిణాంచల సాహిత్య సమితి కృషిని ఆయన ప్రశంసించారు. పిదప గ్రంథాన్ని ప్రచురించిన కిరణ్ ప్రకాశన్ అధిపతిని సత్కరించారు. డాక్టర్ కుట్టన్ పిళ్లై తమ

ప్రసంగంలో ఈ గ్రంథ రచనలో తమ ఉద్దేశాలు వివరించారు. పుస్తకం పుటలు పెరుగుతాయని ఆకరాలు ఇవ్వలేదని ఆయన అన్నారు. ప్రారంభంలో దక్షిణాంచల సాహిత్య సమితి అధ్యక్షులు డాక్టర్ భీమసేన్ నిర్మల్ స్వాగతం పలికారు. చివరన ఉస్మానియా విశ్వ విద్యాలయం హిందీ విభాగం రీడర్ డాక్టర్ సత్య నారాయణ వందన సమర్పణ చేశారు తమ మాతృ భాషా రాష్ట్రాలకే కాక, ఆంధ్రప్రదేశ్ కిగ్గిని ఇనుమడింప జేస్తున్న డాక్టర్ కుట్టన్ పిళ్లైను మనసారా అభినందిస్తున్నామని

ఉ ప శ్రు తి :

శ్రీ పెరుమాళ్ళ గుండాచార్యులనే విద్వాంసులు శ్రీ మాస్తి వేంకటేశయ్యగారు ముకతలును కుని, జ్ఞాన పీఠ బహుమతి వచ్చినందుకు అభినందిస్తూ, "మీకువిప్పడో రావలసింది ఈ బహుమతి అలస్యంగా వచ్చింది" అన్నారు. "ఇంట్లో ఏమైనా మిరాయిలు చేస్తారనుకోండి. మొదట పిల్లలకు ఇస్తారు మిగులు బాగులు ముసలి వాళ్ళకిస్తారు. అలాగే జరిగింది కాబోలు ఈ బహుమతి ప్రదానం" అన్నారు నవ్వుతూ శ్రీ మాస్తి

తిరుమల రామచంద్ర

గ్లూకాన్-సి

**తక్షణ శక్తిదాయక అద్వితీయ పానీయం
జిల్లనిపించే నారింజ రుచి గలది**

**విటమిన్-సి తో
పరిపుష్టమైనది.**

**ఎక్కువ ధరైన
పంచదార
కలపనవసరం
లేదు**

గ్లూకోజ్ చేరిన కొత్త గ్లూకోన్-సి.
బిడ్డను ఉరుకుల పరుగుల
స్పృహతో నింపి ఉంచే, అనుకూల
సత్వర శక్తిదాయక ఆహారం.
ఇది, పిల్లలలో పళ్లు, ఎముకలు,
దాతువుల పెంపుదలకు అత్యవసర
న విటమిన్ సి తో పరిపుష్టమైనది.
ఒక గాసు చల్లని ఐస్ వాటర్ లో
రాయగు టీ స్పూన్ల గ్లూకోన్-సి
ఊరిగించి, జిల్లనిపించే నారింజ రుచిగల
శ్రావ్య పానీయాన్ని తయారుచేయండి.
రోజూకు రెండుసార్లు మీ బిడ్డకివ్వండి.

GLUCON-C

**The unique, refreshing
instant energy drink with
a tangy orange taste.**

Ingredients:
Dextrose monohydrate (glucose),
sucrose, citric acid, calcium
phosphate, sodium chloride,
vitamin C, permitted colours and
flavouring agents.

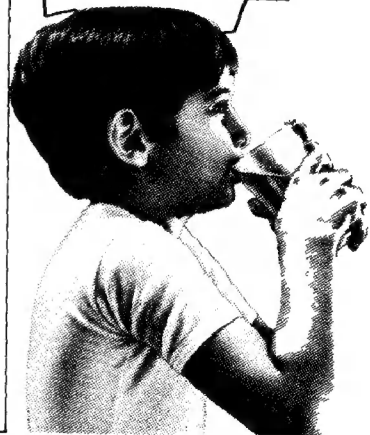
**ARTIFICIALLY COLOURED AND
ARTIFICIALLY FLAVOURED**

Glucose: An easily assimilated ready
source of energy for body tissues.

Vitamin C: For the development
of teeth, bones and body tissues.

Each serving of Glucon-C
(approx. 35 g)
provides
17.5 mg of
vitamin C
and 120 calories

Glaxo

గ్లూకాన్-సి

31264

వచ్చేవారికి నచ్చే చీరలు ఊపాల నెమళ్ళ బారులు ఆప్టో కాటన్ చీరలు

అలికిడి ఎంటే చాలు అందాలు ఆరబోస్తూ
ఆప్టో చీరలు కట్టుకుంటే చాలు కలలు
కంటాయి పరువాలు. ఆప్టో జరీ అంచు
మీ సొగసును రెండింతలు పెంచు.
ఎవరిచ్చారు ఆప్టోకు ఈ వన్నెచిన్నెలు.
ఎవరికోసమో ఈ ఎదురు తెన్నులు ?

ఆప్టో

చీరలు

దీ ఆంధ్రప్రదేశ్
స్టేట్ హెండ్లూం బీవర్సు
కోఆపరేటివ్ సొసైటీ లిమిటెడ్
హైదరాబాద్-500 029